TIRUMŪLAR

TIRUMANTIRAM

HOLY HYMNS

RENDERED INTO ENGLISH

BY

Dr. B. NATARAJAN, M.A., D.Litt.

IN 10 VOLUMES

WITH

INTRODUCTION, SYNOPSIS, AND NOTES

ITES PUBLICATIONS

76, HARRINGTON ROAD

MADRAS-600 031

TIRUMANTIRAM

By arrangement with
SAIVA SIDDHANTA PRESS
P. O. Box No. 10
Kappa, Hawaii 96746 U. S. A.
Complete and unabridged

Printed in India by
KALAKSHETRA PUBLICATIONS PRESS
Madras 600 041 India

Published by
Dr. B. NATARAJAN
Chairman
ITES PUBLICATIONS
76 Harrington Road, Madras-600 031
India

DEDICATION

He Inspired

His Holiness *Late*
ARUḶ NANDI
KASI MUTT, S. INDIA

He Fullfilled

His Holiness
MASTER SUBRAMUNIA
SIVĀSHRAM, HAWAII

Introduction
by
His Holiness Sri-La-Sri-Pandrimal
Samikal

This Munnurai (Introduction) was materialised by His Holiness Sri-La-Sri Pandrimalai Samikal on Tuesday the 24th April 79, 1–30 P.M. at "Om Namasivaya Ashram, 5, Village Road, Madras-34 at the request of Dr. B. Natarajan M.A., D.Litt., who has translated into english the Holy book, Tirumantiram of 3000 mantras. It flew into his outstretched hands with the flutter of peacock's wings from within the Sanctum of pooja hall and was jointly received by him and Dr. Chhattra Sal Singh, I.A.S. Large numbers of devotees present stood awe-struck at the miracle.

MUNNURAI

Dost thou know who I am? I am the all pervading. Everything is in me. Nothing is outside of me. Nothing can move without my will. I am giving this munnurai in response to the request of my adiyaan who is before you. He is of my aspect. Be profited by him.

Saints and Siddhars come into the world with the special mission of infusing spirituality into the materialistic mankind and turn them godly. They show by their lives that everyone can attain the lotus feet of mine by intense devotion towards me. Saint Tirumoolar is one of this long line of my messengers whose avowed aim is the regeneration of mankind.

He had openly proclaimed: "There is but one race and one God." He had realised the Vedic Truth: "Ekam Sath; Vipra bahudhaa vadanti." The Truth is one but wise men call it by diverse names. He had become a seer and saint by perceiving me in all beings, animate and inanimate. He had said: "One substance becomes the all. Lord Siva dances in all Jivas. His energy dances and the whole universe dances to its tune of Pranava-Om! In every being the Sat-Chit-Ananda swabhava is in bloom. All is one and one is all."

Tirumoolar had at first felt; "This I and that He are two different aspects. But I had found by personal meditation and in actual life that I and He are One." He had realised the Truth; "Tat Tvam Asi—That Art Thou." He posited that knowledge of this fact would lead one to freedom from the bondage of samsara.

He stated: "All life activities are the making of the Lord. It is not the physical eye that sees or the mind that thinks. It is not the heart that throbs. It is Lord Siva whose energy dances in them and animates them. The Lord's dance is enlivening them."

That is why he felt unmitigated joy whenever he contemplated on my Nataraja swaroopa. He said: "When you eat tamarind your mouth waters. Likewise when you set your eyes on the eternal dance of Lord Nataraja in Chidambaram, your eyes sparkle and tears of joy flow down your cheeks. Your heart is overpowered by devotion and your whole being will be permeated by divine bliss. Tillai Sabhapati will shower his grace on all." Such was the saint Tirumoolar who believed in the Truth: Aham Brahmasmi—I am Brahman. He is as much a Nayanar as a Siddhar. It behoves one and all to peruse this account of the saint with deep faith and interest and benefit spiritually.

I bless this writer and all his readers with health, wealth and prosperity, both material and spiritual.

Subham Bhooyaat !

TIRUMANTIRAM is tenth in the series of the Twelve Hymnal Works of Śaivaite religious School in Tamil Nadu. It is also known as Tirumantira Māla or Garland of Holy Hymns.

It is a well-known work, but little studied, much less understood, until of late. Besides the Proem, it consists of Nine Tantras (Books),–in all of 3000 Mantras (Hymns) in Tamil. The Nine Tantras are the distillate of the Nine Primary Āgamas revealed by Śiva.

It is a book of Tantra, Mantra, Yantra and Yōga ; of prayer and philosophy at once. It is the only authentic work in Tamil on Yōga,–Kuṇḍaliṉi Yōga especially. It is considered as the fountain-head of Śaiva Siddānta System of Philosophical thought treasured in the South of India.

It expounds the teachings of Āgamas as old as the Vedas. It equates the Āgamic Mahāvākya *Tvam Tat Aśi* with the Vēdānta Mahāvākya *Tat Tvam Aśi*, highlighting how the Āgamic path is graded, pragmatic and universal. It proclaims the one-ness of God–head and the means to God–Becoming by Man—of Jīva merging in Śiva, the Soul in the Over-Soul.

The author, Tirumūlar, was a Canonised Saint who is believed to have been in Yōgic trance for 3000 years; and the work, Tirumantiram, is reckoned 2000 years old.

SCHEME OF TRANSLITERATION
(TAMIL)

Vowels

அ—a
ஆ—ā
இ—i
ஈ—ī
உ—u
ஊ—ū
எ—e
ஏ—ē
ஐ—ai
ஒ—o
ஓ—ō
ஔ—au
ஃ—ah

Consonants

க—k, g
ங—ṅ
ச—c
ஞ—ñ
ஞ்ச—ñj
ட—ṭ, ḍ
ண—ṇ
த—t d
ந—n
ப—p b
ம—m
ய—y
ர—r
ல—l
வ—v
ழ—ḻ
ள—ḷ
ற—ṟ
ற்ற—ṭr
ன—ṉ

Sanskrit Grantha Sibilants

Sanskrit	Grantha	Sibilants
श	ஶ	ś
ष	ஷ	ṣ
स	ஸ	s

CONTENTS

TANTRA THE FIRST

SYNOPSIS

1. UPADĒŚAM

Divine Nandi, Śiva's Form-Formless aspect Sadāśiva, assumed human form and planted His Feet of Grace on Tirumūlar. Instantly, Tirumūlar's primordial impurities vanished. He became pure as crystal and Lord's Grace shone on him red as coral. Tirumūlar's inner eye opened and he perceived the Divine Truths as in a flash.

Three categories are eternal, Pati (Lord), Paśu (Soul) and Pāśam (Bondage). Pati is untouched by Pāśam. Pāśam binds Paśu only. But when Pati nears Paśu, Pāśam will not stand.

Like the music that issues from the flute, from the body within rises Nandi in divinity. In infinite maternal compassion, He dispels the impurities within as the sun dispels darkness.

Well may the sun-stone be surrounded by cotton wool. The stone by itself does not burn the wool; but when the sun beats on it, the cotton blazes into fire and turns into ash. So, too, when Nandi's Grace rises within, the primordial impurities get destroyed

Nandi thus descending from His Sadāśiva state entered the Dance-Hall of the Soul, poured His Grace, destroyed the passions that bind the senses and removed impurities.

"Consciousness is entangled with the senses, knowing not its true course. But when Gurupara, the Master Supreme, entered in me, Sentient Consciousness was drowned in the deeper waters of Super Consciousness."—Thus recounts Tirumūlar his experience of receiving Grace.

Like the swan that separates water from the milk, in the Dance-Hall of Awareness, He separated the impurities that lay intermixed in the senses, and scorched for ever the Seed of Birth.

They destroy the Seed of Birth; and reach the Turiya State of Super Consciousness and become dead, as it were, although alive, to the body, senses and life—This is the state of Śiva Yōgis.

Cognising Cit (Spirit) and Acit (Matter) as distinct and different, entering Samādhi Yōga, attaining self-illumination, skirting the false paths, and reaching the Lord's world—This is the way of true Śiva Yōga. And Nandi of the blessed Nine Yōgas imparted this.

These He granted: the Truth of His all pervasiveness; the World that even Celestials do not know; the Feet of Grace that dances for ever in the Holy Hall of Space; the Grace of Infinite Bliss that is of the Vast Void.

Space merges in Space; love in Love: light in Light—they who realise this alone are Śiva Siddhās.

They are Siddhās who perceive Śiva's world here below; who transcend Nāda (Sound Principle) and Nādantā (Beyond Nāda); they are immortal; the Beings Pure; are in eternal Bliss; attain transcendental liberation, beyond the thirty-six Tattvas, that are the universal Principles of Existence.

They remain pervasive as Śivam, witnessing all of Śiva's works. Perceiving the three tenses --the past, present and future, they remain lost in Divine Impassivity.

Divine Impassivity is in Pure Void. Realisation of Divine Impassivity is the end of all Knowledge. They who realise it sleep in Knowledge Absolute.

They who sleep thus vision the World of Śiva within them. Within them they realise Śiva Yōga; within them they enjoy Śiva Bhōga. Their state indeed is beyond description.

The Lord is the Flaming Ruby that dances in the Arena of Space for Śakti to witness. The nearer you reach the frontiers of Awareness, the surer the grace He Grants.

As luminous green emerald within the red ruby, as on storied terrace within that red ruby, He dances in the Hall of Purest Gold. What did they get those who witnessed that Dance? Infinite Rapture indeed!

They reached the peerless Way Great in this World. They gained the Birthless state in this world. They found the state of inseparateness from that Dancing Arena. They attained the greatness of Silent-ness in this world.

Who else but He has the knowledge of human greatness and littleness? They, who, turtle-like, withdraw their senses within know This world and That.

Latent as ghee within pure milk is Waveless Thought for the Pure Lord. They who grasp its inner meaning entire will merge as Pure Spirit into Divine Light.

If the five senses function in controlled way, where will the Cit go but to the Cit? In Pure Space light merges into Light. In the deep the salt merges into waters of the sea.

The atom of the Universe does not repose beyond the Universe. It has but to find a place here. If the pervasive life has to find its haven, it has to seek the Feet of Lord.

The Holy Feet of Lord is Śivam; the Holy Feet of Lord is Śiva World; the Holy Feet is Life's Goal; the Holy Feet is the Sure Refuge.

Seek darśana of the Holy Guru; chant the name of the Holy Guru; listen to the teachings of the Holy Guru; and meditate on the form of Holy Guru.

Having thus imparted the essence of "Divine Instruction"—Upadēśa-in thirty verses, which epitomises the final teachings of Tirumantiram in 3000 *verses, Tirumūlar proceeds to lay down the ground rules that have to be observed by the Sādhaka, the spiritual aspirant. He first dwells on the evanescent nature of this body and the certainty of death laying its icy hands on all living things.*

2. TRANSITORINESS OF BODY

This body of mortal clay is driven by twin Karmas, good and bad. When the rains pour incessant, the mud pot turns mud again. So, too, Death brings destruction; and when the body-roof in time caves in, neither wife nor children accompany it. Only the austerities and knowledge the man acquired go with him. They gather—the kith and kin—wail aloud, call him no longer by his name; they call him a corpse now, carry him to the burning ground and having burnt the body, wash their own bodies to rid themselves of the pollution, as it were, and think no more of it.

The body is a fleshly frame with two legs, a central column, and thirty-two siderial skeletal bones. When the roof above falls, the life that departed does not re-enter.

Fell sickness laid him low; the bones became brittle with age and disease; the body of twin Karmas perished. In wonder and grief they covered it up and buried it, as though to serve as an offering to the hungry crows.

The cake was baked. He ate the meal; enjoyed with his winsome damsel; complained of a slight pain on the left; went to repose; and lo! for ever slept.

He raised a towering mansion; he rode the stately palanquin; he distributed largesses; but never called "My God".

They loved; they embraced; they married; they died. All memories fading, they laid him on the bier and set fire to the body.

The pulse stopped; the five senses departed. The dear spouse and the accumulated wealth remained behind. All else took their leave when the spark of life burnt itself out.

The body-roof went to pieces; the cementing bonds broke loose; the nine orifices alike closed; and as time passed, the mourners left one by one.

He was the village head; he was the country's leader. He now rides on the palanquin (bier) of rough-hewn wood in procession towards the burning wild, to the accompaniment of mournful dirge.

The ninety-six Tattvas dwelt within the fortress of the body-temple, and when the body-temple crashed all of them fled in haste.

The dear wife, and wealth and home remained behind. They mounted the corpse on the bier and sped it towards the burning ground.

Even after having witnessed all these, some follow the corpse in the hope that they will have a share of the paltry things that are left behind on the body.

The kith and kin, the wife and children take their departure at the village border, consigning the body to fuel and fire. Then they bathe themselves, as though they had a good riddance of the impure dead body.

The potter fashions a pot. When it breaks, well may the pieces be preserved for some likely future use; but when the body dies, not for a moment is it kept. It is quickly consigned to fire.

The body fashioned out of numerous constituents—hair, bones, flesh, blood and lymph—and dressed in diverse styles was finally consigned to flames, and turned to ashes. Beyond that we know nothing of it.

A broth made of the fleshy fig-fruit and proliferating Karmaic green herbs is this body. As the Karmaic green herbs consumed the fruit of fig, wailing aloud they carried it to the burning wild.

An ill-designed habitat is this body. Roof above, it has none; no foundation below. Pillars it has two, and a central beam as well; but no cross beam exists; and the thatch is flimsy. Of such incompleteness is this handiwork.

The hall lay empty; no decorations remained; dance and music ceased. However some do still sing in plaintive tunes, after consigning the body to the flame and turning it into ashes.

In three hundred days the egg in mother's womb hatched into the body. At the age of twelve it began to smell the odours of adult life; at seventy it turned to dust. What did it leave behind?

The lamp remained; but the flame had died out. Not realising this the fools mourn. Do they not see that the night follows the day? Why then all this sobbing and breast-beating?

The body and Soul that did not adore Him, who created all, writhe in the Seventh Hell. What avails it if kith and kin weep and wait here?

Man marches in triumphant procession as a hero at the head of a victorious army. But even as the cavalcade passes, life ebbs away without warning. How very transitory it is all!

What matters it that you bathe it in milk or feed it to the crows,—when the Dancer, who made this leather marionett of body and danced from within, had left?

Tirumūlar next dwells on the vanity of human striving after earthly riches that are so impermanent and perishable.

3. TRANSITORINESS OF WEALTH

Regal state and power, elephant and car, and abundant riches—all these will not be with you for ever. They will pass on to others sooner or later. So, while you are yet alive, seek the

Lord's refuge. You will wonder, what permanent rewards your devotion brings.

Even the luminous moon is devoured by darkness. Far more ephemeral is the wealth we accumulate. Seek the Lord of the Heavenly Hosts. You shall receive indestructible treasures as from the pouring clouds.

Your own shadow is so much with you; yet it offers no shelter to you. How them you cling on to possessions? It is vain hope that it will afford you security. With your body life too departs. Seek that which imparts light to all.

The bee gathers honey industriously. But some one else steals it and enjoys. So is your wealth.

Wealth comes like the flood of waters. Do not place your trust in it. Fling it aside and think of Lord. You can defy death in triumphant joy.

Riches and possessions are like a boat that upturns in midstream. There is a haven of rock. It is the Lord. Seek Him.

One the stake, but nine the exits for this life. What can our kith and kin do? They come smiling and greeting, but at last abandon us for ever.

Our desires for possession grow insatiable; but we do not seek the Truth.

When life takes its flight from body, think of Lord. You cannot bribe Death to stay his hands. Lord alone shall be our refuge then.

If neither body nor possessions are permanent, less so is youth. Why waste it? Seek the path of eternal youth—Thus Tirumūlar points the way further.

4. TRANSITORINESS OF YOUTH

Morning after morning the sun rises in the east; blazes through the noon-day sky and sets in the western horizon. The tender

calf grows into the fat bull and in a few years dies. Men see all these; yet they do not realise how very evanescent youth is!

In youth, man is the cynosure of women's eyes; but when palsied age advances, he becomes an object of repulsiveness to them. He who was like sugarcane to them now becomes bitter nuxvomica. Such is youths' brief dazzle of glory.

From the cradle to the grave man passes through the seven stages of life; and none of the seven stages lasts. Youth passes to age and then to senile decay.

Man rises with the sun and goes to sleep at night. Day after day, night after night this happens and thus life fleets away.

Within the body-beast the five senses roam unfettered. Control them. Life's cycle will end.

The radiant sun measures the arch of our life-span. In the thirties of your life, you perform many deeds good and evil. Beware how you spend your youthful days. Pour out your heart to the Lord before youth passes away.

Here Tirumūlar sums up his reflections on the transitoriness of body, wealth and youth and points out where man's duties in life lie in this mysterious situation.

5. TRANSITORINESS OF LIFE

All that is created die in time. The bud blooms into flower and then fades and drops.

The five senses ruled the body-field. When Death's grim summons came, they fled and quitted the field.

The body is like a musical drum. It has two rythms, the right and left breaths; five are its players, the senses; and one the player within, the Jīva. When he departs the drum is dead as clay.

The body is a frail pot; but within is the Wisdom-Dancer. They who do not know Him do not grasp the mystery of life.

The sun orbits in high heaven in ten directions; and measures the life-span of all creation. Men do not muse on this and do not seek the State Eternal.

The shiny black hair turns snowy white. Birth ends in death. Inevitable, unalterable are the decrees of Fate.

In the body-pot the life-rice boils. The five senses fuel it. Give while you live. The days gone cannot be recalled.

The bee flies high and drinks the invisible nectar. Ascend high in spirit and vision the Light. It is invisible to the naked eye.

Perform noble deeds; praise the Holy One; fashion your Karma into goodly shape. Reach the Life Eternal.

Do not speak in envy; do not stray from the Dharmaic path; do not covet other's possessions; share your goodly things with others. Let compassion fill your heart.

Tirumūlar then proceeds to lay down the commandments of Dharmaic Path.

6. DO NOT KILL

Many are the lovely flowers for the worship of the dear Guru; but none so lovely as non-killing. Respect for life is above all other ingredients of worship—the bright lamp, the beauteous garland, and the unwavering devotion.

They who kill reach but hell; in turn to be tortured and roasted in hell fire by Death's messengers.

7. DO NOT EAT MEAT

Shun eating meat, thieving, drinking, lusting and lying. They who keep these commandments repose for ever in Wisdom's bliss.

8. DO NOT COMMIT ADULTERY

The luscious jack-fruit is ready at home. Why then climb the thorny date tree?

The sweet mango is ripe in your hands. Why then climb high for the sour tamarind fruit and break your limbs?

Do not yield to sensuous charms of other men's wives. You are only rushing to your doom. Hoarders of wealth, rulers of kingdoms, and souls of great learning—have all perished that way.

9. DO NOT LUST

Do not be lured by temptresses. Lovely the fruits of nux-vomica look when full ripe. But how very bitter and unfit they are to eat!

The delight that women of easy virtue gives you is like eddying water. You are sucked for ever into passion's whirls.

Do not trust these sirens. They are flatterers. "How heavenly our union was!", they say; then do not bestow a second glance at you. They are a snare and a decoy.

Momentarily their embrace tastes sugary sweet. But in the end it is bitter neem.

Indulgence in lust gets you into irretrievable waters. The deeper you plunge, the surer you perish.

Having laid down the do's and dont's of right living, Tirumūlar exhorts us to pursue the ways of the Life Eternal.

10. PURSUIT OF LIFE ETERNAL

You are working incessantly making a living and to accumulate riches. But when the riches are gone, no one cares

for you. Even your loved ones forsake you. In loneliness you walk, bereft of pomp and glory.

Your striving for making a living is pathetic. You stop at nothing to fill the stomach-pit. But you do not think of filling up the birth-pit. Adore God and be rid of impurities.

You seek gold to fill the stomach's stony pit. But the birth-pit cannot be so filled. Seek the Wisdom True; then that pit will be filled up and you shall for ever be cleansed of primordial impurities.

Do not trust in kith and kin. The bondage they forge is relentless Karma. So in good time light Wisdom's Lamp, and guided by it, close the track to birth.

The Six passions harry; the Five senses torture; the Karmas in cluster malign; the miseries crowd without count. "No more this birth for me"—thus pray to Lord.

The ingredients of this Life Eternal are next spelt out by Tirumūlar. The Vedic sacrifices by Brahmins are of prime importance to Brahmins as well as to the rest.

11. VÉDIC SACRIFICES

Védic sacrifices by Brahmins of purity bring prosperity to men on earth and to celestials in heaven.

Such Brāhmins are elevated in knowledge and conduct. They feed others before they feed themselves.

They worship the Fire within the fire. They are leaders in the path of truth.

They worship the sacrificial fire six times a day. They chant the mantra Gāyatri that adores Śāvitri; and the two Karmas, good and evil, leave them.

In the holy sacrificial flame fed by ghee, all evil is consumed; and liberated from Karma, they attain the wealth that is imperishable.

In the sacrificial fire, all sins are burnt; all Karma is scorched and all diseases that Karma brings in its train fade.

Riches bring unending grief. Performance of sacrifices leads to undying riches.

The Lord is Pure Flame. He resides as Pure Flame in our hearts. His eyes are of the three Flames—the Sun, Moon and Fire. He is the transcendental Lord of the seven worlds. He is the Master of Holy Sacrifices.

He who is inside the Fire of Sacrificial Hōma is also the flame of the funeral pyre. He who is the Flame that scorches Karma is also the Fire that was contained by Lord in the northern seas, when Dēvas and Asuras churned the ocean for ambrosia.

They who kindle the Vēdic Fire and tend it in tireless continuity have kindled the Eternal Flame. They become immortals.

Tirumūlar then proceeds to lay down the qualifications of true Brahmins who should perform Vēdic sacrifices; and exposes the falsity of those Brahmins, who, sporting thread and tuft, stray away from righteous conduct.

12. BRAHMINICAL DUTIES

Six are the duties of Brahmins—to learn, to instruct, to give alms, to receive gifts, to perform sacrifices and to persuade others to perform sacrifices. They tend the Holy Fire—morn, noon and eve. They chant the Vēdic mantras at dawn and dusk. They stand constant in the Holy Path.

In eagerness they listen to the teachings of Vēdānta; in keenness they seek to merge in the Praṇava (OM); in endless pursuit they strive to attain the eternal bliss of the Lord of Nādānta, Vēdānta and Bōdhānta.

They seek to know the inner meaning of the mantra, Gāyatri that adores Śāvitri. Chanting the mantras and mounted on Devotion's Chariot, they triumph over Māya's temptations.

Having realised the truth of Praṇava, guided by Guru, they perform the rituals prescribed in the four Vēdas and attain the Pure State of Self-Manifest Existence (Svarūpa).

They who are in the state of Brahmam conquer the senses; stand in truth; observe the penances: for ever sunder the bonds of life; and merge their selves in God, themselves God Becoming.

They are not Brahmins true, who have not abandoned desires; for, Vēdānta is the sphere of desire-renunciation; and those who realised Vēdānta gave up all desires.

Sacred thread and tufted hair do not make for Brahmic qualities. To them that have not given up desires, the thread is but a dark bond, the tuft but worthless hair. True thread is Vēdānta; true tuft is Ñāṉa.

If they are devoid of truth, bereft of wisdom pure, lacking in sense-control, spiritually inert, empty of devotion or grasp of Divine Truth—how can they call themselves Brahmins? They are but crazy fools.

The true Brahmins transcend the Cit–Acit (Real–Unreal) state of Consciousness. Guided by the Holy Guru they attain the grace of His feet. They give up all rituals and sacraments; and finally attain Turiya Samādhi state.

Knowledge of Vēdās alone does not make for a Brahmin. He should have realised the true import of Vēdānta, and the emptiness of all the rest.

Where Brahmins truly tend the sacrificial fire, dawn and dusk, where they embrace pure life, where they meditate on the teachings of Vēdānta,—there, in that land, is no scarcity. The country flourishes and affluence abounds.

When the Light of Vēdānta dawns, all Karma is ended; then they scale the Nādānta heights; and further on of Bōdhānta; and finally merge the Self into the Overself,—Jīva into Śiva.

Next to Brahmins come Rulers to confer good life on earth. What should be their qualifications, their duties, and rights? Tirumūlar proceeds to set them out succinctly.

13. LAW OF KINGSHIP

A tyrant is as bad as Death; nay worse. Death does not approach the truly devout; but the tyrant obeys no laws and kills in murderous fury.

Let the Ruler observe the laws of Divine Dharma. If he fails the land falls a prey to destruction.

It is the duty of the Ruler to spot out the men of false garb, and make them walk in the path of purity.

If Brahmins flaunting the thread and tuft lead an unholy life, the Ruler has his duty to put them back on the straight path. So, too, with those pretenders who don the holy garb and practise evil ways.

It is duty of the Ruler to protect the cows, the women, and the Brahmins, true and devout. If he fails, he shall sure be condemned to hell.

The Ruler has a claim to one-sixth of the produce of his subjects. Let him not go beyond this. That is not the Dharmaic Way.

It is the duty of the Ruler to defend his people. Like a tiger he should spring on the invader. The Ruler who protects his people wins their loyalty.

It is the duty of the Ruler to punish those who indulge in inebriate drinking. True drinking is to reach the Moon in Samādhi and quaff the divine nectar that flows from there.

Let each one stand constant in his accepted faith. If they deviate, the Ruler should not fail to punish them according to the laws laid down in the Āgamas.

Water is the vital element that sustains all life. It is the bounty of God and is symolic of His infinite Compassion. It wells up within the pure heart too.

14. GLORY OF RAIN

The rains fertilise the earth. All Nature wears a green mantle. The trees grow and plants bloom enriched with sap. The palms, coconut and areca, rise tall and high. The cane gets its sugary sucrose; the plantain yields its delicious fruits. Even the bitter nuxvomica, so dear to Yōgic practices, flourish because of rain.

But there is yet another heaven-sent torrent that leaps and rushes down the rocky heights of the heart's inner core. That stream is formless, pure, clean, crystalline boundless and free. That rises from the Immaculate Lord.

The rain has a lesson to offer. It gives without expectation of return. So give in that spirit.

15. GLORY OF GIVING

Give to all. Do not discriminate. Wait for the guest and then eat. Do not gormandize in greedy haste. Do not hoard perishing gold. See, how the crow calls its brood before it feeds.

Importance of giving and leading a pure life are next emphasized.

16. IN PRAISE OF THE CHARITABLE

They who adore the Feet of Lord realise the Self; they who give freely in charity realise the Self; they who cognise the Tattvas realise the Self. The Lord is kin to those who realise the Self.

Easy for all to worship the Lord with a green leaf offering; easy for all to feed a mouthful to the cow; easy for all to give a handul, sitting down to eat; easy for all to speak kind words to others.

That alone is true charity, when the needy are fed. They who hoard in silence, as in a deep concealed pool and gorge themselves alone without giving, do not know what wealth is for. This simple truth that true men know.

You do not drive away ignorance and fill your thoughts with wisdom; you do not give away in charity when you are prosperous. You have eyes and yet you see not. What will you wake at, when hell fire blazes around you?

When Death steals on you, does he care who you are; what is good for you; whether you are rich or poor? Before he arrives, perform charitable deeds.

The Lord denies His presence to him who had not given in charity. Only by the measure of your charity does the Lord know you. Except charity, what kith and kin can a man have after death?

Men who give in charity are esteemed as gods on earth. To others Death comes saying "I am your God".

There are only two ways of crossing the foaming sea of Karma: perform penance and give in charity.

Your desires have no end. Only two things can be your prop for the life hereafter: your acts of charity, and your godly way of life.

Evils of hoarding and accumulation and their dangers to a spiritual life are then described.

17. THE WAY OF THE UNCHARITABLE

The way of the uncharitable is to accumulate wealth and die, leaving all. They are like the bitter nuxvomica which drops profitless to the ground.

Even when they are aware that they are daily nearing the grave's edge, men do not think of giving in charity; nor of walking in the Path of God.

Fell diseases make a prey of misers; but they do not approach the charitable men.

Hell is gaping its mouth for those who neither give to poor nor adore God.

They journey in loneliness through life, to be caught in the recurring birth-cycle, and to be irretrievably lost in the vortex of Karma.

They whose heart melt in charity vision the Feet of Lord. They who are steadfast in devotion reach the World of Light. They who do not give in charity reach the Eternal Night.

Everything results from your past actions—bliss or pain. Even after having seen that bliss flows from charity, they do not give, but remain shrivelled of heart.

Think constantly of giving and gifting. That alone is pure pleasure. Denial causes pain and continued state of existence subject to recurring birth and death.

Do not go after accumulation of wealth as if it is all life; nor waste your days flattering fools of dark wisdom. Praise the Lord. You shall reach His Home. Be a true marksman.

Charity springs in Love; and Love is God.

18. TO BE LOVE-POSSESSED

Love and Śiva are not two. Only the ignorant say so. Love alone is Śiva. When that realisation dawns, they remain in love of Śiva.

I remained in Love of Śiva, the Great Dancer, that wears the tiger skin, adorns the crescent moon and gleams with burning ashes.

Well may you char your bone to fuel, roast your flesh to meat; but unless your heart melts in ecstasy of love, you cannot possess the Lord.

They of intense love sure vision Hara; they of compassionate heart attain His Feet of Grace. They who wallow in selfish ways reach hell, caught in the wheel of birth and death.

Adore the Lord, melting in love; He is the source of all love. To me He showed His infinite love.

Adore Him but once; He shall be your life-long guide and help. He sat enthroned in my love.

Out of infinite love for us He created this world, that by that love we may know bliss true. Of limitless dimensions He is; and yet hc contained Himself in the love of our tiny heart.

So, seek Him in Love—exhorts Tirumūlar. Love is the supreme baptismal bath to God-State.

19. ŚIVA REWARDS LOVE

Śiva rewards us as our love for Him merits. In His love He gave us this world. Will He not in His love also extricate us from birth's cycle, if we seek Him?

He is the Light that dawns in thoughts of love. Shall we not give up the love for woman's passionate eyes and centre our thoughts on Love Divine?

Sublimate your sex love and succumb to God-union. Then This becomes That.

Even enlightened Siddhas did not vision the Divine Light; but in intense Love He is visioned.

I visioned Him in the intense love of my heart's core. In that love I visioned Him decked in Konrai blossom, dressed in dark-elephant skin, and enthroned on lotus blossom.

The celestials seek Him in diverse forms; but He savours in love's tributes.

Lord is free from birth and death; so will you be if you seek Him in love.

He knows them who night and day seat Him in heart's core in exalted love. He stands before them as inner light, as they love him in actionless trance.

It little profits you to think of Him intermittent. Adore him unceasing. You will merge in Him. That verily is the supreme baptismal bath that cleanses the soul of primordial impurities.

Love of God is fostered by spiritual knowledge. It is the knowledge that leads to Kuṇḍaliṉi Yōga and to transcendental Samādhi.

20. LEARNING

I learnt the meaning of life and its union in the body. I sought Him in close proximity and knew it all. The Lord stepped into the inner core of my yearning heart; and I acquired the Great Learning of freeing from fleshly bondage.

The deeply learned sit in Samādhi. There they obtain the Inner Eye; and what they saw in deep contemplation they impart to others, and open their Inner Eyes in turn.

Prove in action what you learn; in unfaltering accents adore Lord. While life exists, adore the Lord of Existence. Rid of your impurities; you will behold that Be-Jewelled Lamp, beyond compare.

The truly learned break the worldly fetters. In firmness they practise Kuṇḍaliṉi Yōga and achieve the glow of youth.

Pure Knowledge is our Guardian Angel. It is that which leads to the Pure Word, the Pure Fragrance and the Pure Light.

Holy Books are our guide to scale the heights of Pure Knowledge. Fruitless is that learning which leads to outer things of life. Lean on the rod of Vairāgya. The Birds of Desire fly away. Men of ignorance cling to them and for ever lie in stupor.

To them that search the Holy Books, Hara stands revealed. Out of the sublime Kuṇḍaliṇi Fire, sparks of Pure Knowledge fly. They who rouse it reach Samādhi's Moon. Kuṇḍaliṇi is the ladder to Wisdom High.

Lord is the Support and Elixir in life's journey. He is the unfailing Guide. The Ignorant miss Him.

If Desire you must have, let it be for the Lord. If you get Lord's Grace, you will have got all. The truly learned attained His Grace.

Śiva is the Lord of oceans vast and mountains high. He is all the Five Elements. He is Immortal. He mounts the fierce Bull. He is in the core of devotees' heart.

Spiritual education is fortified by listening to learned discourses and together they both lead to God-seeking.

21. LISTENING AND CONTAINING

Listen to the teachings of Dharma; to the words of the Holy; to tales of Lord's diverse heroic acts; to the numerous mantras of Devas; thus shall you attain Śiva State.

Rare to know the greatness of the Heavenly Lord. Having known, chant his praise, listen to His holy words and realise Him. Then are you liberated and exalted.

The Divine Architect Maya listens to Hara and obeys; and so does the Divine Creator Brahma. They who listen to Him become

celestials. They who cling to desires are chained for ever to Karma.

The mortals who in piety adore the Supreme Lord become immortal celestials. They receive His smiling Grace. He is the Lord of Supreme Penance. They who perform penance are awarded the Supreme Prizes.

The Lord granted us birth and death. Talk of Him ever. Adore His name ever. Praise Him ever. Then like fragrance out of the flower, His Grace reaches you from the abiding Light of His lovely Presence.

Seek Excellence. Listen to excellent discourses. Follow Wisdom's true mandate. Let your mind awake to Pure Consciousness. Slip not; stray not; stand steadfast. The Heavenly Lord unhesitant will be yours. He will not forsake you ever.

The children play at a mimic dinner of sand-rice feast. Like them are they who believe they can attain happiness while entangled in worldly desires. It is pure self-deception. They who have not realised their Self, have not centred their thought on Him.

Life and body are the Soul's aids. Listening to holy discourses is Soul's sure support. Thoughts of Śiva are Soul's unfailing refuge. Seek that refuge, and be rid of births.

The Lord is the First of Beings to those who adore Him. Great sufferings await those who scorn Him. To those who do not seek Him, He is like a stone-cow. They do not milk His Grace.

Cognise the Lord with heart and tongue in union met. Find Him in unity, though diverse be His form. Even when you are shaken to the bottom, like axle from the pin, seek Him. Only in loving devotion can you near Him.

True learning must lead to God-seeking. Tirumūlar condemns the "learned fools" who are immersed in worldly ways.

22. NON-LEARNING

The vision of the Truth Supreme is all. Even the un-learned may receive is His Glance of Grace, if they are steadfast in their devotion;and the learned are worse than the un-learned if they fail to vision the Supreme.

The truly learned seek the path of Dharma and Tapas. They are the un-learned who do not perceive God's omni-presence.

Though God is pervasive, He is absent from the hearts of those who are not truly learned. They do not fix Him in their hearts, but run after evanescent pleasures of life.

They who are not learned in Hara's ways, fall into depths of abysmal darkness. They cannot uproot Karmaic origins. They do not hold God in their hearts. They dance away down the slippery path to hell.

The truly learned seek the path of Dharma and Tapas. They full well realise that life is a fleeting vapourous mist. But the not-learned sport in carnal joys, perpetuating their Karmaic bondage. They are verily world's sordid knaves.

The Lord is indeed the Heavenly Fruit. But He is in us as the the Light of our eye. Not learned in this truth, men seek the worldly ways.

They alone are truly learned who correctly construe the divine truths. They plumb the depths of sacred lore only to see Him in their hearts. They measure the universe by the Yōgic calculus only to behold His true vision. It is thus they solve the mystery of the universe—by their love for Him.

They are fools who are not truly learned, unfit for us to see, and their words unfit to be heard. They find friends only among themselves. They do not seek the truly learned who are filled with God's Wisdom.

If they do not possess Śiva-N̆āṉa, they cannot be said to be learned. They are learned fools who are unwise to Truth, nor do they strike at the root of sin. The truly learned are wise in God-love and they win the Goal True.

Many claim that they have known the Lord; but they do not know that He is within. He is the Primal Being. He is the Light in the heart of His devotees.

True learning must lend correct vision—the just and the true one. That will lead to Śiva-seeking.

23. RECTITUDE

Walk in the way of Justice; in the noble fellowship of the Just. Unless you stand in Justice, you do not come by Wisdom. They who stand in Justice reach Heaven. They who do not, reach Hell.

All the Gods, Brahma, Viṣnu and Rudra stand in Justice; so too the enlightened Siddhas and Yōgis.

Stand in the goodly company of the Just. They who stood in Justice,—some became saints; some reached heaven; some attained Śiva-State.

So, in Justice, seek the First of Three. He creates all, destroys all, and all Gods bear His Holy Feet aloft on their heads.

In his days, Tirumūlar found that in the name of worshipping Śakti, the followers of the Vāma Tantra sect indulged in drinking and sexual orgies. He condemns them. True nectar is Śivāṉanda Nectar that flows from the cranial Moon in Yōga Samādhi. He exhorts men to seek and swill it.

24. ABSTAINING FROM DRINK

When the cow is denied its broth of rice at home, it wanders from pond to pond for a drink. Denied Śivāṉanda nectar, men go in search of inebriating liquors.

Sit in Śiva-Samādhi in rapturous devotion. You shall taste of the heavenly nectar. You shall not lose your self-bliss. You shall for ever be at the Holy Feet of God.

Lust and drink are meet only for the wicked. But they who drink of Śivāṉanda nectar reach the Ōm-Bliss. The three Primordial Impurities reel and falter under its effect. They reach the Rock of Refuge.

The followers of the Vāma Tantra sect indulge in inebriating liquors. They lust and are lost in sensual delights. Not so the pure souls who find Ōm's Light in their inner flame. They chant His name and get close to Him.

They who soak themselves in liquors can never appraise Truth; they fail to see the Inner Truth. They do not seek Śiva Yōga; they do not dwell in the bounteous Grace of Śiva; they do not realise the evils of human bondage; they miss the vision of the clear Light of Wisdom.

They who seek the faiths that benumb the senses are senseless fools. They neither seek nor see, who yield to the ready joys of drink. They are chained to Māya's fetters for ever. How will they ever be saved?

The fumes of wine bring stupor, and destroy Truth. They make men seek the delusive pleasures of lust. They who drink lose the sense of reasoning. To them is denied Wisdom and Bliss.

Some Tāntric sects consume drink as a ritual in the worship of Śakti. But how will Śakti appear to those whose senses remain over-powered? True Śakti appears in Śiva-ñāṉam; and Śiva-ñāṉam leads to Sat-Cit-Āṉandam (Truth–Wisdom–Bliss)

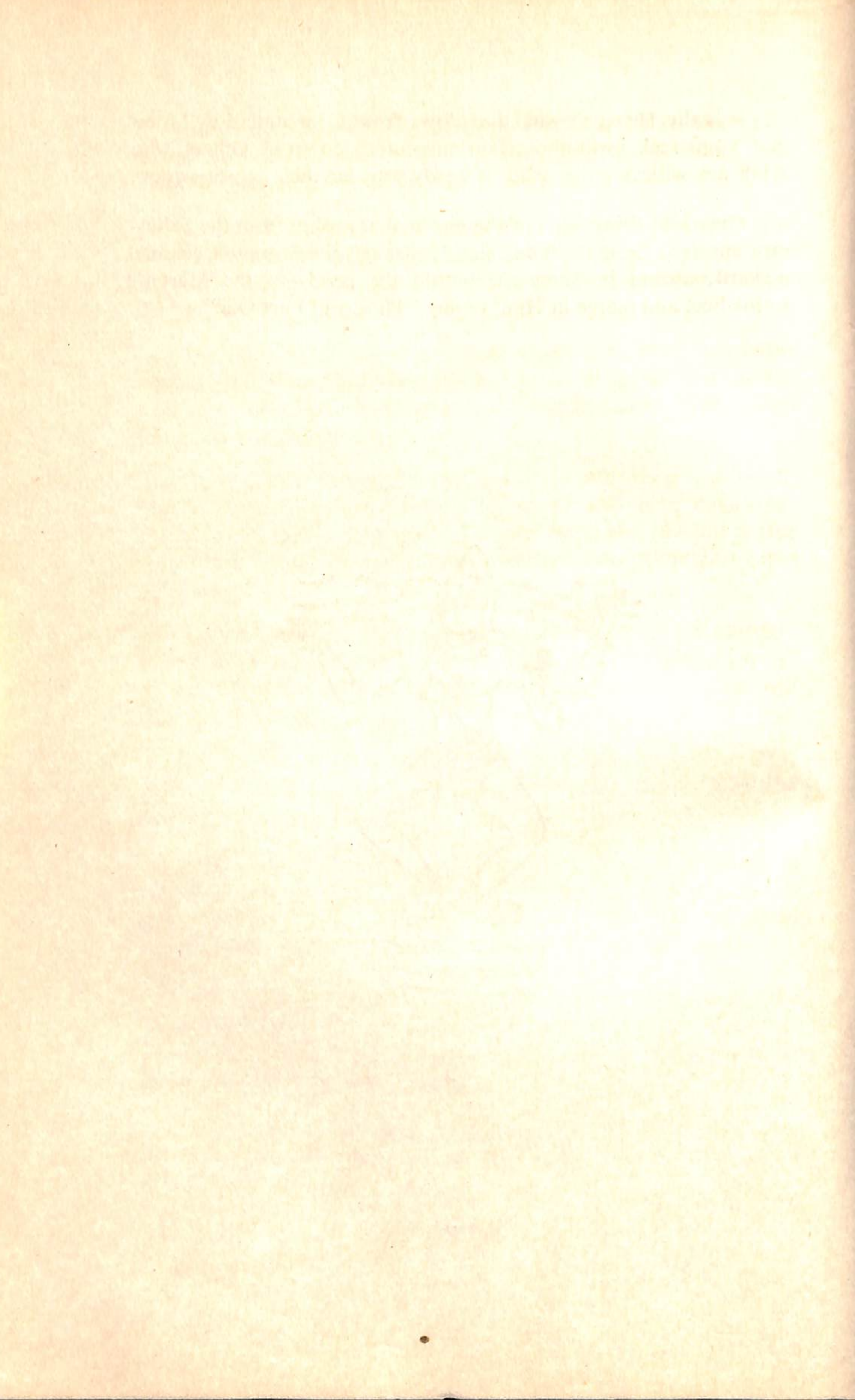
If Śaktan (Śiva) imparts His Grace to Śakti, Śakti grants it to us; or if Śakti grants Her Grace to us, we can gain Śiva's Grace. If we hold Śakti and Śiva together in our heart, we will attain the eight miraculous powers of Siddhi.

True liquor is Śivāṉanda nectar. It confers the abiding bliss which is Śivāṉanda Bliss, past all Tattvas, past egoity and past all worldly lure.

It is this Heaven's wine that flows from Contemplation Moon that Yōgis seek, swill and attain miraculous powers. Others who drink are witless fools, who in heady wine let their senses swoon.

Open and drink deep of the nectar that gushes from the Sahasrara spring. Lead the Yōga breath through the Suṣumna channel upward; ascend in Samādhi; unfold the petals of the Master's Lotus Feet and merge in Him, saying "Thou and I art One".

TANTRA I

113

1. உபதேசம்

விண் நின்று வந்து களிம்பு அறுத்தான்

விண்ணின் றிழிந்து வினைக்கீடாய் மெய்கொண்டு
தண்ணின்ற தாளைத் தலைக்காவல் முன்வைத்து
உண்ணின் றுருக்கியொ ரொப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணின்று காட்டிக் களிம்பறுத் தானே.

1. UPADĒŚAM

Viṇṇiṉṟu iḻindu viṉaikku īḍāy meykoṇḍu
Taṇ niṉṟa tāḷait talaikkāval muṉ vaittu
Uḷ niṉṟu urukki or oppilā āṉandak
Kaṇ niṉṟu kāṭṭik kaḷimbu aṟuttāṉē.

1. DIVINE INSTRUCTION

HE DESCENDED FROM HEAVEN AND FILLED ME WITH HIS GRACE

He came down from Heaven, clothed in body, Karma to match,
Stretched forth His cool Feet of Grace, planting them firm on my head;
And lo! inside me He stood, melting my yielding heart;
And filled my eyes with peerless bliss, past all compare,
All impurity dispelled.

114

என் உள்ளத்தில் திருவடி பதித்தான்

களிம்பறுத் தான்எங்கள் கண்ணுதல் நந்தி
களிம்பறுத் தான் அருட் கண்விழிப் பித்துக்
களிம்பணு காத கதிரொளி காட்டிப்
பளிங்கிற் பவளம் பதித்தான் பதியே.

Kaḷimbu aṛuttāṉ eṅgaḷ kaṇṇudal Nandi
Kaḷimbu aṛuttāṉ aruṭ kaṇ viḻippittuk
Kaḷimbu aṇugāda kadir oḷi kāṭṭip
Paḷingiṛ pavaḷam padittāṇ padiyē.

HE PLANTED HIS FEET ON MY HEART

All impurity He shattered—our Nandi, forehead-eyed,
Shattered to pieces before His opening Eye of Grace,
His Eye, at whose radiant light impurity quails;
So transfixed He His Coral Feet on heart of mine, crystal turned.

115

பதி பசு பாசம் அனாதி

பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல்பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றணு காப்பசு பாசம்
பதியணு கில்பசு பாச நில்லாவே.

Pati paśu pāśam eṉap pagar mūṉṟil
Patiyiṉaippōl paśu pāśam aṉādi
Patiyinaic ceṉṟu aṇugāp paśupāśam
Pati aṇugil paśu pāśam nilāvē.

PATI (GOD), PAŚU (SOUL) AND PĀŚA
(BONDAGE) ARE ETERNAL

They speak of the Three—Pati, Paśu and Pāśa;
Beginningless as Pati, Paśu and Pāśa are:
But the Paśu-Pāśa nears not the Pati supreme:
Let but Pati touch! the Paśu-Pāśa is as naught.

116

மும்மலம் மாற்றுவன்

வேயின் எழும்கனல் போலேஇம் மெய்யெனும்
கோயி லிருந்து குடிகொண்ட கோன்நந்தி
தாயினும் மும்மலம் மாற்றித் தயாஎன்னும்
தோயம தாய்எழும் சூரிய னாமே.

Vēyiṉ eḻum kaṉal pōlē im meyyeṉum
Kōyil irundu kuḍi koṇḍa kōṉ Nandi
Tāyiṉum mummalam māṭrit tayā eṉṉum
Tōyamadāy eḻum śūriyaṉ āmē.

HE SHATTERS IMPURITIES THREE—EGOITY, ILLUSION AND KARMA

Like the spark that within the bamboo indwells,
So, Nandi Lord, from this body-temple flames;
With sweet compassion gentler than a mother's,
He shatters the Impurities Three
And like unto the sun on the ocean of mercy arose.

117

அவன் தோன்ற மலங்கள் அழிந்தன

சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சும் போலவே
சூரிய காந்தம் சூழ்பஞ்சைச் சுட்டிடா
சூரியன் சந்நிதி யிற்சுடு மாறுபோல்
ஆரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே.

Śūriya kāndamum śūḻ pañjum pōlavē
Śūriya kāndam śūḻ pañjaic cuṭṭidā
Śūriyan̲ sannidhiyiṟ cuḍumārū pōl
Āriyan̲ tōṭra mun̲ aṭra malaṅgaḷē.

AT HIS GLANCE, IMPURITIES VANISH

The sunstone sleeps in cotton enclosed,
The sunstone burns not the fragile stuff;
Let but the sun's rays fall! How it shrivels and flames!
Even so the impure wilts before the Lord's cathartic glance.

118

என் உள் நயந்து புகுந்தான்

மலங்களைந் தாமென மாற்றி அருளித்
தலங்களைந் தானல் சதாசிவ மான
புலம்களைந் தானப் பொதுவினுள் நந்தி
நலம்களைந் தானுள் நயந்தான் அறிந்தே.

Malaṅ kaḷaint āmeṉa māṭri aruḷit
Talaṅ kaḷaindāṉ nal Sadāśivamāṉa
Pulam kaḷaindāṉ appoduviṉuḷ Nandi
Nalam kaḷaindāṉ uḷ nayandāṉ aṟindē.

HE BROKE INTO MY SOUL'S SILENT DEPTHS

"All impurities we shall expell," said the Lord in Grace and saying so,
From Sadāśiva of the five spheres came down,
In the sovereign Sabha through His Five Acts Divine,
He broke into my soul's silent depths, Knowing all.

119

புலன் அறிவை இறை அறிவாக்கும்
குருபரன்

அறிவைம் புலனுட னேநான் றதாகி
நெறியறி யாதுற்ற நீராழம் போல
அறிவறி வுள்ளே அழிந்தது போலக்
குறியறி விப்பான் குருபர னாமே.

Aṛivaim pulaṉuḍaṉē nāṉṛadāgi
Neṛi aṛiyādu uṭra nīr āḻam pōla
Aṛivu aṛivuḷḷē aḻindadu pōlak
Kuṛi aṛivippāṉ Guruparaṉ āmē.

HE MADE SENSORY CONSCIOUSNESS MERGE IN
GOD CONSCIOUSNESS

Consciousness hanging on to the senses five,
Knowing not its course as on deep waters drifting,—
Consciousness sensory merging in the Consciousness deep,—
Thus He pointed the Way,—He, the Guru Supreme.

120

பிறப்பின் வித்தை வறுத்தான்

ஆமேவு பால்நீர் பிரிக்கின்ற அன்னம்போல்
தாமே தனிமன்றில் தன்னந் தனிநித்தம்
தீமேவு பல்கர ணங்களுள் உற்றன
தாமேழ் பிறப்பெரி சார்ந்தவித் தாமே.

Āmēvu pāl nīr pirikkiṉṟa aṉṉam pōl
Tāmē taṉi maṉṟil taṉṉantaṉi nittam
Tīmēvu pal karaṇaṅgaḷuḷ uṭraṉa
Tām ēḻ piṟappu eri śārnda vittāmē.

HE ROASTED THE SEEDS OF RECURRING BIRTHS

Like unto the swan that from milk the water parts,
So the Lord, Himself, alone, in this Sabha unique,
Grasped the senses many that scorch like fire,
And thus the Seven Births unto roasted seeds rendered.

121

சிவயோகியர் துரிய நிலையில் இருப்பர்

வித்தைக் கெடுத்து வியாக்கிரத் தேமிகச்
சுத்தத் துரியம் பிறந்து துடக்கற
ஒத்துப் புலனுயிர் ஒன்றாய் உடம்பொடு
செத்திட் டிருப்பர் சிவயோகி யார்களே.

Vittaik keḍuttu viyāggirattē migac
Cuddat turiyam piṛandu tuḍakkaṛa
Ottup pulan̲ uyir on̲ṛāy uḍamboḍu
Śettiṭṭiruppar Śiva yōgiyārgaḷē.

ŚIVAYOGINS ATTAIN TURIYA STATE IN MORTAL BODY

Śivayogins are they that the seed destroy,
Who, in waking consciousness, the pure deep sleep induce;
Who, in harmony unbroken, achieve the tranced breath,
When life, senses, body,—alike simulate death.

122

சிவ யோகம் ஆவது யாது?

சிவயோக மாவது சித்தசித் தென்று
தவயோகத் துள்புக்குத் தன்னொளி தானாய்
அவயோகம் சாரா தவன்பதி போக
நவயோக நந்தி நமக்களித் தானே.

Śivayōgam āvadu śit aśit enṟu
Tava yōgattuḷ pukkut taṉṉoḷi tāṉāy
Ava yōgam śārādu avaṉ padi pōga
Navayōga Nandi namakku aḷittānē.

ŚIVA YOGA IS TO ATTAIN SELF-LUMINATION

Śivayoga it is to know the Cit-Acit,
And for the Yoga-Penance qualify;
Self-light becoming Self, to enter undeviating, His lordly domain;
He granted me this—Nandi of the Nine Yogas.

123

பேரின்ப அருள்வெளி அளித்தான்

அளித்தான் உலகெங்கும் தானான உண்மை
அளித்தான் அமரர் அறியா உலகம்
அளித்தான் திருமன்றுள் ஆடும் திருத்தாள்
அளித்தான் பேரின்பத் தருள்வெளி தானே.

Aḷittāṉ ulagu eṅgum tāṉ āṉa uṇmai
Aḷittāṉ amarar aṟiyā ulagam
Aḷittāṉ tiru maṉṟuḷ āḍum tiruttāḷ
Aḷittāṉ pēriṉbattu aruḷveḷi tāṉē.

HE GRANTED ME BLISS SUPREME

He made me see the truth that He pervades all,
Granted me the vision of the world that even Dēvās know not,
The vision of the Sacred Feet in Holy Sabha's cosmic dance,
Granted me His infinite Grace and the Bliss supreme.

124

சிவ சித்தர் யாவர்?

வெளியில் வெளிபோய் விரவிய வாறும்
அளியில் அளிபோய் அடங்கிய வாறும்
ஒளியில் ஒளிபோய் ஒடுங்கிய வாறும்
தெளியும் அவரே சிவ சித்தர் தாமே.

Veḷiyil veḷipōy viraviyavāṛum
Aḷiyil aḷipōy aḍaṅgiyavāṛum
Oḷiyil oḷipōy oḍuṅgiyavāṛum
Teḷiyum avarē Śiva siddhar tāmē.

WHO ARE THE ŚIVA-SIDDHĀS?

Space intermingling with space,
Nectar drowning in nectar,
Light dissolving in light—
The elect are they, the Śiva-Siddhās,
Who these splendid visions perceive.

125

தத்துவ முத்திபெற்றவர் சித்தர்

சித்தர் சிவலோகம் இங்கே தெரிசித்தோர்
சத்தமும் சத்த முடிவும்தம் முள்கொண்டோர்
நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீள்பர
முத்தர்தம் முத்தி முதல்முப்பத் தாறே.

Siddhar Śivalōkam iṇgē deriśittōr
Śattamum śatta muḍivum tam uḷ koṇḍōr
Nittar nimalar nirāmayar nīḷ para
Muttar tam mutti mudal muppattāṛē.

SIDDHĀS ASCEND THE THIRTY-SIX TATTVAS

Siddhās they that Śiva's world here visioned,
Nāda and Nādānta deep in them realised,
The Eternal, the Pure, reposing in Bliss unalloyed,—
Thirty and Six the steps to Liberation leading[1].

126

சித்தர் ஆனந்த ஒளியுள் புகுந்து இருப்பர்

முப்பதும் ஆறும் படிமுத்தி ஏணியாய்
ஒப்பிலா ஆனந்தத் துள்ளொளி புக்குச்
செப்ப அரிய சிவம்கண்டு தான்தெளிந்து
அப்பரி சாக அமர்ந்திருந் தாரே.

Muppadum āṛum paḍi mutti ēṇiyāy
Oppilā āṉandattu uḷḷoḷi pukkuc
Ceppa ariya Śivam kaṇḍu tāṉ teḷindu
Appariśāga amarndu irundārē.

THEY WALK INTO LIGHT OF ŚIVA

Ascending thus the steps, thirty and six of Freedom's
ladder high,
Into the peerless Light of Bliss they walked;
And Śiva, the inexplicable, they saw,—
Having seen, realised and so stayed.

127

சித்தர் சிவமாகி செயலற இருப்பர்

இருந்தார் சிவமாகி எங்கும் தாமாகி
இருந்தார் சிவன்செயல் யாவையும் நோக்கி
இருந்தார் முக்காலத் தியல்பைக் குறித்தங்கு
இருந்தார் இழவுவந் தெய்திய சோம்பே.

Irundār Śivam āgi eṅgum tāmāgi
Irundār Śivaṉ śeyal yāvaiyum nōkki
Irundār mukkālattu iyalbaik kuṛiṭṭu aṅgu
Irundār iḻavu vandu eydiya śōmbē.

SIDDHĀS LOSE THEMSELVES IN DIVINE IMPASSIVITY

In Śiva they remained, seeing themselves in all,
Remained thus mutely gazing at Śiva's works manifold,
In silence witnessing Time's three tenses,
They remained, lost, while Divine Impassivity spread its sable wings.

128

செயலற நின்றது சுத்த வெளியிலே

சோம்பர் இருப்பது சுத்த வெளியிலே
சோம்பர் கிடப்பதும் சுத்த வெளியிலே
சோம்பர் உணர்வு சுருதி முடிந்திடம்
சோம்பர்கண் டாரச் சுருதிக்கண் தூக்கமே.

Śōmbar iruppadu suddha veḷiyiḷē
Śōmbar kiḍappadum suddha veḷiyiḷē
Śōmbar uṇarvu śurudi muḍindiḍam
Śōmbar kaṇḍār accurudikkaṇ tūkkamē.

NATURE OF DIVINE IMPASSIVITY

In space pure is Impassivity seated,
In space pure It does repose,
Impassivity begins where Vedas end,
Who Impassivity saw, inside Vedas they slept,

129

சித்தர் தூங்கிக் கண்டவர்

தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ யோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்நிலை சொல்வதெவ் வாறே.

Tūṅgik kaṇḍār Śiva lōkamum tam uḷḷē
Tūṅgik kaṇḍār Śiva yōgamum tam uḷḷē
Tūṅgik kaṇḍār Śiva bhōgamum tam uḷḷē
Tūṅgik kaṇḍār nilai śolvadu evvāṟē.

SLEEPING STILL THEY PERCEIVE

Sleeping, in themselves they saw Śiva's world,
Sleeping, in themselves they saw Śiva's Yoga,
Sleeping, in themselves they saw Śiva's Bhoga,
How then describe the minds
Of those who sleeping saw?

130

முயற்சிக்கு ஏற்ப அருள் செய்வான்

எவ்வாறு காண்பான் அறிவு தனக்கெல்லை
அவ்வா றருள்செய்வன் ஆதி யரன்தானும்
ஒவ்வாத மன்றுள் உமைகாண ஆடிடும்
செவ்வானில் செய்ய செழும்சுடர் மாணிக்கம்.

Evvāṛu kāṇbāṇ aṛivu taṉakku ellai
Avvāṛu aruḷ śeyvaṉ ādi Araṉ tāṉum
Ovvāda maṉṛuḷ Umaikāṇa āḍiḍum
Śevvāṉil śeyya śeḻum śuḍar māṇikkam.

AS MUCH AS YOU STRIVE, SO MUCH IS HIS GRACE BESTOWED

Even as you strive to reach Wisdom's bounds,
Even so on you Hara, the Being First, His Grace bestows,
In Sabha unique He dances for Uma to behold,
Like a Flaming Ruby in the Flaming Sky.

131

திருக் கூத்துப் பேறு

மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச் சோதியாய்
மாணிக்கத் துள்ளே மரகத மாடமாய்
ஆணிப்பொன் மன்றினில் ஆடும் திருக்கூத்தைப்
பேணித் தொழுதென்ன பேறுபெற் றாரே.

Māṇikkattuḷḷē maragadac cōdiyāy
Māṇikkattuḷḷē maragada māḍamāy
Āṇippoṉ maṉṟiṉil āḍum tirukkūttaip
Pēṇit toḻudu eṉṉa pēṟu peṭṟārē.

THE GLORIOUS BEAUTY OF DIVINE DANCE

Inside the ruby like the emerald flaming
Inside the ruby like the emerald inset.
He dances the Holy Dance in the Sabha of purest gold
What reward, then, to those who Him adored!

132

பிறப்பு இறப்பு நீங்கினர்

பெற்றார் உலகில் பிரியாப் பெருநெறி
பெற்றார் உலகில் பிறவாப் பெரும்பயன்
பெற்றார் அம் மன்றில் பிரியாப் பெரும்பேறு
பெற்றார் உலகுடன் பேசாப் பெருமையே.

Peṭrār ulagil piriyāp peruneṛi
Peṭrār ulagil piṛavāp perumpayaṉ
Peṭrār ammaṉṟil piriyāp perumpēṛu
Peṭrār ulaguḍaṉ pēśāp perumaiyē.

ATTAINMENT OF DEATHLESSNESS AND BIRTHLESSNESS

In this world they received the Deathless Way and great
In this world they attained the Birthless End and great
The Gift unique of inseparateness from the Sabha pure
The ineffable rapture, the glory beyond reach of words.

133

ஐம்புல ஒருமையுள் இருமை அடையலாம்

பெருமை சிறுமை அறிந்தெம் பிரான்போல்
அருமை எளிமை அறிந்தறி வாரார்
ஒருமையுள் ஆமைபோல் உள்ளைந் தடக்கி
இருமையும் கேட்டிருந் தார்புரை அற்றே.

Perumai śiṛumai aṛindu em pirāṉ pōl
Arumai eḷimai aṛindu aṛivār ār
Orumaiyuḷ āmaipōl uḷ aindaḍakki
Irumaiyum kēṭṭirundār purai aṭrē.

SENSES CONTROLLED, THEY SAW THIS WORLD AND NEXT

Who there be who, like our Lord, distinct know
The great and the small, the difficult and the facile?
They, like the tortoise, drawing in the senses five under the shell,
They heard and saw This and Next, all impurities dispelled.

134

உரையற்று உணர சத்தாதல்

புரைஅற்ற பாலினுள் நெய்கலந் தாற்போல்
திரைஅற்ற சிந்தைநல் ஆரியன் செப்பும்
உரையற் றுணர்வோர் உடம்பிங் கொழிந்தால்
கரையற்ற சோதி கலந்தசத் தாமே

Purai aṭra pāliṉuḷ ney kalandāṟpōl
Tirai aṭra śindai nal āriyaṉ śeppum
Urai aṭru uṇarvōr uḍambu iṅgu oḷindāl
Karai aṭra śōdi kalanda sattāmē.

SILENTNESS OF WAVELESS THOUGHT

Like the ghee subtly latent in purest milk,
Into the waveless Thought the Lord in silentness speaks;
They who, in silentness realise, this mortal coil shuffled,
Sat they become, in Limitless Light mingling.

135

சித்தின் வழிச்செல்ல ஐந்தும் சித்தினைச்சாரும்

சத்த முதல்ஐந்துந் தன்வழித் தான்சாரில்
சித்துக்குச் சித்தன்றிச் சேர்விடம் வேறுண்டோ
சுத்த வெளியிற் சுடரிற் சுடர்சேரும்
அத்தம் இதுகுறித் தாண்டுகொள் அப்பிலே.

Śatta mudal aindum taṉ vaḷit tāṉ śāril
Śittukkuc cittaṉṟic cērviḍam vēṟu uṇḍō
Sudda veḷiyil śuḍaril śuḍar śērum
Attam idu kuṟittu āṇḍukoḷ appilē.

WHEN THE FIVE SENSES TAKE CIT'S WAY,
THEY REACH CIT

When the senses Five, with sound commencing Cit's way take,
Where shall the Cit go but to the Cit?
In space pure light mingles but with Light,
Note thou this, as doth salt in the sea.

136

சீவன் சிவத்துள் அடங்கும்

அப்பினில் கூர்மை ஆதித்தன் வெம்மையால்
உப்பெனப் பேர்பெற் றுருச்செய்த அவ்வுரு
அப்பினில் கூடிய தொன்றுகு மாறுபோல்
செப்பினில் சீவன் சிவத்துள் அடங்குமே.

Appiṉil kūrmai ādittaṉ vemmaiyāl
Uppu eṉap pēr peṭru urucceyda avvuru
Appiṉil kūdi adu oṉṟāgumāṟu pōl
Śeppinil jīvaṉ Śivattuḷ aḍaṅgumē.

JIVA LIES ENCLOSED IN ŚIVA

The fierce rays of the sun beating upon the water,
The incontained salt does in crystal shapes emerge;
Even as that salt is in the water contained,
So does Jīva in Śiva lie inclosed.

137

அணு அண்டத்துள் அடங்கும்
சீவன் சிவனுள் அடங்கும்

அடங்குபே ரண்டத் தணுஅண்டம் சென்றங்கு
இடங்கொண்ட தில்லை இதுவன்றி வேறுண்டோ
கடந்தொறும் நின்ற உயிர்கரை காணில்
திடம்பெற நின்றான் திருவடி தானே.

Aḍaṅgu pēraṇḍattu aṇu aṇḍam śeṉṟu aṅgu
Iḍam koṇḍadu illai idu aṉṟi vēṟu uṇḍō
Kaḍandoṟum niṉṟa uyir karai kāṇil
Diḍam peṟa niṉṟāṉ tiruvaḍi tāṉē.

AS ATOM MERGES IN THE VAST, JIVA MERGES IN ŚIVA

The tiny atom, swimming the Universe vast,
Merges in the Vast;—no separate existence knows;
So the Spirit's plastic stress sweeping through bodies all,
At sight of His Holy Feet, discovers its Ancient Home.

138

திருவடியே யாவும்

திருவடி யேசிவ மாவது தேரில்
திருவடி யேசிவ லோகம் சிந்திக்கில்
திருவடி யேசெல் கதியது செப்பில்
திருவடி யேதஞ்சம் உள்தெளி வார்க்கே.

Tiruvaḍiyē Śivam āvadu tēril
Tiruvaḍiyē Śivalōkam śindikkil
Tiruvaḍiyē śelgati adu śeppil
Tiruvaḍiyē tañjam uḷ teḷivārkkē.

LORD'S FEET IS THE FINAL REFUGE OF SOULS ILLUMED

The Holy Feet is Śiva, if Ye but know,
The Holy Feet is Śiva's world, if Ye but think,
The Holy Feet is Freedom's bliss, truth to say,
There, is the final refuge for souls illumed.

139

மெய்க் குருவை வழிபடுக

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே.

Teḷivu guruvin̲ tirumēn̲i kāṇḍal
Teḷivu guruvin̲ tirunāmam śeppal
Teḷivu guruvin̲ tiruvārttai kēṭṭal
Teḷivu guruvuru śindittal tān̲ē.

GURU'S ROLE IN SOUL'S ILLUMINATION

It is but to see the Guru's Holy Form,
It is but to chant the Guru's Holy Name,
It is but to hear the Guru's Holy Word,
It is but to muse the Guru's Holy Being
—Thus it is the soul its illume receives.

140

அவனை அடைய ஐம்புலன் அடங்கும்

தானே புலன்ஐந்தும் தன்வச மாயிடும்
தானே புலன்ஐந்தும் தன்வசம் போயிடும்
தானே புலன்ஐந்தும் தன்னில் மடைமாறும்
தானே தனித்தெம் பிரான்தனைச் சந்தித்தே.

Tāṉē pulaṉ aindum taṉ vaśam āyiḍum
Tāṉē pulaṉ aindum taṉ vaśam pōyidum
Taṉē pulaṉ aindum taṉṉil maḍai māṛum
Tāṉē taṉīttu embirāṉ taṉaic caṉdittē.

SEEK HIS GRACE, THE SENSES GET CONTROLLED

Surely then the senses five under your control come,
Surely then the senses five back to their native homes retreat,
Surely then the senses five change their course,
If, alone, you seek the sole felicity of our Lord's perfect Grace.

141

புந்தியில் நந்தியை நிறுத்துக

சந்திப் பதுநந்தி தன்திருத் தாளிணை
சிந்திப் பதுநந்தி செய்ய திருமேனி
வந்திப் பதுநந்தி நாமம்என் வாய்மையால்
புந்திக்குள் நிற்பது நந்திபொற் பாதமே.

Śandippadu Nandi taṉ tiruttāḷiṇai
Śindippadu Nandi śeyya tirumēṉi
Vandippadu Nandi nāmam eṉ vāymaiyāl
Pundikkuḷ niṟpadu Nandi poṟ pādamē.

FILL THY THOUGHTS WITH NANDI

All they see is Nandi's Holy Feet twain,
All they think is Nandi's Holy Form divine,
All they chant is Nandi's Name, I trow,
In all their thoughts Nandi's golden Words and wise.

142

நந்தியை வழிபட்டவர் விண்ணடைந்தார்

போதம் தரும்எங்கள் புண்ணிய நந்தியைப்
போதம் தனில்வைத்துப் புண்ணிய ராயினர்
நாதன் நடத்தால் நயனம் களிகூர
வேதம் துதித்திடப் போயடைந்தார் விண்ணே.

Bōdam tarum eṇgaḷ puṇṇiya Nandiyaip
Bōdam tanil vaittup puṇṇiyar āyinar
Nādan naḍattāl nayanam kaḷikūra
Vēdam tudittiḍap pōyaḍaindār viṇṇē.

THUS THEY REACHED HEAVEN

Who, in their minds, kept our Nandi's Holy Name,
Nandi, Wisdom's Lord,—they holy became;
As the Lord danced, they beheld Him with eyes enthralled,
While the Vedas sang in praise,—and reached Heaven's sacred shores.

143

2. யாக்கை நிலையாமை

மண் மண்ணுகும்

மண்ணொன்று கண்டீர் இருவகைப் பாத்திரம்
திண்ணென் றிருந்தது தீவினை சேர்ந்தது
விண்ணின்று நீர்விழின் மீண்டுமண் ணானற்போல்
எண்ணின்றி மாந்தர் இறக்கின்ற வாறே.

2. YĀKKAI NILAYĀMAI

Maṇ oṉṛu kaṇḍīr iruvagaip pāttiram
Tiṇ eṉṛu irundadu tīviṉai śērndadu
Viṇ niṉṛu nīr viḻiṉ mīṇḍu maṇ āṉaṛpōl
Eṇ iṉṛi māndar iṛakkiṉṛavāṛē.

2. TRANSITORINESS OF BODY

DUST UNTO DUST—THAT IS BODY'S WAY

The Vessel's clay was one, but of two Karmas made,
Firm-set, until Fate its grim summons gave;
Then the rains poured and back to clay the vessel turned;
Thus countless hordes perish and pass to the grave.

144

விரதமும் ஞானமுமே கடைவழித்துணை

பண்டம்பெய் கூரை பழகி விழுந்தக்கால்
உண்டஅப் பெண்டிரும் மக்களும் பின்செலார்
கொண்ட விரதமும் ஞானமும் அல்லது
மண்டி அவருடன் வழிநட வாதே.

Paṇḍam pey kūrai paḻagi viḻundakkāl
Uṇḍa appeṇḍirum makkaḷum piṉ śelār
Koṇḍa viradamum ñāṉamum alladu
Maṇḍi avarudaṉ vaḻi naḍavādē.

YOUR VIGIL AND WISDOM ALONE
ACCOMPANY DEPARTING SOUL

This roof of delights, when by use, to pieces falls,
Wife nor children who all enjoyed follow the parting Soul
Only the holy vigils kept and wisdom gained
Remain to save—others dwindle and desert us all.

145

இறப்பின் அழுவர், சுடுவர், மறப்பர்

ஊரெலாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையம் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

Ūr elām kūḍi olikka aḻudiṭṭup
Pēriṉai nīkkip piṇam eṉṟu pēriṭṭuc
Cūraiyam kāṭṭiḍaik koṇḍupōyc cuṭṭiṭṭu
Nīrinil mūḻgi niṉaippu oḻindārgaḷē.

HOW SOON THE DEAD ARE FORGOTTEN

The neighbours gathered wailing loud and long,
Denied him now a name, called him corpse,
And bore him to the burning ghat and the body burnt,
Then a ceremonial dip—and memory dies as the hours lapse.

146

போன உயிர் மீளாது

காலும் இரண்டு முகட்டலக் கொன்றுள
பாலுள் பருங்கழி முப்பத் திரண்டுள
மேலுள கூரை பிரியும் பிரிந்தால்முன்
போலுயிர் மீளப் புகஅறி யாதே.

Kālum iraṇḍu mugaṭṭu alakku oṉṟu uḷa
Pāluḷ paruṅkaḻi muppattiraṉḍu uḷa
Mēl uḷa kūrai piriyum pirindāl muṉ
Pōl uyir mīḷap puga aṟiyādē.

WHEN BODY-ROOF FALLS, IT FALLS FOR EVER

Two pillars support this roof and one single beam,
Thirty and two the rafters extend side ways,
But as the roof above decays and breaks,
Back to its mansion the breath of life
Fails its way to trace.

147

உயிர் நீங்கின உடம்பு காக்கைக்கு விருந்து

சீக்கை விளைந்தது செய்வினை மூட்டிற்ற
ஆக்கை பிரிந்த தலகு பழுத்தது
மூக்கினில் கைவைத்து மூடிட்டுக் கொண்டுபோய்க்
காக்கைக் குப்பலி காட்டிய வாறே.

Śīkkai viḷaindadu śeyvinai mūṭṭu iṭra
Ākkai pirindadu alagu paḷuttadu
Mūkkinil kai vaittu mūdiṭṭuk koṇḍupōyk
Kākkaikkup pali kāṭṭiyavārē.

BODY DEAD IS BUT A FEED FOR RAVENS

Gangrened the sore, the body that Karma shaped
Grew loose of joints, the roof's beam rotted and fell;
And with finger on nose, they bore the body dead,
A plenteous feast for the ravens to feed.

148

இறப்பு திடீரென வரும்

அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார்
மடக்கொடி யாரொடு மந்தணங் கொண்டார்
இடப்பக்க மேயிறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே.

Aḍap paṇṇi vaittār aḍiśilai uṇḍār
Maḍakkoḍiyāroḍu mandaṇam koṇḍār.
Iḍappakkamē iṟai nondadu eṉṟār
Kiḍakkap paḍuttār kiḍandu oḷindārē.

DEATH COMES SUDDEN

The rich repast was laid and he dined and joyed,
With damsels sweet in amorous dalliance toyed;
"A little little pain —on the left " he moaned
And laid himself to rest to be gathered to dust.

149

பெருமை பலபெற்றும் 'அத்தா' எனத் தேடிலன்

மன்றத்தே நம்பி மாடம் எடுத்தது
மன்றத்தே நம்பி சிவிகைபெற் றேறினுன்
மன்றத்தே நம்பி முக்கோடி வழங்கினுன்
சென்றத்தா வென்னத் திரிந்திலன் தானே.

Manṟattē nambi māḍam eḍuttadu
Manṟattē nambi śivigai peṭru ēṟiṉāṉ
Manṟattē nambi mukkōḍi vaḻaṅgiṉāṉ
Śeṉṟu attā eṉṉat tirindilaṉ tāṉē.

POMP AND GLORY LEAD BUT TO THE GRAVE

In pride of pomp a stately mansion he built,,
In rage of wealth into the palanquin he stept,
In vain excess gave away largesse in crores,
But ne'er his soul sought the Lord's green retreat.

150

விரும்பிப் புணர்ந்த உடம்பை தீயினுக்கு இரையாக்குவர்

வாசந்தி பேசி மணம்புணர்ந் தப்பதி
நேசம் தெவிட்டி நினைப்பொழி வார்பின்னை
ஆசந்தி மேல்வைத் தமைய அழுதிட்டுப்
பாசம்தீச் சுட்டுப் பலியட்டி னார்களே.

Vāsandi pēśi maṇam puṇarndu appadi
Nēśam teviṭṭi niṉaippu oḷivār piṉṉai
Āsandi mēl vaittu amaiya aḷudiṭṭup
Pāśam tīccuṭṭup pali aṭṭinārgaḷē.

ALIVE THEY EMBRACED THE BODY, DEAD THEY CONSIGNED IT TO FLAMES

Lips met lips, bodies locked in close embrace,
And love in surfeit cloyed,—then died memories long cherished,
Soon the body on bier was set while mourners mourned;
All passions spent, the body in the leaping flames perished.

151

உயிர் நீங்கின் உடன் வருவது ஒன்றுமில்லை

கைவிட்டு நாடிக் கருத்தழிந் தச்சற
நெய்யட்டிச் சோறுண்ணும் ஐவரும் போயினர்
மையிட்ட கண்ணாளும் மாடும் இருக்கவே
மெய்விட்டுப் போக விடைகொள்ளு மாறே.

Kaiviṭṭu nāḍik karuttu aḻindu accu aṛa
Ney aṭṭic cōṛuṇṇum aivarum pōyiṉār
Mai iṭṭa kaṇṇāḷum māḍum irukkavē
Mey viṭṭup pōga viḍai koḷḷumāṛē.

NOTHING REMAINS, WHEN LIFE DEPARTS

The pulse failed, the mind lost its axle-hold,
The senses five, that buttered sweets enjoyed, left their home;
The fair-eyed beloved and dear treasures remained to stay,
But the spark of life for ever quitted the warm
precincts of clay.

152

அன்புடையாரும் அழுது அகன்றார்

பந்தல் பிரிந்தது பண்டாரம் கட்டற்ற
ஒன்பது வாசலும் ஒக்க அடைத்தன
துன்புறு காலம் துரிசுவர மேன்மேல்
அன்புடை யார்கள் அழுதகன் றார்களே.

Pandal pirindadu paṇḍāram kaṭṭu aṭra
On̲badu vāśalum okka aḍaittan̲a
Tun̲buṛu kālam turiśu vara mēn̲mēl
An̲bu uḍaiyārgaḷ aḻudu agān̲ṟārgaḷē.

KITH AND KIN WEPT AND LEFT

The roof to pieces went, the bonds of life broke loose,
The mansion's nine gates closed fast for ever and aye,
Time's painful march fast gaining apace,
One by one. weeping they left him as the hours passed by.

153

நாட்டுக்கு நாயகன் ஆயினும் இறுதி
காட்டுக்கு செல்லுதலே

நாட்டுக்கு நாயகன் நம்மூர்த் தலைமகன்
காட்டுச் சிவிகையொன் றேறிக் கடை முறை
நாட்டார்கள் பின்செல்ல முன்னே பறை கொட்ட
நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாறே.

Nāṭṭukku nāyagaṉ nam ūrttalaimagaṉ
Kāṭṭuccivigai oṉṟu ēṟik kaḍaimuṟai
Nāṭṭārgaḷ piṉ śella muṉṉē paṟai koṭṭa
Nāṭṭukku nambi naḍakkiṉṟa vāṟē.

FINAL PROCESSION TO GRAVE

Lord was he of our land, sole leader of our place,
Mounted now on palanquin for the ultimate journey's end;
Mourners walked behind, clashing drums beat afore;
Thus did the solemn show, in ample length, extend.

154

உடம்பு அழிந்ததும் தொண்ணூற்றாறு
தத்துவங்களும் ஓடும்

முப்பதும் முப்பதும் முப்பத் தறுவரும்
செப்ப மதிளுடைக் கோயிலுள் வாழ்பவர்
செப்ப மதிளுடைக் கோயில் சிதைந்தபின்
ஒப்ப அனைவரும் ஓட்டெடுத் தார்களே.

Muppadum muppadum muppattaṛuvarum
Śeppa madiḷuḍaik kōyiluḷ vāḻbavar
Śeppa madiḷuḍaik kōyil śidaindapiṉ
Oppa aṉaivarum ōṭṭu eḍuttārgaḷē.

THE BODY TEMPLE CRUMBLED; THE NINETY-SIX
TATTVAS FLED

The thirty and thirty and thirty-six they say,[2]
They that behind temple walls safely dwelt,
They saw the temple walls crash and crumble,
And all alike, without a trace, thence did melt.

155

சுடுக்காட்டில் சுட்டுப்பின் நீங்குவர்

மதுவூர் குழலியும் மாடும் மனையும்
இதுவூர் ஒழிய இதணம தேறிப்
பொதுவூர் புறம்சுடு காட்டது நோக்கி
மதுவூர வாங்கியே வைத்தகன் றார்களே.

Madu ūr kuḷaliyum māḍum maṉaiyum
Idu ūr oḷiya idaṇamadu ēṟip
Podu ūr puṟam śuḍukāḍadu nōkki
Madu ūra vāṅgiyē vaittu agaṉṟārgaḷē.

THEY HURRIED THE BODY TO FLAMES

Death strikes from life's enchanted cup
Honeyed delights of wife, cherished treasures of heart;
Kinsmen bore him on bier to the common burning ghat,
And the burden discharged hurried home,
having done their part.

156

சிலர் தொடர்வது இறந்தவர் விட்ட பொருளுக்காக

வைச்சகல் வுற்றது கண்டு மனிதர்கள்
அச்சக லாதென நாடும் அரும்பொருள்
பிச்சது வாய்ப்பின் தொடர்வுறு மற்றவர்
எச்சக லாநின் றிளைக்கின்ற வாறே.

Vaiccagal vuṭradu kaṇḍu maṉidargaḷ
Accu agalādu eṉa nāḍum arumporuḷ
Piccadu vāyppiṉ toḍarvuṟu maṭravar
Eccagalā niṉṟu iḷaikkiṉṟa vāṟē.

COVETING RICHES OF THE DEAD SOME REMAIN BACK

The body to its final fate consigned, friends and kinsmen all dispersed;
But some remained; longhad they lusted for the dead man's wealth,
Intent on riches, men deem they could for ever hold,
Panting and pining for what they might carry by stealth.

157

அவர்களும் நீர்த்துறையில் மூழ்கி திரும்புவர்

ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரும் மக்களும்
ஊர்த்துறைக் காலே ஒழிவர் ஒழிந்தபின்
வேர்த்தலை போக்கி விறகிட் டெரிமூட்டி
நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே.

Ārttel̤u śuṭramum peṇḍirum makkaḷum
Ūrttuṛaikkālē ol̤ivar ol̤indapin
Vērttalai pōkki viṛagu iṭṭu eri mūṭṭi
Nīrttalai mūl̤guvar nīdi ilōrē.

THEY TOO FINALLY DEPART CLEANSING THEMSELVES BY A BATH

Mourning friends, weeping spouse, dear children all,
They but followed him to the river's edge,—not a step beyond;
Then sorrow dropped its mark, quick the pyre was lit,
Then the plunge in water, heart-whole they, graceless band.

158

உடம்பாகிய குடம் உடைந்தால் அதைக் கருதுவார் இல்லை

வளத்திடை முற்றத்தோர் மாநிலம் முற்றும்
குளத்தின் மண்கொண்டு குயவன் வனைந்தான்
குடமுடைந் தால்அவை ஓடென்று வைப்பர்
உடலுடைந் தால்இறைப் போதும் வையாரே.

Vaḷattiḍai muṭrattu ōr mānilam muṭrum
Kuḷattin̲ maṇ koṇḍu kuyavan̲ van̲aindān̲
Kuḍam uḍaindāl avai ōdu en̲ru vaippar
Uḍal uḍaindāl iṛaippōdum vaiyārē.

WHEN BODY-POT BREAKS NONE CARES TO RETAIN IT

This universe entire of treasures vast compact,
The Great Potter from watery clay wrought to shape;
If the moulded pot breaks, men keep the pieces still,
But if the vital body cracks, who even a while cares it to keep?

159

உடல் வெந்தபின் மேல் ஆவது என்ன? அறியோம்

ஐந்து தலைப்பறி ஆறு சடையுள
சந்தவை முப்பது சார்வு பதினெட்டுப்
பந்தலும் ஒன்பது பந்தி பதினைந்து
வெந்து கிடந்தது மேலறி யோமே.

Aindu talaipaṛi āṛu śaḍai uḷa
Śandu avai muppadu śārvu padiṉeṭṭup
Pandalum oṉbadu pandi padiṉaindu
Vendu kiḍandadu mēl aṛiyōmē.

BODY IS BURNT TO ASHES; BEYOND THAT WE KNOW NOT

Five the segments of the head, six the plaits of hair,
Thirty the joints, eighteen the sides,
Nine the roofs, fifteen the rows:—
All to ashes burnt—no more we know besides.

160

வினையால் எடுத்த உடம்பு விதியால் அழிதல்

அத்திப் பழமும் அறைக்கீரை நல்வித்தும்
கொத்தி உலைப்பெய்து கூழட்டு வைத்தனர்
அத்திப் பழத்தை அறைக்கீரை வித்துண்ணக்
கத்தி எடுத்தவர் காடுபுக் காரே.

Attip paḻamum aṟaikkīrai nalvittum
Kotti ulaippeydu kūḻaṭṭu vaittaṉar
Attippaḻattai aṟaikkīrai vittu uṇṇak
Katti eḍuttavar kāḍu pukkārē.

BODY IS KARAMAIC FRUIT

Fruit of fig and seeds of green to pieces chopped,[3]
In a pot they placed, mixed and ground to paste;
Seeds of green the fruit of fig consumed,
Loud they wailed, and bore the body in haste.

161

உடம்பின் நொய்மை

மேலும் முகடில்லை கீழும் வடிம்பில்லை
காலும் இரண்டு முகட்டலக் கொன்றுண்டு
ஓலையான் மேய்ந்தவ ரூடு வரியாமை
வேளையான் மேய்ந்ததோர் வெள்ளித் தளிகையே.

Mēlum mugaḍillai kīḻum vaḍimbu illai
Kālum iraṇḍu mugaṭṭu alakku oṉṟu uṇḍu
Ōlaiyāṉ mēyndava rudu variyāmai
Vēḷaiyāṉ mēyndadōr veḷḷit taḷigaiyē.

BODY IS A FRAGILE FRAME

No roofing above nor standing ground below,
Two legs to support and a central beam athwart,
Rudely thatched on top but unlined within,
An empty vessel, in Karmic garb enwrapt.

162

ஆட்டமும் பாட்டும் அடங்க, அழுகையும் தீயும் எழுந்த

கூடம் கிடந்தது கோலங்கள் இங்கில்லை
ஆடும் இலையமும் அற்ற தறுதலும்
பாடுகின் றார்சிலர் பண்ணில் அழுதிட்டுத்
தேடிய தீயினில் தீயவைத் தார்களே.

Kūḍam kiḍandadu kōlaṅgaḷ iṅgillai
Āḍum ilaiyamum aṯṟadu aṟudalum
Pāḍuginṟār śilar paṇṇil aḻudiṭṭut
Tēḍiya tīyinil tīya vaittārgaḷē.

THE LUTE LAY IN DUST; THE MUSIC CEASED

Deserted the banquet-hall, unlit, unadorned,
Gone the dancer's swaying shape and flashing feet;
Another song now they sang to a wailing tune,
And, seeking fire, flung the body to its consuming heat.

163

பயனில் வாழ்க்கை

முட்டை பிறந்தது முந்நூறு நாளினில்
இட்டது தானிலை ஏதேனும் ஏழைகாள்
பட்டது பார்மணம் பன்னிரண் டாண்டினில்
கெட்ட தெழுபதில் கேடறி யீரே.

Muṭṭai piṟandadu munnūṟu nāḷiṉil
Iṭṭadu tāṉ ilai ēdēṉum ēḻaigāḷ
Paṭṭadu pār maṇam paṉṉiraṇḍu āṇḍiṉil
Keṭṭadu eḻupadil kēḍu aṟiyīrē.

WHAT DID THE BODY LEAVE BEHIND?

Three hundred days agone, the foetus emerged,
Naught remains of it now, dear friends, you know;
In twelve years' time it learned to smell the rich odours of life
At seventy it turned to dust—thus briefly ends the show.

164

விளக்கு இருக்க, ஒளிநீங்கியது

இடிஞ்சில் இருக்க விளக்கெரி கொண்டான்
முடிஞ்ச தறியார் முழங்குவர் மூடர்
விடிஞ்சிரு ளாவ தறியா உலகம்
படிஞ்சு கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே.

Iḍiñjil irukka viḷakku eri koṇḍāṉ
Muḍiñjadu aṟiyār muḻaṅguvar mūḍar
Viḍiñju iruḷ āvadu aṟiyā ulagam
Paḍiñju kiḍandu padaikkiṉṟavāṟē.

LAMP REMAINED; FLAME DIED

The lamp remains but the flame is out,
Loud the fools lament but the truth ignore;
Night follows day—this they fail to grasp,
And thus immersed fall and moan,
Ever sobbing more and more.

165

இறை வணங்கார் ஏழா நரகில் கிடப்பர்

மடல்விரி கொன்றையன் மாயன் படைத்த
உடலும் உயிரும் உருவம் தொழாமல்
இடர்படர்ந் தேழா நரகில் கிடப்பர்
குடர்பட வெந்தமர் கூப்பிடு மாறே.

Maḍal viri koṉṟaiyaṉ māyaṉ paḍaitta
Uḍalum uyirum uruvam toḻāmal
Iḍar paḍarndu ēḻā naragil kiḍappar
Kuḍar paḍa vendamar kūppiḍumāṟē.

THOSE WHO DO NOT ADORE LORD, LIE WRITHING IN THE SEVENTH HELL

While the body the Lord of blooming Konrai wrought and Life
Worshipping not the Divine, in the Seventh hell, neglected lie,
Writhing in pain and wordless agony keen,
The kith and kin, widely crying, did shout and howl and sigh.

166

பெரு வாழ்வும் பேரும் இடுகாடுமட்டே

குடையும் குதிரையும் கொற்றவா ளும்கொண்டு
இடையுமக் காலம் இருந்து நடுவே
புடையு மனிதனார் போகும்அப் போதே
அடையும் இடம்வலம் ஆருயி ராமே.

Kuḍaiyum kudiraiyum koṭṟa vāḷum koṇḍu
Iḍaiyum akkālam irundu naḍuvē
Puḍaiyu maṉidaṉār pōgum appōdē
Aḍaiyum iḍam valam āruyir āmē.

LIFE'S PROCESSION LEADS BUT TO GRAVE

With horse and sword and canopy outspread,
Man fills his fugitive years with pride of life;
But even as the grand cavalcade sweeps past,
Circling from left to right, expires the breath of life.

167

கூத்தன் போனபின் கூட்டை யாது செய்தால் என்ன?

காக்கை கவரிலென் கண்டார் பழிக்கிலென்
பாற்றுளி பெய்யிலென் பல்லோர் பழிச்சிலென்
தோற்பையுள் நின்று தொழிலறச் செய்தூட்டும்
கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனஇக் கூட்டையே.

Kākkai kavaril en̲ kaṇḍār paḻikkil en̲
Pāṭruḷi peyyil en̲ pallōr paḻiccil en̲
Tōr paiyuḷ nin̲ṟu tōḻil aṟac ceydu ūṭṭum
Kūttan̲ puṟappaṭṭup pōn̲a ik kūṭṭaiyē.

NOTHING CAN LURE BACK THE LIFE THAT LEFT

What though the ravens on him feed and way-farers scorn?
What though you feed with parting drops of milk; or many scoff?
For, know that this bag of leather, inflated awhile,
The Great Show-man blows and batters with a smile.

168

3. செல்வம் நிலையாமை

அரசச் செல்வமும் நீங்கும்; அதன் முன்னே
இறைவனைச் சேர்க

அருளும் அரசனும் ஆனையும் தேரும்
பொருளும் பிறர்கொள்ளப் போவதன் முன்னம்
தெருளும் உயிரொடும் செல்வனைச் சேரின்
மருளும் பினையவன் மாதவ மன்றே.

3. ŚELVAM NILAIYĀMAI

Aruḷum araśaṉum āṉaiyum tērum
Poruḷum piṟar koḷḷap pōvadaṉ muṉṉam
Teruḷum uyiroḍum śelvaṉaic cēriṉ
Maruḷum piṉaiyavaṉ mādavam aṉṟē.

3. TRANSITORINESS OF WEALTH

KINGLY REGALIA, DOMAINS AND RICHES ARE IMPERMANENT

Before others seize and away your riches take,
Your elephant and car, your kingship and grace,
Even while life pulses, if you the Lord's asylum seek,
To you thus in fear dazed, the penance true its reward pays.

169

செல்வம் சந்திரன் போல் வளரும் தேயும்

இயக்குறு திங்கள் இருட்பிழம் பொக்கும்
துயக்குறு செல்வத்தைச் சொல்லவும் வேண்டா
மயக்கற நாடுமின் வானவர் கோனைப்
பெயற்கொண்டல் போலப் பெருஞ்செல்வ மாமே.

Iyakkuṛu tiṅgaḷ iruṭ piḻambu okkum
Tuyakkuṛu śelvattaic collavum vēṇḍā
Mayakkaṛa nāḍumiṉ vāṉavar kōṉaip
Peyaṛ koṇḍal pōlap perum śelvam āmē.

WEALTH WAXES AND WANES LIKE MOON

The radiant moon that life animates into massive darkness turns;
Why then speak of riches which no better fate can meet?
If the Heaven's King, You unwaveringly seek,
Like pouring clouds choicest treasures fall at your feet.

170

உன் நிழலே உனக்கு உதவாதே;
பின் உன் செல்வம் உதவுமா?

தன்னது சாயை தனக்குத வாதுகண்டு
என்னது மாடென் றிருப்பர்கள் ஏழைகள்
உன்னுயிர் போம்உடல் ஒக்கப் பிறந்தது
கண்ணது காணொளி கண்டுகொ ளீரே.

Taṉṉadu śāyai taṉakku udavādu kaṇḍu
Eṇṇadu māḍu eṉṟu iruppargaḷ ēḻaigaḷ
Uṉṉuyir pōm uḍal okkap piṟandadu
Kaṇṇadu kāṇ oḷi kaṇḍu koḷīrē.

YOUR SHADOW IS WITH YOU, DOES IT HELP YOU?
HOW ABOUT WEALTH THEN?

Foolish they who claim their wealth their own,
Seeing their own shadows to them useless though nearby;
The life that with the body comes as surely departs;
They see not the light that lends lustre to the seeing eye.

171

ஈட்டிய தேனை தேனீ இழக்கிறது;
உன் பொருளும் அத்தகையதே

ஈட்டிய தேன்பூ மணம்கண் டிரதமும்
கூட்டிக் கொணர்ந்தொரு கொம்பிடை வைத்திடும்
ஓட்டித் துரந்திட் டதுவலி யார்கொளக்
காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்ட வாறே.

Īṭṭiya tēṉ pū maṇam kaṇḍu iradamum
Kūṭṭik koṇarndu oru kombiḍai vaittiḍum
Oṭṭit turandiṭṭu adu valiyār koḷak
Kāṭṭik koḍuttadu kai viṭṭavāṟē.

THE BEE STORES HONEY ONLY TO BE APPROPRIATED BY OTHERS; SO IS YOUR HOARDED WEALTH

The industrious bee from flower to flower hops,
Seeking, scenting, gathering its store of honey sweet;
But soon the subtle thief digs and steals the hoarded wealth;
Likewise, our earthly treasures the same story repeat.

172

**ஆற்றுப் பெருக்குப் போன்றது செல்வம்; நம்பவேண்டாம்;
கூற்றுவனைச் சந்திக்கத் தயாராகுக**

தேற்றத்தெளிமின் தெளிந்தீர் கலங்கன்மின்
ஆற்றுப் பெருக்கில் கலக்கி மலக்காதே
மாற்றிக் களைவீர் மறுத்துங்கள் செல்வத்தைக்
கூற்றன் வருங்கால் குதிக்கலு மாமே.

Tēṭrat teḷimiṉ teḷindīr kaḷaṅgaṉmiṉ
Āṭrup perukkil kalakki malakkādē
Māṭrik kaḷaivīr maṟuttu uṅgaḷ śelvattaik
Kūṭraṉ varuṅgāl kudikkalum āmē.

WEALTH IS A FLOOD THAT EBBS AND FLOWS

Weigh well the pros and cons, and having weighed, waver not,
Lose not your bearings, caught in wealth's eddy;
Fling aside the transient trappings of earthly treasures
And thus when the Pale Sargeant comes, for the great leap be ready.

173

நீரில் கவிழும் கலம் போன்றது நிறைசெல்வம்

மகிழ்கின்ற செல்வமும் மாடும் உடனே
கவிழ்கின்ற நீர்மிசைச் செல்லும் கலம்போல்
அவிழ்கின்ற ஆக்கைக்கோர் வீடு பேறுகச்
சிமிழொன்று வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே.

Magilginra śelvamum māḍum uḍanē
Kavilginra nīr miśaic cellum kalam pōl
Avilginra ākkaikkōr vīḍu pēṛāgac
Cimil onṛu vaittamai tērndu aṛiyārē.

WEALTH IS A BOAT IN DANGEROUS WATERS

How fast we cling to stock of cattle and riches gay
Less stable even than the boat which midstream upturns!
They but see the dissolving body and know not
The Binding Knot to salvation eternal.

174

அழியாப் பொருளைத் தேடுக

வாழ்வும் மனைவியும் மக்கள் உடன்பிறந்
தாரு மளவு ஏது எமெக்கென்பர் ஒண்பொருள்
மேவு மதனை விரிவு செய்வார்கட்குக்
கூவும் துணையொன்று கூடலு மாமே.

Vāḻvum maṉaiviyum makkaḷ uḍaṉ piṛan
Tārum aḷavu ēdu emakku eṉbar oṇporuḷ
Mēvum adaṉai virivu śeyvārgaṭkuk
Kūvum tuṇai oṉṛu kūḍalum āmē.

EARTHLY TREASURES ARE FLEETING

"Joys of life and wife, children and brothers,—all ours", they claim
Little knowing how fragile and fleeting these delights be;
But the yearning souls that seek and build on treasure true,
Find support firm and ne'er failing company.

175

ஆசை காட்டுவார் பலர்; இறுதியில் கைவிடுவர் எல்லோரும்

வேட்கை மிகுத்தது மெய்கொள்வார் இங்கிலை
பூட்டும் தறியொன்று போம்வழி ஒன்பது
நாட்டிய தாய்தமர் வந்து வணங்கிப்பின்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே.

Vēṭkai miguttadu meykoḷvār iṅgilai
Pūṭṭum taṟi oṉṟu pōm vaḻi oṉbadu
Nāṭṭiya tāy tamar vandu vaṇaṅgippiṉ
Kāṭṭik koḍuttavar kaiviṭṭavāṟē.

WORLDLY DESIRES ARE NEVER—ENDING

Our desires grow, but none the truth to find;
There's one stake to hold but nine exits to leave;
The old familiar faces come smiling to greet and bow;
Deceivers ever, they abandon us without a reprieve.

176

நமன் தூதர் விடார்; இறைவனை எண்ணுக

உடம்பொ டுயிரிடை விட்டோடும் போது
அடும்பரி சொன்றில்லை அண்ணலை எண்ணும்
விடும்பரி சாய்நின்ற மெய்ந்நமன் தூதர்
சுடும்பரி சத்தையும் சூழகி லாரே.

Uḍamboḍu uyiriḍai viṭṭōḍum pōdu
Aḍum pariśu oṉṟu illai aṇṇalai eṇṇum
Viḍum pariśāy niṉṟa meynnamaṉ tūdar
Śuḍum pariśattaiyum śūḻagilārē.

ALL YOUR WEALTH CANNOT BRIBE DEATH AWAY

When the vital spark leaves this mortal mould,
Bribe be none to lure it back; think, think of the Lord;
Death's loyal servants on ruthless mission bent,
Do nothing consider that with hot breath you pulse.

177

4. இளமை நிலையாமை

எழு ஞாயிறு மடிவது போலும் இளமை

கிழக்கெழுந் தோடிய ஞாயிறு மேற்கே
விழக்கண்டும் தேறார் விழியிலா மாந்தர்
குழக்கன்று மூத்தெரு தாய்ச்சில நாளில்
விழக்கண்டும் தேறார் வியனுல கோரே.

4. IḺAMAI NILAIYĀMAI

Kiḻakku eḻundu ōḍiya ñāyiṟu mēṟkē
Viḻak kaṇḍum tēṟār viḻiyilā māndar
Kuḻakkaṉṟu mūtterudāyc cila nāḷil
Viḻak kaṇḍum tēṟār viyaṉ ulagōrē.

4. TRANSITORINESS OF YOUTH

RISING SUN SETS; GLOWING YOUTH FADES

They see the sun rises in the east and sets in the west,
Yet blind of eye, the truth they ne'er apprehend,
The tender calf grows, fattens for a while and dies;
But this wonder-pageant of the world they do not comprehend.

178

இறைவனை அறிவது அரிது

ஆண்டு பலவும் கழிந்தன அப்பனைப்
பூண்டுகொண் டாரும் புகுந்தறி வார்இல்லை
நீண்டன காலங்கள் நீண்டு கொடுக்கினும்
தூண்டு விளக்கின் சுடரறி யாரே.

Āṇḍu palavum kaḻindaṉa appaṉaip
Pūṇḍu koṇḍārum pugundu aṟivār illai
Nīṇḍaṉa kālaṅgaḷ nīṇḍu koḍukkiṉum
Tūṇḍu viḷakkiṉ śuḍar aṟiyārē.

EVEN A LIFE-TIME IS NOT ENOUGH TO KNOW HIM

The years roll; but none the Lord in his bosom holds;
None to probe and perceive Him profound;
Even if Time's thread be to the utmost stretched,
Still they know not the spark that kindles all the lamps around.

179

உயிருள்ள போதே இறைவனை உணர்க

தேய்ந்தற் றொழிந்த இளமை கடைமுறை
ஆய்ந்தற்ற பின்னை அரிய கருமங்கள்
பாய்ந்தற்ற கங்கைப் படர்சடை நந்தியை
ஓர்ந்துற்றுக் கொள்ளும் உயிருள்ள போதே.

Tēyndaṭroḻinda iḷamai kaḍaimuṟai
Āyndaṭra pinnai ariya karumaṅgaḷ
Pāyndaṭra Gaṅgaip paḍar śadai Nandiyai
Ōrndu uṭruk koḷḷum uyir uḷḷa pōdē.

WHILE LIFE STILL THROBS, FIX YOUR MIND ON LORD

When youth had danced its way to palsied age,
Scarce the chance to fill the years with good deeds more and more;
So while life still throbs, fix your mind on Nandi,
Into whose spreading locks
The holy waters of Ganga eternally pour.

180

இளமை கரும்பு; முதுமை காஞ்சிரங்காய்

விரும்புவர் முன்னென்னை மெல்லியல் மாதர்
கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போல்
அரும்பொத்த மென்முலை ஆயிழை யார்க்குக்
கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயும்ஒத் தேனே.

Virumbuvar mu̱n e̱ṉai melliyal mādar
Karumbu tagarttuk kaḍaikkoṇḍa nīrpōl
Arumbu otta me̱nmulai āyiḷaiyārkkuk
Karumbu ottuk kāñjiraṅ kāyum ottē̱ṉē.

YOUTH IS SUGAR-CANE; AGE IS NUX VOMICA

Time was when fond damsels on him their love bestowed;
Like cane's sugary juice, slow sucked, was he to them,
The idol of wenches with budding breasts and jewelled shapes;
But now the sweetest cane has bitter nux vomica become.

181

காலம் விரைகின்றது; இறைவனை நாடுக

பாலன் இளையன் விருத்தன் எனநின்ற
காலம் கழிவன கண்டும் அறிகிலார்
ஞாலம் கடந்தண்டம் ஊடறுத் தானடி
மேலும் கிடந்து விரும்புவன் யானே.

Bālan iḷaiyan viruttan ena ninṛa
Kālam kaḻivana kaṇḍum aṛigilār
Ñālam kaḍandu aṇḍam ūḍaṛuttān aḍi
Mēlum kiḍandu virumbuvan yānē.

TIME FLEETS, SO CENTRE ON LORD

The boy grows to youth, and youth as surely to old age decays,
But time's changes teach them not that nothing abides;
And so, in ceaseless pursuit, His Sacred Feet, I seek
Him who, transcending this world, beyond the universe presides.

182

நினைப்பவர்க்கு இன்பம்செய்வர்ன்

காலை எழுந்தவர் நித்தலும் நித்தலும்
மாலை படுவதும் வாணுள் கழிவதும்
சாலும்அவ் வீசன் சலவிய ஞகிலும்
ஏல நினைப்பவர்க் கின்பம்செய் தானே.

Kālai eḷundavar nittalum nittalum
Mālai paḍuvadum vāṇāḷ kaḷivadum
Śālum avvīśaṉ śalaviyaṉ āgilum
Ēla niṉaippavarkku iṉbam śeydāṉē.

THINK OF LORD THROUGH TIME'S CYCLES

Day after day we wake to greet the morn,
Day after day we seek the nightly couch;
Even though God, good and great, may frown in wrath,
True devotees ne'er miss His great Love's avouch.

183

ஐம்புலன் அடக்க பிறவி அறும்

பருவூசி ஐந்துமோர் பையினுள் வாழும்
பருவூசி ஐந்தும் பறக்கும் விருகம்
பருவூசி ஐந்தும் பனித்தலைப் பட்டால்
பருவூசிப் பையும் பறக்கின்ற வாறே.

Paruvūśi aindum ōr paiyinul vālum
Paruvūśi aindum paṛakkum virugam
Paruvūśi aindum panittalaippaṭṭāl
Parūvuśip paiyum paṛakkinṟavāṟē.

SUBDUE THE SENSES, BIRTH CYCLE ENDS

The five needles thick, this bag of senses holds
The five needles thick in this bestial body roam free;
If the five needles thick you tame and subdue,
No more this bag that life's cycle involves.

184

இளமையே நல்வினை ஆற்றும் பருவம்

கண்ணதும் காய்கதி ரோனும் உலகினை
உண்ணின் றளக்கின்ற தொன்றும் அறிகிலார்
விண்ணுறு வாரையும் வினையுறு வாரையும்
எண்ணுறும் முப்பதில் ஈர்ந்தொழிந் தாரே.

Kaṇṇadum kāykadirōṉum ulagiṉai
Uḷ niṉṟu aḷakkiṉṟadu oṉṟum aṟigilār
Viṇ uṟuvāraiyum viṉai uṟuvāraiyum
Eṇṇuṟum muppadil īrndu oḻindārē.

DEEDS IN YOUTH SEAL FATE'S END

They know not that the radiant Sun we daily see
Measures the arch of life and its span doth appraise;
Heaven we reach or fall into Karma's grip;
Thus our fate is sealed by what we do in spring of youth.

185

பதினாறு கலைகளும் உள்ளிருக்க
மரண அச்சம் ஏன்?

ஒன்றிய ஈரெண் கலையும் உடனுற
நின்றது கண்டு நினைக்கிலர் நீசர்கள்
கன்றிய காலன் கருக்குழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே.

Onṟiya īreṇ kalaiyum uḍaṉuṟa
Niṉṟadu kaṇḍu niṉaikkilar nīśargaḷ
Kaṉriya kālaṉ karukkuḻi vaittapiṉ
Śeṉradil vīḻvar tigaippu oḻiyārē.*

THE SIXTEEN KALĀS ARE WITHIN; WHY THEN THE GRAVE?

The ignorant ponder not even awhile,
The Kalās twice-eight within them stand;[4]
When Death sets his snare-pit for them to fall,
Headlong they drop to utter stupefaction abandoned.

*Same as *infra Man* 863, *Tan* III

186

இளமை கழியுமுன் இறைவனை ஏத்துக

எய்திய நாளில் இளமை கழியாமை
எய்திய நாளில் இசையினால் ஏத்துமின்
எய்திய நாளில் எறிவ தறியாமல்
எய்திய நாளில் இருந்துகண் டேனே.

Eydiya nāḷil iḷamai kaḻiyāmai
Eydiya nāḷil iśaiyiṉāl ēttumiṉ
Eydiya nāḷil eṛivadu aṛiyāmal
Eydiya nāḷil irundu kaṇḍēṉē.

BEFORE YOUTH PASSES, PRAISE HIM IN SONGS

In the days assigned to you, before youth passes,
In songs of praise to the Lord, pour out your heart;
In the days to me assigned, wasting not the minutes away,
In the days to me assigned, I, seeing all, remained apart.

187

5. உயிர்நிலையாமை

மரம் தழைத்துச் சாய்கின்றது;
வாழ்க்கையும் அங்ஙனமே

தழைக்கின்ற செந்தளிர்த் தண்மலர்க் கொம்பில்
இழைக்கின்ற தெல்லாம் இறக்கின்ற கண்டும்
பிழைப்பின்றி எம்பெரு மானடி ஏத்தார்
அழைக்கின்ற போதறி யாரவர் தாமே.

5. UYIR NILAIYĀMAI

Taḻaikkiṉṟa śendaḷirt taṇ maḷark kombil
Iḻaikkiṉṟadu ellām iṟakkiṉṟa kaṇḍum
Piḻaippiṉri emberumāṉ aḍi ēttār
Aḻaikkiṉṟa pōdu aṟiyār avar tāmē.

5. TRANSITORINESS OF LIFE

THE BUD BLOSSOMS AND FADES; SIO IS HUMAN LIFE

They see the sprouting wanton buds on tender twigs
They see how soon they flash their beauty and die;
Yet they seek not the Holy Feet;
Alas they know not when the sure call comes from High.

188

நமன்வரின் பொறிபுலன்கள் அடங்கும்

ஐவர்க் கொருசெய் விளைந்து கிடந்தது
ஐவரும் அச்செய்யைக் காத்து வருவர்கள்
ஐவர்க்கு நாயகன் ஓலை வருதலால்
ஐவரும் அச்செய்யைக் காவல் விட்டாரே.

Aivarkku oru śey viḷaindu kiḍandadu
Aivarum acceyyaik kāttu varuvargaḷ
Aivarkku nāyagan̲ ōlai varudalāl
Aivarum acceyyaik kāval viṭṭārē.

WHEN DEATH'S SUMMONS COME, THE FIVE SENSES DESERT THE BODY

One field lay ready and ripe for the Five senses to work,
The Five, that one field watched and tilled;
But when the grim summons came from the Lord of the Five,
All the Five for ever fled and quitted the field.

189

உடம்பொடு உயிர் நிலை

மத்தளி ஒன்றுள தாளம் இரண்டுள
அத்துள்ளே வாழும் அரசரும் அஞ்சுள்ள
அத்துள்ளே வாழும் அரசனும் அங்குளன்
மத்தளி மண்ணாய் மயங்கிய வாறே.

Maddaḷi oṉṟuḷa tāḷam iraṇḍuḷa
Attuḷḷē vāḻum araśarum añjuḷḷa
Attuḷḷē vāḻum araśaṉum aṅguḷaṉ
Maddaḷi maṇṇāy mayaṅgiya vāṟē.

LIFE'S DRUM SHATTERS TO PIECES

One this body-drum, two the rhythms keeping time,
Five the masters who, inside, make display;
But when the great king, indwelling, departed,
The drum lay shattered, a heap of inert clay.

190

அழியும் உடம்பில், இறைவன் விளையாடுகின்றான்

வேங்கட நாதனை வேதாந்தக் கூத்தனை
வேங்கடத் துள்ளே விளையாடு நந்தியை
வேங்கடம் என்றே விரகறி யாதவர்
தாங்கவல் லாருயிர் தாமறி யாரே.

Vēṅgaḍa nādaṉai vēdāntak kūttaṉai
Vēṅgaḍattuḷḷē viḷaiyāḍu Nandiyai
Vēṅgaḍam eṉṟē viragu aṟiyādavar
Taṅga vallār uyir tām aṟiyārē.

BODY IS AN EMPTY VESSEL

The Lord of this body frail that to ashes turns,
The Lord of Vedanta dance Nandi He is,
Who in this crumbling frame disports;
They, who know not what an empty vessel this body is,
They know not what the life sustains and supports.

191

கதிரவன் நமது வாழ்நாட்களை அளக்கின்றான்

சென்றுணர் வான்திசை பத்தும் திவாகரன்
அன்றுணர் வால்அளக் கின்ற தறிகிலர்
நின்றுண ரார்இந் நிலத்தின் மனிதர்கள்
பொன்றுணர் வாரில் புணர்க்கின்ற மாயமே.

Śeṉṟuṇar vāṉ diśai pattum divākaraṉ
Aṉṟuṉarvāl aḷakkiṉṟadu aṟigilar
Niṉṟu uṇarār innilattiṉ maṉidargaḷ
Poṉṟu uṇarvāril puṇarkkiṉṟa māyamē.

OUR DAYS ARE NUMBERED

The sun's rays visit all the quarters ten,
But men measuring with their little sense know this not;
They ponder not nor on the deep mystery muse,
These men on earth,—their minds in low passions caught.

192

பிறப்பும் இறப்பும் மாறி மாறி வரும்

மாறு திருத்தி வரம்பிட்ட பட்டிகை
பீறு மதனைப் பெரிதுணர்ந் தாரிலை
கூறும் கருமயிர் வெண்மயி ராவது
ஈறும் பிறப்புமொ ராண்டெனும் நீரே.

Māṛu tirutti varambu iṭṭa paṭṭigai
Pīṛum adaṉaip peridu uṇarndār ilai
Kūṛum karu mayir veṇ mayir āvadu
Īṛum piṛappum orāṇḍu eṉum nīrē.

BIRTH AND DEATH ARE TWO FACES OF THE COIN

The deed is drawn, the terms clear specified,
Yet torn to shreds it is,—of this men think not much;
The shining dark tresses to full grey turn,
Even so birth and death are one—not two.

193

இன்றே அறம் செய்க

துடுப்பிடு பானைக்கும் ஒன்றே அரிசி
அடுப்பிடு மூன்றிற்கும் அஞ்செரி கொள்ளி
அடுத்தெரி யாமல் கொடுமின் அரிசி
விடுத்தன நாள்களும் மேல்சென் றனவே.

Tuḍuppu iḍu pāṉaikkum oṉṟe ariśi
Aḍuppu iḍu mūṉṟiṟkum añju eri koḷḷi
Aḍuttu eriyāmal koḍumiṉ ariśi
Viḍuttaṉa nāḷgaḷum mēl śeṉṟaṉavē.

GIVE IN CHARITY NOW AND HERE

Same the rice of life that in all body-pots boil;
The Five are the fuel that feeds and kindles the burning Three,
Gifts of rice in charity give, lest birth flame anew,
The days missed of such deeds are for ever lost to thee.

194

இறைவனை நாடுக; அவன் கருத்துக்கு அப்பாலான்

இன்புறு வண்டிங் கினமலர் மேற்போய்
உண்பது வாச மதுபோல் உயிர்நிலை
இன்புற நாடி நினைக்கிலு மூன்றொளி
கண்புற நின்ற கருத்துள்நில் லானே.

Iṉbuṟu vaṇḍu iṅgu iṉamalar mēl pōy
Uṇbadu vāśamadu pōl uyirnilai
Iṉbuṟa nāḍi niṉaikkilum mūṉṟu oḷi
Kaṇbuṟa niṉṟa karuttuḷ nillāṉē.

LORD IS THE LIGHT BEYOND VISIBLE REACH

The bee, that nectar seeks, flies high for its flower on top
And there, alone, it sucks the fragrant juice;
Even so, they who seek the blessed grace divine,
Aspire for the Light beyond visible reach of eyes.

195

அறம் செய்க; புனிதனைப் போற்றுக
இதுவே உய்யும் நெறி

ஆம்விதி நாடி அறம் செய்மின் அந்நிலம்
போம்விதி நாடிப் புனிதனைப் போற்றுமின்
நாம்விதி வேண்டும தென்சொலின் மானிடர்
ஆம்விதி பெற்ற அருமைவல் லார்க்கே.

Ām vidi nāḍi aṛam śeymiṉ annilam
Pōm vidi nāḍip puṉidaṉaip pōṭrumin
Nām vidi vēṇḍumadu eṉ śoliṉ māṉiḍar
Ām vidi peṭra arumai vallārkkē.

PRAY AND PERFORM NOBLE DEEDS—THIS IS THE LAW OF LIFE ETERNAL

Perform thou noble deeds, good Karma to shape,
Praise thou the Holy One, the Holy Land to reach;
This is the law we need, this the law for men
Who, blessed with earthly life, seek the Life Eternal.

196

பிறர் பொருளை விரும்பாதே; பகிர்ந்து உண்க

அவ்வியம் பேசி அறம்கெட நில்லன்மின்
வெவ்விய ஞகிப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மின்
செவ்விய ஞகிச் சிறந்துண்ணும் போதொரு
தவ்விக்கொ டுண்மின் தலைப்பட்ட போதே.

Avviyam pēśi aṛam keḍa nillaṉmiṉ
Vevviyaṉ āgip piṛar poruḷ vavvaṉmiṉ
Śevviyaṉ āgic ciṛandu uṉṉum pōdu oru
Tavvik koṇḍu uṇmiṉ talaippaṭṭapodē.

SHARE WITH OTHERS BEFORE YOU EAT

Speak not in envy, stray not from the Dharmic way,
Covet not other's riches with lustful greedy glances;
With heart to pity attuned, as you sit down to eat,
Share with others before the feast commences.

197

6. கொல்லாமை

அணுப்போன்ற உயிரையும் அழிக்காதே

பற்றாய நற்குரு பூசைக்கும் பன்மலர்
மற்றோர் அணுக்களைக் கொல்லாமை ஒண்மலர்
நற்றார் நடுக்கற்ற தீபமும் சித்தமும்
உற்றாரும் ஆவி அமர்ந்திடம் உச்சியே.

6. KOLLĀMAI

Paṭrāya naṟguru pūśaikkum pan̲malar
Maṭrōr aṇukkaḷaik kollāmai oṇmalar
Naṭrār naḍukku aṭra dīpamum śittamum
Uṭrārum āvi amarndiḍam ucciyē.

6. NOT KILLING

DON'T KILL EVEN AN ATOM OF LIFE

Flowers many to dear, loved Master's worship;
Even one atom of life, kill not:
The lovely garland, the steady flame, the firm will,
The passionate heart—such the worship's crowning part.

198

கொல்வார் நரகு செல்வார்

கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை
வல்லடிக் காரர் வலிக்கயிற் றால்கட்டிச்
செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகிடை
நில்லிடும் என்று நிறுத்துவர் தாமே.

Kol iḍu kuttu eṉṟu kūṟiya mākkaḷai
Val aḍikkārar valikkayiṭrāl kaṭṭic
Celliḍu nil eṉṟu tīvāy naragiḍai
Nilliḍum eṉṟu niṟuttuvar tāmē.

THEY WHO KILL REACH HELL

The men who shouted, "Kill and stab",
Them with strong ropes Death's ruffiians bind;
And stationing them at the fire-gates of Hell,
The agents yell, "Stand, go; and in the fire pit roast."

199

7. புலால் மறுத்தல்

புலால் உண்பார் நரகு சேர்வார்

பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை
எல்லாரும் காண இயமன்றன் தூதுவர்
செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்தில்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே.

7. PULĀL MAṞUTHAL

Pollāp pulālai nugarum pulaiyarai
Ellārum kāṇa iyamaṉ taṉ tūduvar
Śellāgap paṭrit tīvāy naragattil
Mallākkat taḷḷi maṟittu vaippārē.

7. MEAT EATING—FORBIDDEN

MEAT EATERS WILL HAVE TO FACE HELL'S TORMENTS

The ignoble ones who base flesh do eat,
Death's agents bind them fast for all to see;
And push them quick into the fiery jaws of hell,
And fling them down there for ever to be.

200

பாவச் செயல்களைச் செய்யாதே

கொலையே களவு கள் காமம் பொய்கூறல்
மலைவான பாதக மாம்அவை நீக்கித்
தலையாம் சிவனடி சார்ந்தின்பம் சார்ந்தோர்க்கு
இலையாம் இவைஞான னந்தத் திருத்தலே.

Kolaiyē kaḷavu kaḷ kāmam poykūṟal
Malaivāṉa pādakamām; avai nīkkit
Talaiyām Śivaṉ aḍi śārndu iṉbam śārnḍōrkku
Ilaiyām ivai ñaṉāṉandaṭtu iruttalē.

SHUN SINFUL LIVING

Killing, thieving, drinking, lusting, lying,—
These horrid sins detest and shun; to those
Who Śiva's Holy Feet attain and the Bliss eternal,
They come not; such men in Wisdom's bliss ever repose.

201

8. பிறன்மனை நயவாமை

பலாப்பழம் இருக்க, ஈச்சம் பழம் நாடாதே

ஆத்த மனையாள் அகத்தில் இருக்கவே
காத்த மனையாளைக் காமுறும் காளையர்
காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல்
ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாறே.

8. PIṚANMANAI NAYAVĀMAI

Ātta manaiyāḷ agattil irukkavē
Kātta manaiyāḷaik kāmuṛum kāḷaiyar
Kāycca palāvin kani uṇṇa māṭṭāmal
Īccam paḻattukku iḍar uṭra vāṟē.

8. NOT COMMITTING ADULTERY

SEEK NOT THE THORNY DATE; RIPENED JACK-FRUIT IS AT HAND

The dear, wedded wife pines within the home,
But the lusting youth covets the guarded neighbour's mate;
Even as one, declining the luscious ripeness of the jack,
Yearns for the tamer taste of the thorny date.

202

இனிய மாங்கனியிருக்க, புளியங்காயை விரும்பாதே

திருத்தி வளர்த்ததோர் தேமாங் கனியை
அருத்தமென் றெண்ணி அறையில் புதைத்துப்
பொருத்தமி லாத புளிமாங் கொம்பேறிக்
கருத்தறி யாதவர் காலற்ற வாறே.

Tirutti vaḷarttadōr tē māṅgaṉiyai
Aruttam eṉṛu eṇṇi aṛaiyil pudaittup
Poruttam ilāda puḷi maṅkombu ēṛik
Karuttu aṛiyādavar kāl aṭravāṛē.

SEEK NOT THE SOUR TAMARIND: SWEET MANGO IS AT HAND

The sweet, ripe mango, tended with loving care,
They bury deep, deeming it unripe still;
And up the gnarled tamarind they climb for the sour fruit,
Only to break their limbs—they whom the senses beguile.

203

பிறனில் விழைவார் மருள் கொண்டோர்

பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதகை யாளும்
இருள்கொண்ட மின்வெளி கொண்டுநின் றோரும்
மருள்கொண்டு மாதர் மயலுறு வார்கள்
மருள்கொண்ட சிந்தையை மாற்றகில் லாரே.

Poruḷ koṇḍa kaṇḍaṉum pōdagaiyāḷum
Iruḷ koṇḍa miṉveḷi koṇḍu niṉṟōrum
Maruḷ koṇḍu mādar mayal uṟuvārgaḷ
Maruḷ koṇḍa śiṇdaiyai māṭragillārē.

ADULTERERS RUSH TO DOOM

The king of treasures vast, and the lordly souls
Whose light of wisdom dispels the encircling gloom,–
Even such yield to woman's sensuous charms;
Their judgment thus enslaved, they rush to their doom.

204

9. மகளிர் இழிவு

காம இன்பத்தைத் தவிர்

இலைநல வாயினும் எட்டி பழுத்தால்
குலைநல வாம்கனி கொண்டுண லாகா
முலைநலம் கொண்டு முறுவல்செய் வார்மேல்
விலகுறு நெஞ்சினை வெய்துகொள் ளீரே.

9. MAGALIR IḺIVU

Ilai nala āyiṉum eṭṭi paḻuttāl
Kulai nalavām kaṉi koṇḍu uṇal āgā
Mulai nalam koṇḍu muṟuval śeyvār mēl
Vilaguru neñjiṉai veydu koḷḷīrē.

9. EVIL WOMEN'Ś IGNOMINY

PLEDGE NOT YOUR HEART TO LUST

Fine though the leaves be of the nux vomica tree,
Its wealth of fruit is bitter on tongue, unfit to eat;
To them with rounded breasts and luring smile,
Pledge not your wavering heart in passion's heat.

205

காம இன்பம் நீர்ச்சுழிபோன்றது

மனைபுகு வார்கள் மனைவியை நாடில்
சுனைபுகு நீர்போல் சுழித்துடன் வாங்கும்
கனவது போலக் கசிந்தெழும் இன்பம்
நனவது போலவும் நாடவொண் ணாதே.

Maṉai puguvārgaḷ maṉaiviyai nāḍil
Śuṉai pugu nīrpōl śuḻittu uḍaṉ vāṅgum
Kaṉavadu pōlak kaśindu eḻum iṉbam
Naṉavadu pōlavum nāḍa oṇṇādē.

INCONTINENT PASSION SPELLS RUIN

The worldly folk who seek connubial delights
Are, like eddying water, sucked into whirling pool;
Such is passion, incontinent, fleeting as a dream;
Real it is not; let not its siren spell you befool.

206

காமம் அழுந்தியோர் அழிந்தனர்

இயலுறும் வாழ்க்கை இளம்பிடி மாதர்
புயனுறப் புல்லிப் புணர்ந்தவர் எய்தும்
மயலுறும் வானவர் சார்விது என்பார்
அயலுறப் பேசி அகன்றொழிந் தாரே.

Iyaluṛum vāḷkkai iḷam piḍi mādar
Puyaṉ uṛap pullip puṇarndavar eydum
Mayal uṛum vāṉavar śārvu idu eṉbār
Ayal uṛap pēśi agaṉṟu oḻindārē.

LUST DESTROYS

Decoyed into passion's snare by tender woman's grace,
They fell into her arms and swooned in the warm embrace;
"This is life's crowning glory, fit for the gods to share":—
Thus speaking, they parted leaving not a trace.

207

முன்னே இன்பம்: பின்னே துன்பம்

வையகத் தேமட வாரொடும் கூடியென்
மெய்யகத் தோருளம் வைத்த விதியது
கையகத் தேகரும் பாலையின் சாறுகொள்
மெய்யகத் தேபெறு வேம்பது வாமே.

Vaiyagattē maḍavāroḍum kūḍi eṉ
Meyyagattu ōr uḷam vaitta vidiyadu
Kai agattē karumbu ālaiyiṉ śāṟu koḷ
Meyyagattē peṟu vēmbadu vāmē.

SWEET BEGINNING, BITTER END

"What are the joys that in woman's charms we seek or find?
The truly wise of heart pronounce thus their course:
"In the hand like the sugary juice from crushing mills,
But in the body bitterer than bitterest neem".

208

காம இன்பம் குளமூடுபாசிபோல்

கோழை ஒழுக்கம் குளமூடு பாசியில்
ஆழ நடுவார் அளப்புறு வார்களைத்
தாழத் துடக்கித் தடுக்ககில் லாவிடில்
பூழை நுழைந்தவர் போகின்ற வாறே.

Kōḻai oḻukkam kuḷa mūḍu pāśiyil
Āḻa naḍuvār aḷppuṟuvārgaḷait
Tāḻat tuḍakkit taḍukkagillā viḍil
Pūḻai nuḻaindavar pōgiṉṟa vārē.

IRRETRIEVABLE LOSS IN LUST

Those unfirm of mind who, in folly vain,
Struggle to plant seeds deep in moss-covered tank—
If such betimes we bind not and restrain,
Irretrievably lost are they in lust of sex, sordid and rank.

209

10. நல்குரவு

தேட்டத்தில் திகைப்பு

புடைவை கிழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை
அடையப்பட் டார்களும் அன்பில ரானார்
கொடையில்லை கோளில்லை கொண்டாட்டமில்லை
நடையில்லை நாட்டில் இயங்குகின் றார்கட்கே.

10. NALKURAVU

Puḍaivai kiḻindadu pōyirṭu vāḻkkai
Aḍaiyappaṭṭārgaḷum aṉbilar āṉār
Koḍai illai kōḷillai koṇḍāṭṭam illai
Naḍai illai nāṭṭil iyaṅguginṟārgatkē.

10. IN VAIN PURSUIT OF ACCUMULATION

MISERY OF MAKING A LIVING

Garments to tatters torn, life a joyless desert becomes;
Loved ones and dear friends forsake, with no more love to spare;
Nothing more to give or ask, void of glory and pomp,
Neglected, like automatons they walk, sad and bare.

210

வயிறு நிரப்பக் காலம் கழித்தல் வேண்டா

பொய்க்குழி தூர்ப்பான் புலரி புலருதென்று
அக்குழி தூர்க்கும் அரும்பண்டம் தேடுவீர்
எக்குழி தூர்த்தும் இறைவனை ஏத்துமின்
அக்குழி தூரும் அழுக்கற்ற போதே.

Poykkuḻi tūrppāṉ pulari pularudu eṉṟu
Akkuḻi tūrkkum arumpaṇḍam tēḍuvīr
Ekkuli tūrttum Iṟaivaṉai ēttumiṉ
Akkuḻi tūrum aḻukkaṭra pōde.

PRE-OCCUPATION WITH FILLING STOMACH-PIT

Even as the day dawns, men strive the stomach-pit to fill;
With needed tools, they seek hard the hungry void to stop;
But our only way is to praise Him whatever the way of life we pursue;
Sure then that pit is filled when, what in us is impure, is swept off.

211

பிறவிக் குழியைத் தூர்க்க வழி அறிக

கற்குழி தூரக் கனகமும் தேடுவர்
அக்குழி தூர்க்கை யாவர்க்கும் அரியது
அக்குழி தூர்க்கும் அறிவை அறிந்தபின்
அக்குழி தூரும் அழுக்கற்ற வாறே.

Kaṛkuḷi tūrak kaṉagamum tēḍuvar
Akkuḷi tūrkkai yāvarkkum ariyadu
Akkuḷi tūrkkum aṛivai aṛindapiṉ
Akkuḷi tūrum aḷukku aṭravāṛē.

SEEK NOT TO FILL STOMACH'S PIT; FILL THE BIRTHS' PIT

To fill the stomach's stony pit, they seek the precious gold;
But little do they know how hard it is to fill births' pit;
Only when true wisdom you attain that pit to rule,
Then that pit is filled, when life is washed clean and rendered fit.

212

ஆவிகழியுமுன் உணர்வு விளக்கு ஏற்றுக

தொடர்ந்தெழு சுற்றம் வினையினும் தீய
கடந்ததோர் ஆவி கழிவதன் முன்னே
உடந்தொரு காலத் துணர்விளக் கேற்றித்
தொடர்ந்துநின் றவ்வழி தூர்க்கலு மாமே.

Toḍarndu eḻu śuṭram viṉaiyiṉum tīya
Kaḍandadōr āvi kaḻivadaṉ muṉṉē
Uḍandoru kālattu uṇar viḷakku ēṭrit
Todarndu niṉṟu avvaḻi tūrkkalum āmē.

LIGHT WISDOM'S LAMP IN GOOD TIME

Our kith and kin, unrelenting, like Karma stern,
Unrelaxing us pursue; so, ere life from body goes,
In good time, light thou Wisdom's lamp,
And intent thus, to that new-lit track, keep close.

213

வினைத்துன்பம் நீங்க ஈசனை வேண்டுக

அறுத்தன ஆறினும் ஆனினம் மேவி
அறுத்தனர் ஐவரும் எண்ணிலி துன்பம்
ஒறுத்தன வல்வினை ஒன்றல்ல வாழ்வை
வெறுத்தனன் ஈசனை வேண்டிநின் றானே.

Aṟttaṉa āṟiṉum āṉiṉam mēvi
Aṟuttaṉar aivarum eṇṇili tuṉbam
Oṟuttaṉa valviṉai oṉṟalla vāḻvai
Veṟuttaṉaṉ Īśaṉai vēṇḍi niṉṟānē.

LORD ALONE IS REFUGE FROM HARRYING BIRTHS

Him the Six harried, Passion's form assuming,
Him the Five maligned, countless miseries giving,
Him Karma tortured through birth after birth pursuing—
Thus he learned to despise life—in the Lord alone refuge finding.

214

11. அக்கினி காரியம்

அந்தணர் ஆகுதி விழுப்பொருள் நல்கும்

வசையில் விழுப்பொருள் வானும் நிலனும்
திசையும் திசைபெறு தேவர் குழாமும்
விசையம் பெருகிய வேத முதலாம்
அசைவிலா அந்தணர் ஆகுதி வேட்கிலே.

11. AGNI KĀRIYAM

Vaśaiyil viḻupporuḷ vāṉum nilaṉum
Tiśaiyum tiśaipeṟu dēvar kuḻāmum
Viśaiyam perugiya vēda mudalām
Aśaivilā andaṇar āhuti vēṭkilē.

11. RELATING TO SACRIFICIAL FIRE

PROSPERITY SPRINGS FROM SACRIFICE

Riches from obloquy free, the spreading sky and earth,
The directions all, and the godly hosts who there hold sway,
All flourish in Victory's wake when Brahmins true,
With Vedas commencing, pursue the sacrificial way.

215

ஆகுதி கொடுத்து மெய்ந்நெறிக்கண் செல்வர்

ஆகுதி வேட்கும் அருமறை அந்தணர்
போகதி நாடிப் புறம்கொடுத் துண்ணுவர்
தாம்விதி வேண்டித் தலைப்படு மெய்ந்நெறி
தாமறி வாலே தலைப்பட்ட வாறே.

Āhuti vēṭkum arumaṛai andaṇar
Pōgati nāḍip puṛam koḍuttu uṇṇuvar
Tām vidi vēṇḍit talaippaḍu meynneṛi
Tām aṛivālē talaippaṭṭavāṛē.

THEY GIVE BEFORE THEY EAT

The Vedic Brahmins who holy sacrifices perform,
On Salvation intent, give before they eat;
Even as in knowledge true, supreme they stand,
So in conduct they lead,—to the One Goal headed straight.

216

அங்கி வேட்டல் தூயநெறியாகும்

அணைதுணை அந்தணர் அங்கியுள் அங்கி
அணைதுணை வைத்ததின் உட்பொரு ளான
இணைதுணை யாமத் தியங்கும் பொழுது
துணையணை யாயதோர் தூய்நெறி யாமே.

Aṇai tuṇai andaṇar aṅgiyuḷ aṅgi
Aṇai tuṇai vaittaḍiṉ uṭporuḷāṉa
Iṇai tuṇai yāmatu iyaṅgum poḻudu
Tuṇai aṇai āyadōr tūy neṟi āmē.

SACRIFICES LEAD TO HEAVEN

They who invoke our Lord-the Fire within the Fire,
The Brahmins true are they and our goodly support;
Who, night and day, raise the Sacrificial flame
Guiding us along the pure Path to our heavenly port.

217

இருபோது மந்திரம் ஓத, இருவினையும்போம்

போதிரண் டோதிப் புரிந்தருள் செய்திட்டு
மாதிரண் டாகி மகிழ்ந்துட னேநிற்கும்
தாதிரண் டாகிய தண்ணம் பறவைகள்
வேதிரண் டாகி வெறிக்கின்ற வாறே.

Pōdu iraṇḍu ōdip purindaruḷ śeydiṭṭu
Mādu iraṇḍāgi magiḻndu uḍaṉē niṟkum
Tādu iraṇḍāgiya taṇ am paṟavaigaḷ
Vēdu iraṇḍāgi veṟikkiṉṟa vāṟē.

KARMAS DEPART WHEN MANTRAS ARE CHANTED

Morn and eve, when in devotion rapt they chant,
The two damsels (Gāyatri and Sāvitri) with them
in smiling grace stand;
Then do the two birds of one seed sprung
Karmas, good and bad, fluttering, in haste depart.

218

அங்கி தீமையைப் போக்கும்

நெய்நின் றெரியும் நெடும் சுட ரேசென்று
மைநின் றெரியும் வகையறி வார்கட்கு
மைநின் றவிழ்தரு மந்திர மாம்என்றும்
செய்நின்ற செல்வம் தீயது வாமே.

Ney ni̱nṟu eriyum neḍum suḍarē śeni̱ṟu
Mai ni̱nṟu eriyum vagai aṟivārgaṭku
Mai ni̱nṟu aviḻdaru mandiramām eni̱ṟum
Śey ni̱nṟa śelvam tīyadu vāmē.

SACRIFICIAL FIRES CONSUME SINS

They who know in the sacrificial ghee's steady flame,
All dark things are for ever consumed;
They also know when from Karma's hold we're freed,
That day is our day of abiding wealth,
The holy Fire's truest meed.

219

அங்கி வினைகளைச் சுடும்

பாழி அகலும் எரியும் திரிபோலிட்டு
ஊழி அகலும் உறுவினை நோய்பல
வாழிசெய் தங்கி உதிக்க அவைவிழும்
வீழிசெய் தங்கி வினைசுடு மாமே.

Pāḻi agalum eriyum tiripōl iṭṭu
Ūḻi agalum uṟu viṉai nōy pala
Vāḻi śeydu aṅgi udikka avai viḻum
Vīḻi śeydu aṅgi viṉai śuḍum āmē.

IT SCORCHES KARMAIC EVILS

All sins fly like wick fast consumed in flame,
All diseases fade that Karma brings in its wake;
They fade and fall in the rising sacrificial fire.
And all evils are scorched that our Karmas make.

220

அங்கி அழியாச் செல்வம் அளிக்கும்

பெரும் செல்வம் கேடென்று முன்னே படைத்த
அரும் செல்வம் தந்த தலைவனை நாடும்
வரும் செல்வத் தின்பம் வரவிருந் தெண்ணி
அரும் செல்வத் தாகுதி வேட்கநின் றாரே.

Perum śelvam kēḍu eṉṟu muṉṉē paḍaitta
Arum śelvam tanda talaivaṉai nāḍum
Varum śelvattu iṉbam vara virundu eṇṇi
Arum śelvattu āhuti vēṭka niṉṟārē.

SACRIFICES GIVE WEALTH IMPERISHABLE

Firmly holding that vast riches are a grievous curse,
They hungered for the Lord who to us richest treasure gave;
Hoping and dreaming they waited for the immortal prize,
All sacrifices performed, the undying wealth to achieve.

221

இறைவன் இதய அங்கிச் சுடரோன்

ஒண்சுட ரானை உலப்பிலி நாதனை
ஒண்சுட ராகிஎன் னுள்ளத் திருக்கின்ற
கண்சுட ரோன்உல கேழும் கடந்த அத்
தண்சுட ரோமத் தலைவனு மாமே.

Oṇ śuḍarāṉai ulappili nādaṉai
Oṇ śuḍarāgi eṉ uḷḷattu irukkiṉra
Kaṇ śuḍarōṉ ulagu ēḻum kaḍanda at
Taṇ śudar ōmat talaivaṉum āmē.

LORD IS THE SACRIFICIAL FLAME OF THE HEART

The Pure Flame is He, the immortal Lord is He,
The Radiant Flame who in my heart's core resides;
The Lord whose eyes are the Three Fires,
Who the Seven Worlds transcends,
The Lord of Homa's Cool Flame, and my heart's King besides.

222

இறைவன் அங்கியுள் அங்கி

ஓமத்துள் அங்கியின் உள்ளுளன் எம்இறை
ஈமத்துள் அங்கி இரதம்கொள் வானுளன்
வேமத்துள் அங்கி விளைவு வினைக்கடல்
கோமத்துள் அங்கி குரைகடல் தானே.

Ōmattuḷ aṅgiyiṉ uḷ uḷaṉ em Iṛai
Īmattuḷ aṅgi iradam koḷvāṉ uḷaṉ
Vēmattuḷ aṅgi viḷaivu viṉaikkaḍal
Kōmattuḷ aṅgi kuraikaḍal tāṉe.

HE IS THE FIRE WITHIN ALL FIRES

Inside the Fire of the Homa is my Lord,
Inside too is He seated in the flame of the funeral pyre;
The Fire of Homa which scorches Karma's surging sea,
The Fire, that the mighty Churner in the sea begot, still abides.

223

அங்கி நிறுத்து வோர்க்கே புகழ்ஆம்

அங்கி நிறுத்தும் அருந்தவர் ஆரணத்து
அங்கி இருக்கும் வகையருள் செய்தவர்
எங்கும் நிறுத்தி இளைப்பப் பெரும்பதி
பொங்கி நிறுத்தும் புகழது வாமே.

Aṅgi niṛuttum arun tavar āraṇattu
Aṅgi irukkum vagai aruḷ śeydavar
Eṅgum niṛutti iḻaippap perumpadi
Poṅgi niṛuttum pugaḻ aduvāmē.

SACRIFICIAL FLAME IS UNDYING

In true penance striving, to Vedic rites conforming
They, who everywhere raise the sacrificial flame,
Tireless, unsparing in kindling the Holy Fire,—
Theirs the true flame eternal, theirs the undying name.

224

12. அந்தண ரொழுக்கம்

அந்தணர் அறுதொழில் செய்வோர்

அந்தண ராவோர் அறுதொழில் பூண்டுளோர்
செந்தழல் ஓம்பிமுப் போதும் நியமம்செய்து
அந்தவ நற்கரு மத்துநின் ருங்கிட்டுச்
சந்தியும் ஓதிச் சடங்கறுப் போர்களே.

12. ANDAṆAR OḺUKKAM

Andaṇar āvōr aṛutoḻil pūṇḍuḷōr
Śentaḻal ōmbi muppōdum niyamam śeydu
Am tava nal karumattu ninṛu āṅgu iṭṭuc
Candiyum ōdic caḍaṅgu aṛuppōrgaḷē.

12. DHARMA OF BRAHMINS

BRAHMINS STAND IN HOLY PATH

Brahmins are they who the six duties perform,
Tend the glowing fire and thrice daily pray,
Stand fixt in the Holy Path and chant the Vedic hymns,
Morn and eve,—and thus all life's knots untie.

225

வேதாந்தம் கேட்டு பேரின்பம் நாடுவர்

வேதாந்தம் கேட்க விருப்பொடு முப்பதப்
போதாந்த மான பிரணவத் துள்புக்கு
நாதாந்த வேதாந்த போதாந்த நாதனை
ஈதாந்தம் எனுதுகண் டின்புறு வோர்களே.

Vēdāntam kēṭka viruppoḍu muppadap
Pōdāntam āna piraṇavattuḷ pukku
Nādānta vēdānta bōdānta nādaṉai
Īdāntam eñadu kaṇḍu iṉbuṛuvōrgaḷē.

THROUGH VEDANTA
THEY SEEK THE ENDLESS BLISS

Intensely eager, Vedanta's noble doctrine to imbibe,
They merge into Pranava, of the three sounds composed,
And transcending the states of Nadanta, Vedanta and Bodanta
Vision the Lord that is ṭhe Finite End,
And there into unerding bliss they grow.

226

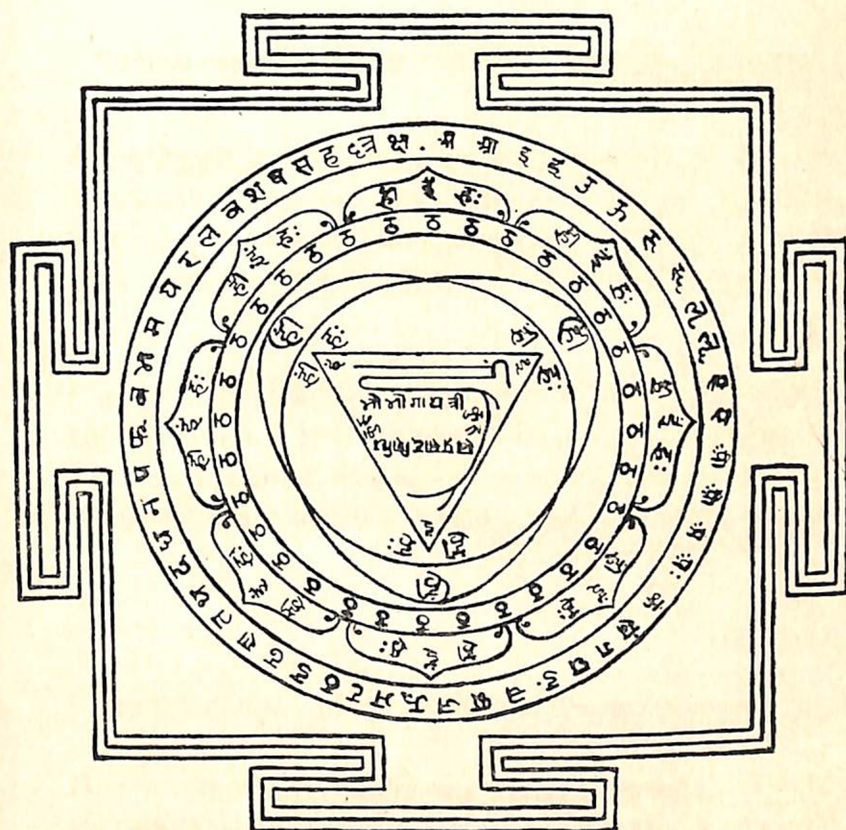
காயத்திரி, சாவித்திரி மந்திரங்களை விடாது ஓதி நிற்பர்

காயத் திரியே கருதுசா வித்திரி
ஆய்தற் குவப்பர் மந்திரமாங் குன்னி
நேயத் தேரேறி நினைவுற்று நேயத்தாய்
மாயத்துள் தோயா மறையோர்கள் தாமே.

Gāyattiriyē karudu Śāvittiri
Āydaṛku uvappar mandiram āṅgu uṉṉi
Nēyat tēr ēṛi niṉaivuṭru nēyattāy
Māyattuḷ tōya maṛaiyōrgaḷ tāmē.

THEY INCESSANT CHANT GAYATRI
AND SAVITRI MANTRAS

Minds centred in Gayatri holy and Savitri mysterious,
They chant the noble hymns, the heart of Truth to seek;
Mounted on Love's Chariot, lost in Love's sweet ecstasy,
They drown not in Maya,—the holy Brahmins meek.

Gâyatrî Yantra.

227

சொரூப முத்தி அடைவர்

பெருநெறி யான பிரணவம் ஓர்ந்து
குருநெறி யாலுரை கூடிநால் வேதத்
திருநெறி யான கிரியை யிருந்து
சொருபம தானோர் துகளில்பார்ப் பாரே.

Peru neṛiyāṉa piraṇavam ōrndu
Guru neṛiyāl urai kūḍi nāl vēdat
Tiru neṛiyāṉa kiriyai irundu
Śorupama dāṉōr tugaḷil pārppārē.

THEY ATTAIN THE MANIFESTNESS STATE OF GOD

Deep they pondered on Pranava's great holy way,
By Guru's grace inspired recited the mystic lay,
The rituals performed by the four Vedas prescribed,
And thus attained pure, pristine Manifestness—the spotless Brahmins they.

228

பெத்தம் அறுத்தலே பிரமநிலை

சத்திய மும்தவம் தான் அவன் ஆதலும்
எய்த்தகும் இந்தியம் ஈட்டியே வாட்டலும்
ஒத்த உயிர்கள் உண்டா யுணர்வுற்றுப்
பெத்தம் அறுத்தலு மாகும் பிரமமே.

Śattiyamum tavamdāṉ avaṉ ādalum
Eyttagum indiyam īṭṭiyē vāṭṭalum
Otta uyirgaḷ uṇḍāy uṇarvu uṭrup
Pettam aṟuttalum āgum Biramamē.

TO SUNDER BIRTH'S BONDS IS TO REALISE BRAHMAM

The Truth, Penance and the self Him becoming,
The torturing senses, spear-like, piercing,
The unity of life and its kinship realising,
Brahmam that is,—birth's bonds sundering.

229

வேட்கை விடுதல் வேதாந்தம்

வேதாந்தம் கேட்க விரும்பிய வேதியர்
வேதாந்தம் கேட்டும்தம் வேட்கை ஒழிந்திலர்
வேதாந்த மாவது வேட்கை ஒழிந்திடம்
வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட் டாரே.

Vēdāntam kēṭka virumbiya vēdiyar
Vēdāntam kēṭṭum tam vētkai oḻindilar
Vēdāntam āvadu vētkai oḻindiḍam
Vēdāntam kēṭṭavar vētkai viṭṭārē.

VEDANTA IS TO BE RID OF DESIRES

The Brahmins who yearned for Vedanta's mystic truths,
Heard and listened but yielded still to desire's sway;
True Vedanta it is when earth-born desires all are crushed;
Those who Vedanta truly grasped, all desires burnt away.

230

நூலும் சிகையும் பிரமமாகா

நூலும் சிகையும் நுவலில் பிரமமோ
நூலது கார்ப்பாச நுண்சிகை கேசமாம்
நூலது வேதாந்தம் நுண்சிகை ஞானமாம்
நூலுடை அந்தணர் காணும் நுவலிலே.

Nūlum śigaiyum nuvalil biramamō
Nūladu kārppāśa nuṇ śigai kēśamām
Nūladu vedāntam nuṇ śigai ñāṉamām
Nūluḍai andaṇar kāṇum nuvalilē.

TUFT AND THREAD ALONE DO NOT MAKE A BRAHMIN

Do thread and tuft alone prove the Brahmin state?
The thread, then, only a dark bond, the fine tuft, only tresses long;
The true thread Vedantam is, the sacred tuft wisdom proves
These the Brahmins truly see, these virtues to them belong.

231

உண்மை ப்பிராமணர் இலக்கணம்

சத்தியம் இன்றித் தனிஞானம் தானின்றி
ஒத்த விடையம்விட் டோரும் உணர்வின்றிப்
பத்தியும் இன்றிப் பரன்உண்மை யின்றிப்
பித்தேறும்மூடர் பிராமணர் தாம்அன்றே.

Sattiyam iṉṟit taṉi ñāṉam tāṉ iṉṟi
Otta viḍaiyam viṭṭōrum uṇarvu iṉṟip
Pattiyum iṉṟip paraṉ uṇmai iṉṟip
Pittēṟum mūdar pirāmaṇar tām aṉṟē.

ATTRIBUTES OF TRUE BRAHMINS

Of Truth devoid, of pure Wisdom bereft,
Lacking sense-control, spiritually inert,
Empty of devotion or grasp of Truth divine;
Mad fools are they,—not Brahmins, I assert.

232

துரிய சமாதியை நாடுவர்

திருநெறி யாகிய சித்தசித் தின்றிக்
குருநெறி யாலே குருபதம் சேர்ந்து
கருமம் நியமாதி கைவிட்டுக் காணும்
துரிய சமாதியாம் தூய்மறை யோர்க்கே.

Tiru neṛi āgiya cit acit ṉiṛi
Guru neṛiyālē guru padam śērndu
Karumam niyamadi kai viṭṭuk kanum
Turiya samādiyām tūy maṛaiyōrkkē.

THEY SEEK SAMADHI STATE

The Holy Path neither Cit nor Acit is;
Along the Guru-led way, they reach the blessed Holy State;
And all action and rituals abandoned,
The Vedic Brahmins glide into Turiya Samadhi State.

233

வேதாந்த வாய்மையில் உறுதி கொண்டோர்

மறையோ ரவரே மறையவ ராஞல்
மறையோர்தம் வேதாந்த வாய்மையில் தூய்மை
குறையோர் தன் மற்றுள்ள கோலாகலம் என்று
அறிவோர் மறைதெரிந் தந்தண ராமே.

Maṛaiyōr avarē maṛaiyavar āṉāl
Maṛaiyōr tam vēdānta vāymaiyil tūymai
Kuṛaiyor taṉ matruḷḷa kōlāhalam eṉṛu
Aṛivōr maṛai terinda andaṇar āmē.

THEY STAND FIRM IN VEDANTA TRUTH

If the Veda-knowing alone true Brahmins be,
Such beings falter not in Vedanta's sublime lore,
All the rest they know as vain trappings base,—
Those be the Brahmins who Vedas' depths explore.

234

புவியினுக்கு வாழ்வு நல்குவர்

அந்தண்மை பூண்ட அருமறை அந்தத்துச்
சிந்தைசெய் அந்தணர் சேரும் செழும்புவி
நந்துதல் இல்லை நரபதி நன்றாகும்
அந்தியும் சந்தியும் ஆகுதி பண்ணுமே.

Antaṇmai pūṇḍa arumaṛai andattuc
Cindai cey andaṇar śērum śeḷum puvi
Nandudal illai narapadi naṉṛāgum
Andiyum sandiyum āhudi paṇṇumē.

TRUE BRAHMINS BRING PROSPERITY TO EARTH

The holy Brahmins who the pure life embrace,
And ponder well on truths that mark the Vedas' end,
Their glory wanes not, their king's earthly empire ever grows,
If morn and eve the sacrificial fire they tend.

235

நாதாந்த சித்தாந்த முத்திக்கு வேதாந்த ஏணி

வேதாந்த ஞானம் விளங்க விதியிலோர்
நாதாந்த போதம் நணுகிய போக்கது
போதாந்த மாம்பரன் பாற்புகப் புக்கதால்
நாதாந்த முத்தியும் சித்தியும் நண்ணுமே.

Vēdānta ñāṉam viḷanga vidiyilōr
Nādānta bōdam naṇugiya pōkkadu
Bōdāntamām paranpāl pugap pukkadāl
Nādānta muttiyum siddhiyum naṇṇumē.

THROUGH VĒDĀNTA THEY SCALE THE HEIGHTS OF SIDDHĀNTA

When the Light of Vēdānta dawns, from Karma are they freed;
Then, up the path to the Light of Nādānta they scale;
When thus they reach the Lord of Bōdānta Light,
Salvation they attain,—the Nādānta-Siddhānta Grand Finale.

236

இறைவனை இரண்டற நாடுவர்

ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய காலத்து
நன்றும் இருந்தும் நலம்பல பேசினும்
வென்று விளங்கும் விகிர்தனை நாடுவர்
சென்று வணங்குந் திருவுடை யோரே.

Oṉṟum iraṇḍum oruṅgiya kālattu
Naṉṟum irundum nalam pala pēśinum
Veṉṟu viḷaṅgum vigirdaṉai nāḍuvar
Śeṉṟu vaṇaṅgum tiruvudaiyōrē.

THEY SEEK MERGER IN LORD

When 'Thou' and 'I' merge in one and the truth they see,
Then seek they the Lord triumphant, seated firm, serene,
Past all babbling words of sweet-sounding praise;
Such alone the true, worshipful grace attain.

237

பிரமனும் அவியுண்ணக் காண்பர்

தானே விடும்பற் றிரண்டும் தரித்திட
யானே விடப்படு மேதொன்றை நாடாது
பூமேவு நான் முகன் புண்ணிய போகனாய்
ஓமேவும் ஓரா குதிஅவி உண்ணவே.

Tanē viḍum paṭru iraṇḍum tarittiḍa
Y̲ān̲e viḍappaḍum ēdon̲ṟai nāḍādu
Pūmēvu nān̲ mugan puṇṇiya bhōgan̲āy
Ōmēvum ōr āhuti avi uṇṇavē.

THEY VISION BRAHMA IN OM

The two attachments, Māya and karma, of their
own accord departing,
The self that Liberation seeks naught else will take;
And the lotus-seated Brahma most divinely pleased,
Merges in the Om, the sacrificial aviss to partake.

238

13. அரசாட்சி முறை

கல்லா அரசன் காலனிலும் கொடியன்

கல்லா அரசனுங் காலனும் நேரொப்பர்
கல்லா அரசனிற் காலன் மிகநல்லன்
கல்லா அரசன் அறம்ஓரான் கொல்லென்பான்
நல்லாரைக் காலன் நணுகநில் லானே.

13. ARAŚĀTCI MUṚAI

Kallā arasaṉum kālaṉum nēroppar
Kallā araśaṉil kālaṉ miga nallaṉ
Kallā araśaṉ aṛam ōrāṉ kol eṉbāṉ
Nallāraik kālaṉ naṇugi nillāṉē.

13. THE LAW OF KINGSHIP

DEATH FAIRER THAN THE TYRANT

The ignorant king and Death are cast in equal mould;
Nay, truth to tell, more justly than foolish King, Death claims his due;
The Witless tyrant no law obeys but in murderous fury kills
But Death. cast in finer mould, nears not the good men true.

239

இறைநெறி பிழையாததே நல்லாட்சி

நாடோறும் மன்னவன் நாட்டில் தவநெறி
நாடோறும் நாடி அவன்நெறி நாடானேல்
நாடோறும் நாடு கெடுமூட நண்ணுமால்
நாடோறும் செல்வம் நரபதி குன்றுமே.

Nāḍōṛum maṉṉavaṉ nāttil tavaneṛi
Nāḍōṛum nāḍi avaṉ neṛi nāḍāṉēl
Nāḍōṛum nāḍu keḍu mūḍa naṇṇumāl
Nāḍōṛum śelvam narapadi kuṉṟumē.

LET THE RULER OBSERVE HOLY LAW

The Holy Law daily in strictness observed,
If he who rules the state fails to seek the Divine Way
Day by day that land decays in folly envelopt,
Day by day that ruler's wealth declines and dwindles away.

240

வேடநெறி நிறுத்துதல் அரசு கடன்

வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேட நெறிநிற்போர் வேடம்மெய் வேடமே
வேட நெறிநில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேட நெறிசெய்தால் வீடது வாகுமே.

Vēḍa neṛi nillār vēḍam pūṇḍu eṉ payaṉ
Vēḍa neṛi nirpōr vēḍam mey vēḍamē
Vēḍa neṛi nillār tammai viṛal vēndaṉ
Vēḍa neṛi śeydāl vīḍadu āgumē.

RULER'S DUTY TOWARDS MEN OF FALSE GARB

What avails the holy garb if the holy life you refuse?
Theirs the truest garb when outer guise and mind accord;
If the king justly rule the state against those who go off the holy way
Then he makes them keep the holy way
And to sure salvation their feet directs.

241

மூடர்கள் நூலும் சிகையும்
மேற்கொள்வதால் வரும் கேடு

மூடங் கெடாதோர் சிகைநூல் முதற்கொள்ளில்
வாடும் புவியும் பெருவாழ்வு மன்னனும்
பீடொன் றிலனாகும் ஆதலாற் பேர்த்துணர்ந்து
ஆடம் பரநூல் சிகையறுத் தால்நன்றே.

Mūḍam keḍādōr śigai nūl mudaṛkoḷḷil
Vāḍum puviyum peru vāḻvu maṉṉaṉum
Pīḍoṉṛu ilāṉ āgum ādalāl pērttu uṇarndu
Āḍambara nūl śigai aṛuttāl naṉṟē.

RULER'S DUTY TO IMPIOUS BRAHMINS

If Brahmins, from folly unredeemed,
  flaunt the tuft and thread,
That land droops and fades, its ruler's glory runs to waste;
So, scanning deep in Wisdom's light, the King shall clip
The thread and tuft for empty show kept and possesst.

242

நடிப்பு ஞானியரை நல்வழிப்படுத்தல் அரசு கடமை

ஞானமி லாதார் சடைசிகை நூல்நண்ணி
ஞானிகள் போல நடிக்கின் றவர்தம்மை
ஞானிக ளாலே நரபதி சோதித்து
ஞானமுண் டாக்குதல் நலமாகும் நாட்டிற்கே.

Ñāṉam ilādār śaḍai śigai nūl naṇṇi
Ñāṉigaḷ pōla naḍikkiṉṟavar tammai
Ñāṉigaḷālē narapadi śōdittu
Ñāṉam uṇḍākkudal nalam āgum nāṭṭiṟkē.

RULER'S DUTY TO IMPART WISDOM TO ERRING BRAHMINS

The senseless fools donning sacred thread and matted locks,
And with canting phrases pretend to wisdom unpossesst,
Them, the ruler of state shall, with wise men's help, take and test,
And, for the country's good, impart words in wisdom drest.

243

பசுவையும், பெண்டிரையும், அறவோரையும்
காப்பது அரசு கடன்

ஆவையும் பாவையும் மற்றற வோரையும்
தேவர்கள் போற்றும் திருவேடத் தாரையும்
காவலன் காப்பவன் காவா தொழிவனேல்
மேவும் மறுமைக்கு மீளா நரகமே.

Āvaiyum pāvaiyum maṭru aṛavōraiyum
Dēvargaḷ pōṭrum tiru veḍattāraiyum
Kāvalaṉ kāppavaṉ kāvādu oḻivaṉēl
Mēvum maṛumaikku mīḷā naragamē.

RULER'S DUTY TO PROTECT COW,
WOMEN AND BRAHMINS

The cow, the woman, the sacred Brahmins true,
And men in holy garb whom the Devas acclaim,
These the King shall protect; if that duty he ignores,
Irredeemable his hell shall be, cursed ever his name.

244

ஆறிலொரு கடமை அரசுக்குரியது

திறந்தரு முத்தியும் செல்வமும் வேண்டின்
மறந்தும் அறநெறி யே ஆற்றல் வேண்டும்
சிறந்தநீர் ஞாலம் செய்தொழில் யாவையும்
அறைந்திடில் வேந்தனுக் காறிலொன் றுமே.

Tiṛam taru muttiyum śelvamum vēṇḍin
Maṛandum aṛaneṛiyē āṭral vēṇḍum
Śiṛanda nīr ñālam śey toḻil yāvaiyum
Aṛaindiḍil vēndaṉukku āṛil oṉṛāmē.

RULER'S SHARE— ONE SIXTH OF
THE SUBJECTS' PRODUCE

If salvation high and treasures true you seek,
Then, awake or asleep, unceasing, the holy way pursue;
Know that of labour done in this sea-girt world,
To the King, in truth, one share in six is due.

245

நாடு காத்தல் வேந்தன் கடன்

வேந்தன் உலகை மிக நன்று காப்பது
வாய்ந்த மனிதர்கள் அவ்வழி யாநிற்பர்
பேர்ந்திவ் வுலகைப் பிறர்கொள்ளத் தாங்கொள்ளப்
பாய்ந்த புலியன்ன பாவகத் தானே

Vēndaṉ ulagai miga naṉṟu kāppadu
Vāynda maṉidargaḷ avvaḷiyā niṟpar
Pērndu ivvulagaip piṟar koḷḷat tām koḷḷap
Pāynda puliyaṉṉa bāvakattāṉē.

RULER'S DUTY TO DEFEND THE TERRITORY

If the ruler exceeding well his state protects,
The subjects, in duty bound, to that same end incline;
When the enemy, in lust of pride, the state invades,
Then, like a leopard, leaps the King to defend his domain.

246

கள்ளுண்பாரை தண்டித்தல் அரசு கடன்

கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப்
பால்கொண்டு சோமன் முகம்பற்றி உண்ணாதோர்
மால்கொண்டு தேறலை உண்ணும் மருளரை
மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேந்தன் கடனே

Kāl koṇḍu kaṭṭik kaṉal koṇḍu mēl ēṭrip
Pāl koṇḍu sōmaṉ mugam paṭri uṇṇādōr
Māl koṇḍu tēṛalai uṇṇum maruḷarai
Mēl koṇḍu taṇḍam śey vēdaṉ kaḍanē.

RULER TO PUNISH DRUNKARDS

Breath in control held, letting inward fire upard rise,
Mind turned to Samādhi moon-sprung nectar,—if they drink not,
But, like inebriates, heady liquors madly consume,
Then, such shall by ruler to just punishment be brought.

247

தத்தம் சமய த்தகுதி நில்லாரைத்
தண்டிப்பது அரசு கடமை

தத்தம் சமயத் தகுதிநில் லாதாரை
அத்தன் சிவன்சொன்ன ஆகம நூல்நெறி
எத்தண் டமுஞ்செயும் அம்மையில் இம்மைக்கே
மெய்த்தண்டம் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே.

Tattam śamayat tagudi nillātārai
Attan Śivaṉ śoṉṉa āgama nūlneṛi
Ettaṇḍamum śeyum ammaiyil immaike
Meyttaṇḍam śeyvadu avvēndan kadanē.

RULER TO PUNISH THOSE WHO DEVIATE FROM THEIR PROFESSED FAITHS

Who, by their professed faiths, do not abide,
Beside the judgment they receive in the life beyond,
In terms of Āgamic law by Śiva revealed,
Punished they shall be on earth by the just ruler of the land.

248

14. வானச் சிறப்பு

மழையால் உலகம் தழைத்தல்

அமுதூறு மாமழை நீரத ளுலே
அமுதூறும் பன் மரம் பார்மிசை தோற்றும்
கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
அமுதூறும் காஞ்சிரை ஆங்கது வாமே.

14. VĀṈACCIṚAPPU

Amudu ūṛu māmaḷai nīr adanālē
Amudu ūṛum paṉmaram pārmiśai tōṭrum
Kamugu ūṛu teṅgu karumbodu vāḷai
Amudu ūṛum kāñjirai āngaduvāmē.

14. THE GLORY OF RAINS

VEGETATION BLOOMS

The fertilising flood of rains outpouring
Makes trees and plants bloom enriched with sap;
The areca palm, coconut, cane and plantain green,
And vomica to Samādhi's nectar leading,—
Stand laden rich with crop.

249

யோகத்தில் பெய்யும் அமுத மழை

வரையிடை நின்றிழி வான்நீர் அருவி
உரையில்லை உள்ளத் தக்கத்துநின் றூறும்
நுரையில்லை மாசில்லை நுண்ணிய தெண்ணீர்க்
கரையில்லை எந்தை கழுமணி யாறே.

Varaiyiḍai niṉṟu iḻi vāṉ nīr aruvi
Urai illai uḷḷattu agattu niṉṟu ūṟum
Nurai illai māsu illai nuṇṇiya teṇṇīrk
Karai illai endai kaḻumaṇi yāṟē.

DESCENT OF DIVINE STREAM IN YOGA

The heaven-sent torrent leaps rushing down rocky heights;
So does the silent divine stream from heart's inner core,
Foamless, pure, clear, crystalline,
Boundless, free,—from my Holy Master, e'er pour.

250

15. தானச் சிறப்பு

பகிர்ந்து உண்க

ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கையுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் காலம் அறிமினே.

15. DĀṈACCIRAPPU

Ārkkum iḍumiṇ avar ivar eṉṉaṉmiṉ
Pārttu irundu uṇmiṉ paḷam poruḷ pōṭraṉmiṉ
Vēṭkai uḍaiyīr viraindu ollai uṇṇaṉmin
Kākkai karaindu unṇṇum kālam aṛimiṉē.

15. THE GLORY OF GIVING

SHARE YOUR FOOD WITH OTHERS

Give freely to all; discriminate not o'er much;
See food served to others ere sitting down to eat;
Heap not perishing gold, eat not in greedy haste;
The crow calls its brood to share its food, howe'er sweet.

251

16. அறஞ்செய்வான் திறம்

அறம் செய்வார் தம்மை அறிகின்றார்

தாமறி வாரண்ணல் தாள்பணி வாரவர்
தாமறிவாரறம் தாங்கிநின் றாரவர்
தாமறி வார்சில தத்துவ ராவர்கள்
தாமறி வார்க்குத் தமர்பர னாமே.

16. AṚAM ŚEYVĀṈ TIṚAM

Tām aṛivār aṇṇal tāḷ paṇivār avar
Tām aṛivār aṛam tāṅgi niṉṛār avar
Tām aṛivār śila tattuvar āvārgaḷ
Tām aṛivārkkut tamar paraṉāmē.

16. IN PRAISE OF THE CHARITABLE

THE CHARITABLE REALISE THE SELF

Who the self realise, seek and adore the Feet of the Lord;
Who the self realise, most freely give in charity;
Who the self realise, lord of Tattvās become;
Who the self realise, Kin to the Lord in dear amity.

252

எல்லோர்க்கும் அறம் செய்ய இயலும்

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே

Yāvarkkum ām iṛaivarkku oru paccilai
Yāvarkkum ām paśuvukku oru vāyuṛai
Yāvarkkum ām uṇṇum pōdu oru kaippiḍi
Yāvarkkum ām piṛarkku iṉṉurai tāṉē.

CHARITY IS WITHIN REACH OF ALL

Easy to all to offer in worship a green leaf to the Lord,
Easy to all to give a mouthful to the cow,
Easy to all to give a handful, sitting down to eat,
Easy to all, good, kind words on others to bestow.

253

அறம் செய்யார் இழிவு

அற்றுநின் றாருண்ணும் ஊணே அறனென்னும்
கற்றன போதங் கமழ்பவர் மானிடர்
உற்றுநின் றாங்கொரு கூவற் குளத்தினிற்
பற்றிவந்துண்ணும் பயன் அறி யாரே.

Aṭru niṉṟār uṇṇum ūṇē aṟaṉ eṇṇum
Kaṭraṉa pōdam kamaḻbavar māṉiḍar
Uṭru niṉṟu āṅgu oru kūval kuḷattiṉil
Paṭri vandu uṇṇum payaṉ aṟiyārē.

EVILS OF HOARDING

The food that feeds the needy,—that alone true charity is;
True men they who that simple truth do find;
But they who hoard, like water in pool past access,
To eat and gorge,—to Charity's ways are they blind.

254

இருக்கும்போது கொடுக்க

அழுக்கினை ஓட்டி அறிவை நிறையீர்
தழுக்கிய நாளில் தருமமும் செய்யீர்
விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பரந்து
விழிக்கவன் றென்செய்வீர் ஏழைநெஞ் சீரே.

Aḻukkiṉai ōṭṭi aṟivai niṟaiyir
Taḻukkiya nāḻil darumamum śeyyīr
Viḻittu irundu eṉ śeyvīr vemmai parandu
Viḻikkavaṉṟu eṉ śeyvīr ēḻai neñjīrē.

GIVE CHARITY WHEN YOU HAVE

Dirt driven away, with Wisdom you fill not your mind;
In days of plenty, empty is your charity's exchequer;
What avails it, though wide awake, if hell-fire spreads around,
What avails it, then, if impoverished of heart you are?

255

இன்றே அறம் செய்க

தன்னை அறியாது தானல என்னாதிங்
கின்மை யறியா திளையரென் றோராது
வண்மையில் வந்திடுங் கூற்றம் வருமுன்னம்
தன்மையின் நல்ல தவஞ்செய்யும் நீரே.

Taṉṉai aṛiyādu tāṉ ala eṉṉādu ingu
Iṉmai aṛiyādu iḷaiyar eṉṛu ōrādu
Vaṉmaiyil vandiḍum kūṭram varu muṉṉam
Taṉmaiyiṉ nalla tavam ceyyum nīrē.

GIVE CHARITY HERE AND NOW

Of yourself knowing little, caring naught for you good,
Unmindful e'en of poverty of of tender youth taking no care,
Before Death's stern, relentless summons arrives,
Let noble charities your redeeming goodness declare.

256

அறத்தின் அளவே ஈசனும் அறிவான்

துறந்தான் வழிமுதற் சுற்றமும் இல்லை
இறந்தான் வழிமுதல் இன்பமும் இல்லை
மறந்தான் வழிமுதல் வந்திலன் ஈசன்
அறந்தான் அறியும் அளவறி வாரே.

Tuṛandāū vaḷi mudal suṭramum illai
Iṛandān̲ vaḷi mudal inbamum illai
Maṛandām vaḷi mudal vandilan̲ Isan̲
Aṛandān̲ aṛiyum aḷavu aṛivārē.

BY YOUR CHARITIES LORD KNOWS YOU

To him who renounces, no kith or kin has he;
To him condemned to beg, no true delights has he;
To him who charityless is, the Lord denies His Presence;
By the measure of thy charity done, the Lord is known to thee.

257

தவத்தினளவு தெய்வத்தன்மையும்

தான்தவஞ் செய்வதாஞ் செய்தவத் தவ்வழி
மான்தெய்வ மாக மதிக்கும் மனிதர்கள்
ஊன்தெய்வ மாக உயிர்க்கின்ற பல்லுயிர்
நான்தெய்வம் என்று நமன்வருவானே.

Tān tavam śeyvadām śeytavattu avvaḻi
Mān deyva māga madikkum maṉidargaḷ
Ūṉ deyva māga uyirkkiṉṟa palluyir
Nāṉ deyvam eṉṟu namaṉ varuvāṉē.

CHARITY LEADS TO LIFE ETERNAL

Some in charity overflow; by such noble deeds done,
Noble gods they become in human beings' high esteem;
And the many who hold this fleshly body their dear God,
To them comes Death, saying; "I, your God supreme".

258

தவமும் அறமுமே வழித்துணைகள்

திளைக்கும் வினைக்கடல் தீர்வுறு தோணி
இளைப்பினை நீக்கும் இருவழி உண்டு
கிளைக்குந் தனக்கும் அக்கேடில் புகழோன்
விளைக்குந் தவம் அறம் மேற்றுணையாமே.

Tiḷaikkum viṉaikkadal tīrvuṛu tōṇi
Iḷaippiṉai nīkkum irvaḻi uṇḍu
Kiḷaikkum taṉakkum ak kēḍil pugaḻōṉ
Viḷaikkum tavam aṛam mēl tuṇai āmē.

CHARITY AND DEVOTION TWIN ESCORTS TO HEAVEN

Our life's boat across the foaming sea of Karma flies;
Twin the pathways to dispel the labour and the strain;
Glory giving tapas and charity the heavenly escorts,
To us and our dear kin from life's battle vain.

259

அறமே வாழ்வின் ஊன்றுகோல்

பற்றது வாய்நின்ற பற்றினைப் பார்மிசை
அற்றம் உரையான் அறநெறிக் கல்லது
உற்றுங் களால் ஒன்றும் ஈந்தது வேதுணை
மற்றண்ணல் வைத்த வழிகொள்ளு மாறே.

Paṭraduvāy niṉṟa paṭriṉaip pārmiśai
Aṭram uraiyāṉ aṟaneṟikku alladu
Uṭru uṅgaḷāl oṉṟum īndaduvē tuṇai
Maṭru aṇṇal vaitta vaḻi koḷḷumāṟē.

CHARITY IS YOUR LIFE'S PROP

Earthly desires to wordly objects attached,
No end know; but in charity's noble way,
E'en the little things you give, sure props provide;
All the rest meekly take as the Lord's gift for the day.

260

17. அறஞ்செயான் திறம்

அறம் செய்யாதவர் பதகர்

எட்டி பழுத்த இருங்கனி வீழ்ந்தன
ஒட்டிய நல்லறஞ் செய்யா தவர்செல்வம்
வட்டிகொண் டீட்டியே மண்ணின் முகந்திடும்
பட்டிப் பதகர் பயன்அறி யாரே.

17. AṚAM ŚEYĀṈ TIṚAM

Eṭṭi Paḷutta iruṅkani vīlndaṉa
Oṭṭiya nallaṛam seyyādu avar śelvam
Vaṭṭi koṇḍu īṭṭiyē maṇṇiṉ mugandiḍum
Paṭṭip padakar payaṉ aṛiyārē.

17. WAY OF THE UNCHARITABLE

THE HOARDERS ARE SINNERS

The ripened nux vomica falls profitless on ground;
Such the barren wealth of those who charities deny;
With usurious greed they bury deep their treasures,
The hardened sinners, true fruit unknowing, thus live and die

261

உயிருள்ளபோதே அறம் செய்க

ஒழிந்தன காலங்கள் ஊழியும் போயின
கழிந்தன கற்பனை நாளுங் குறுகிப்
பிழிந்தன போலத்தம் பேரிடர் ஆக்கை
அழிந்தன கண்டும் அறம்அறி யாரே.

Oḻindaṉa kālaṇgaḷ ūḻiyum pōyiṉa
Kaḻindaṉa kaṟpaṉai nāḷum kuṛugip
Piḻindaṇa pōlat tam pēriḍar ākkai
Aḻindaṉa kaṇḍum aṟam aṛiyārē.

LIFE IS FLEETING; GIVE WHILE YOU LIVE

The aeons pass, the unreturning ages go;
The allotted span of life daily dwindles away;
This irksome body, as if squeezed by some power unknown,
Perishes: seeing this yet, they learn not charity's way.

262

அறம் அறியார் உய்யார்

அறம்அறி யார் அண்ணல் பாதம் நினையுந்
திறம்அறி யார்சிவ லோக நகர்க்குப்
புறம்அறி யார்பலர் பொய்ம்மொழி கேட்டு
மறம்அறி வார்பகை மன்னிநின் றாரே.

Aṛam aṛiyār aṉṉal pādam niṉaiyum
Tiṛam aṛiyār Śivalōka nagarkkup
Puṛam aṛiyār palar poymmoḻi kēṭṭu
Maṛam aṛivār pagai maṉṉi niṉṛārē.

GIVE AND ESCAPE HELL

Charity denying, they know not the Lord's Feet to praise,
Nor enter they the precincts of the City of Śiva's Grace;
Their ears inclined to those who falsehoods preach,
They stand to sin enslaved, condemned to hell's hot embrace.

263

அறம் செய்வாரை நோய்கள் அணுகா

இருமலுஞ் சோகையும் ஈளையும் வெப்பும்
தருமஞ்செய் யாதவர் தம்பால தாகும்
உருமிடி நாக முரோணி கழலை
தருமஞ்செய் வார்பக்கல் தாழகி லாவே.

Irumalum śōkaiyum īḷaiyum veppum
Darumam śeyyādavar tam pāladāgum
Urum iḍi nāgam urōṇi kaḻalai
Darumam śeyvar pakkal tāḻagilāvē.

ALL AILMENTS ASSAIL, IF IN CHARITY YOU FAIL

Consumption and anaemia, asthma and colic pain,—
Such the lot of those who nothing in charity give;
Snake and thunder, sore throat and fleshly ills,
Approach not them that others' needs relieve.

264

வாழ்வு நிலையற்றது; தயங்காது அறம் செய்க

பரவப் படுவான் பரமனை ஏத்தார்
இரவலர்க் கீதலை யாயினும் ஈயார்
கரகத்தால் நீரட்டிக் காவை வளர்க்கார்
நரகத்தில் நிற்றிரோ நாள்எஞ்சி னீரே.

Paravappaḍuvān paramanai ēttār
Iravalarkku īdalai āyinum īyār
Karagattāl nīr attik kāvai valarkkār
Naragattil niṭrirō nāḷ eñjinirē.

END IS NIGH; DO NOT DENY

The Lord adored by all the world, yet they praise not,
To the needy poor, even the smallest bit ye deny,
Nor'll ye tend the garden e'en with one potful of water;
Will ye for ever stand in Hell? Ye whose end is nigh.

265

ஈயாதார் துணையற்ருர்

வழிநடப் பாரின்றி வானோர் உலகம்
கழிநடப் பார்நடந் தார்கருப் பாரும்
மழிநடக் கும்வினை மாசற வோட்டிட
வழிநடக் கும்மள வீழ்ந்தொழிந் தாரே.

Vaḻi naḍappār iṉṟi vaṉōr ulagam
Kaḻi naḍappār naḍandar karuppārum
Maḻi naḍakkum viṉai māśaṟa ōṭṭiḍa
Vaḻi naḍakkum aḷavu vīḻndu oḻindārē.

LONELINESS COMES OF DENIAL

Unescorted, alone, the charity-less their last journey make,
And miss their track; journeying thus, in birth-cycle caught
They know not how the binding Karmas to dispel,
And so slip and fall to be irretrievably lost.

266

கருணை நெஞ்சினர் கடவுளை அடைவர்

கனிந்தவர் ஈசன் கழலடி காண்பர்
துணிந்தவர் ஈசன் துறக்கம தாள்வர்
மலிந்தவர் மாளுந் துணையுமொன் றின்றி
மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே.

Kaṉindavar Iśaṉ kaḷalaḍi kāṇbār
Tuṇindavar Iśaṉ tuṛakkamadu āḷvar
Malindavar māḷum tuṇaiyum oṉṟu iṉṟi
Melinda śiṉattinuḷ vīḻndu oḻindārē.

COMPASSION LEADS TO GOD

They, whose hearts melt in charity, see the Feet of the Lord,
The steadfast of faith attain Swarga's might,
But those sinful ones of charity bereft, helpless, forsaken,
Engulfed in passions low, pass into eternal night.

267

ஈயாதார்க்கு இன்பம் இல்லை

இன்பம் இடரென் றிரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது
இன்பம் அதுகண்டும் ஈகிலாப் பேதைகள்
அன்பிலார் சிந்தை அறம்அறி யாரே.

Inbam iḍar enṛu iraṇḍu uṛa vaittadu
Munbu avar śeygaiyināle muḍindadu
Inbam adu kaṇḍum īgilāp pedaigaḷ
Anbilar śindai aṛam aṛiyaārē.

DENIAL LEADS TO MISERY

Bliss and pain,—these two woven into the web of life,
Result from deeds of our own devising;
The bliss of giving they knew, and yet the fools gave not,
The shrivelled of heart, to charity unwise, its glory unknowing.

268

ஈவதே இன்பம்

கெடுவது மாவதும் கேடில் புகழோன்
நடுவல்ல செய்தின்ப நாடவும் ஒட்டான்
இடுவதும் ஈவதும் எண்ணுமின் இன்பம்
படுவது செய்யிற் பசுவது வாமே.

Keḍuvadum āvadum kēḍil pugaḻōṉ
Naḍuvalla śeydu iṉbam nāḍavum oṭṭāṉ
Iḍuvadum īvadum eṇṇumiṉ iṉbam
Paḍuvadu śeyyil paśuvadu āmē.

DENIAL LEADS TO SINFUL STATE

The Lord of blemishless glory, from death and birth immune,
Permits none to enjoy bliss, unearned by worthy deed;
Giving and gifting—of these always thnk;
Deny and cause pain;
You stand condemned to the Pasu state indeed.

269

ஈவதே வீடு பெறும் நெறி

செல்வங் கருதிச் சிலர்பலர் வாழ்வெனும்
புல்லறி வாளரைப் போற்றிப் புலராமல்
இல்லங் கருதி இறைவனை ஏத்துமின்
வில்லி இலக்கெய்த விற்குறி யாமே.

Śelvam karudic cilar palar vāḷvu eṉum
Pullaṟivāḷaraip pōṭrip pularāmal
Illam karudi iṟaivaṉai ēttumiṉ
Villi ilakku eyda viṟ kuṟiyāmē.

GIVING IS AIMING TRUE

Seek not wealth that many reckon as life indeed,
Nor waste your days on fools, of wisdom dark,
But turn your feet to the eternal Home and praise the Lord,
Then true bowman you prove, hitting straight the mark.

270

18. அன்புடைமை

அன்பே சிவம்

அன்பு சிவம்இரண் டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

18. AṈBUḌAIMAI

Aṉbum Śivamum iraṇḍeṉbar aṛivu ilār
Aṉbē Śivam āvadu ārum aṛigilār
Aṉbē Śivam āvadu ārum aṛindapiṉ
Aṉbē Śivamāy amarndu irundāre.

18. TO BE LOVE-POSSESSED

LOVE AND ŚIVA ARE ONE

The ignorant prate that Love and Śiva are two,
But none do know that Love alone is Śiva
When men but know that Love and Śiva are the same,
Love as Śiva, they e'er remained.

271

இறைவனுக்கு அன்பின் மாலையை சூட்டுக

பொன்னைக் கடந்திலங் கும்புலித் தோலினன்
மின்னிக் கிடந்து மிளிரும் இளம்பிறை
துன்னிக் கிடந்த சுடுபொடி யாடிக்குப்
பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே.

Poṉṉaik kaḍandu ilaṅgum pulit tōliṉaṉ
Miṉṉik kiḍandu miḷiṟum iḷampiṟai
Tuṉṉikkiḍanda śuḍu poḍi āḍikkup
Piṉṉikkiḍandadu eṉ pēraṉbu tānē.

LAY LOVE'S GARLAND AT LORD'S FEET

He of the leopard's skin, gleaming brighter than gold,
His tender crescent flashing rich with argent ray,
The Great Dancer, with burning ashes smeared thick:
At His Feet, my garland, plaited with Love's incense, I lay.

272

அன்போடு உருகி அவனை அடைக

என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி அகங்குழை வார்க்கன்றி
என்போல் மணியினை எய்தவொண் ணாதே

Eṉbē viṛagā iṛaicci aṛuttiṭṭup
Poṉpōl kaṉalil poriya vaṛuppiṉum
Aṉbōḍu urugi agam kuḷaivārkku aṉṛi
Eṉpōl maṇiyiṉai eyda oṇṇādē.

MELT IN LOVE AND POSSESS HIM

You may turn your bone to fuel, your flesh to meat,
And let them roast and sizzle to the gold-red blaze;
But unless your heart melts in the sweet ecstasy of Love,
My Lord, my Treasure-trove, you ne'er can possess.

273

அன்புடையார் அரனைக் காண்பர்

ஆர்வம் உடையவர் காண்பர் அரன்தன்னை
ஈரம் உடையவர் காண்பார் இணையடி
பாரம் உடையவர் காண்பார் பவந்தன்னைக்
கோர நெறிகொடு கொங்குபுக் காரே.

Ārvam uḍaiyavar kāṇbar Araṉ taṉṉai
Īram uḍaiyavar kāṇbār iṇaiyaḍi
Pāram uḍaiyavar kāṇbār pavam taṉṉaik
Kōra neṟikoḍu koṅgu pukkārē.

LOVE HARA AND SEE HIM

They, of intense love, Hara surely see,
They, of the compassionate heart, see the Holy Feet to praise;
The world-burdened see only life's revolving wheel,
And, in Horror's mazes lost, enter Hell's trackless ways.

274

நாம் அன்பு செய்ய, இறைவன் அன்பு செய்கிருன்

என்னன் புருக்கி இறைவனை ஏத்துமின்
முன்னன் புருக்கி முதல்வனை நாடுமின்
பின்னன் புருக்கிப் பெருந்தகை நந்தியுந்
தன்னன் பெனக்கே தலைநின்ற வாறே

Eṉ aṉbu urukki iṛaivaṉai ēttumiṉ
Muṉ aṉbu urukki mudalvaṉai nāḍumiṉ
Piṉ aṉbu urukkip perundagai nandiyum
Taṉ aṉbu eṉakkē talai niṉra vārē.

LOVE HIM, HE LOVES YOU

My God, the melter of my heart of love, let all adore;
My God, the Lord of primal Love, First of Beings ever,
My God, who again and again melts my heart, Nandi Lord,
May He render me His Love in foremost measure!

275

ஒருக்கால் வணங்க எக்காலும் அன்பில் நின்றவன்

தானொரு காலம் சயம்புவென் றேத்தினும்
வானொரு காலம் வழித்துணை யாய்நிற்குந்
தேனொரு பால்திகழ் கொன்றை அணிசிவன்
தானொரு வண்ணம்என் அன்பில்நின் றானே

Tāṉ oru kālam sayambu eṉru ēttiṉum
Vāṉ oru kālam vaḻittuṇaiyāy niṟkum
Tēṉ oru pāl tigaḻ koṉṟai aṇi Śivaṉ
Tāṉ oru vaṇṇam eṉ aṉbil niṉṟāṉē.

HE IS ENTHRONED IN LOVE

Praise Him but once, the Pure and Holy One;
For e'er your heavenly escort He'll be,
He, the Lord Śiva, deckt in honeyed konrai blooms,—
He sat enthroned in my love, steadfast and free.

276

எல்லையற்ற அன்பினன் இறைவன்

முன்படைத் தின்பம் படைத்த முதலிடை
அன்படைத் தெம்பெரு மானை அறிகிலார்
வன்படைத் திந்த அகலிடம் வாழ்வினில்
அன்படைத் தான்தன் அகலிடத் தானே.

Mun̲ paḍaittu in̲bam paḍaitta mudal iḍai
An̲bu aḍaittu em perumān̲ai aṟigilār
Van̲bu aḍaittu inda agaliḍam vāḻvin̲il
An̲bu aḍaittān̲ tan̲ agalidat tān̲ē.

HIS LOVE IS UNENDING

Many know not Him who first wrought this world,
And wrapt in infinite Love, born of His lordly Grace;
In this world, evil-ridden, He filled our life
With His love unending, He, the Lord of limitless space.

277

அன்போடு வேண்டுவோர்க்கு விருத்தி கொடுப்பான்

கருத்துறு செம்பொன்செய் காய்கதிர்ச் சோதி
இருத்தியும் வைத்தும் இறைவஎன் றேத்தியும்
அருத்தியுள் ஈசனை யாரருள் வேண்டில்
விருத்தி கொடுத்திடும் விண்ணவர் கோனே.

Karutturu sempon śey kāy kadirc cōdi
Iruttiyum vaittum 'Iṛaiva' eṉṟu ēttiyum
Aruttiuḷ Īśaṉai āraruḷ vēṇḍil
Virutti koḍuttiḍum viṇṇavar kōṉē.

HIS LOVE IS BLESSINGS ALL

The Light Refulgent emits beams of purest gold;
Plant that deep and firm in heart; raising worship thus,
If you, in yearning song, seek Īsan's Grace,
Then, sure, no end be to His blessings copious.

278

பிறப்பிறப்புச் செய்யும் எம்பிரானை நாடுக

நித்தலுந் துஞ்சும் பிறப்பையுஞ் செய்தவன்
வைத்த பரிசறிந் தேயு மனிதர்கள்
இச்சையு ளேவைப்பர் எந்தை பிரான் என்று
நச்சியே அண்ணலை நாடுகி லாரே.

Nittalum tuñjum piṛappaiyum śeydavaṉ
Vaitta parisu aṛindēyum maṉidargaḷ
Iccai uḷē vaippar 'Endai Pirāṉ' eṉṛu
Nacciyē aṇṇalai nāḍukilārē.

SEEK IN LOVE THE HEAVENLY FATHER

Birth He caused, and Death, too, in its wake;
This mystery we daily see; and yet mankind
Cling in deep desire to life, but call not on Him,
Nor seek Him, saying, "Our Father, great and kind."

279

அன்புடையார்க்கு அணைதுணை யாவான்

அன்பினுள் ளான்புறத் தானுட லாயுளான்
முன்பினுள் ளான்முனி வர்க்கும் பிரானவன்
அன்பினுள் ளாகி அமரும் அரும்பொருள்
அன்பினுள் ளார்க்கே அணைதுணை யாமே.

Aṉbiṉ uḷḷāṉ puṛattāṉ udalāy uḷāṉ
Muṉbiṉ uḷḷān muṉivarkkum pirāṉ avaṉ
Aṉbiṉ uḷḷāgi amarum arum poruḷ
Aṉbiṉ uḷḷārkkē aṇai tuṇai āmē.

HE IS OUR REFUGE

Inside Love is He; in outer Nature is He; as body also is He;
The past and future is He; the Lord of Rishis is He;
The Precious One who inside Love resides,
Only those, who in Love reside, find in Him the Refuge free.

280

19. அன்பு செய்வாரை அறிவன் சிவன்

அன்புக்கேற்ற அருள்

இகழ்ந்ததும் பெற்றதும் ஈசன் அறியும்
உகந்தருள் செய்திடும் உத்தம நாதன்
கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூரவல் லார்க்கு
மகிழ்ந்தன்பு செய்யு மருளது வாமே.

19. ANBU ŚEYVĀRAI ARIVĀN ŚIVAN

Igaḻndadum peṭradum Īśaṉ aṛiyum
Ugandu aruḷ śeydiḍum uttama nādaṉ
Koḻundu aṉbu śeydu aruḷ kūra vallārkku
Magiḻndu anbu śeyyum aruḷ aduāmē.

19. ŚIVA KNOWS THOSE WHO LOVE HIM

LORD REWARDS AS MERIT BEFITS

What we scorned and what we gained, He knows;
The righteous Lord in Love rewards as merit befits;
Whoso, with burning zeal, seek Him with heart of love
To such, well-pleased, He His Grace remits.

281

துன்ப வாழ்வில் இன்பத்தை
அன்பால் கலக்கின்ருன்

இன்பப் பிறவிக் கியல்வது செய்தவன்
துன்பப் பிறவித் தொழில்பல என்னினும்
அன்பிற் கலவிசெய் தாதிப் பிரான்வைத்த
முன்பிப் பிறவி முடிவது தானே.

In̲bap piṟavikku iyalvadu śeydavan̲
Tun̲bap piṟavit toḻil pala en̲n̲in̲um
An̲bil kalavi śeydu Ādippirān̲ vaitta
Mun̲bu ippiṟavi muḍivadu tān̲ē.

LORD BLENDS LIFE WITH LOVE

The Lord fashioned all things for a life of bliss;
Many though the trials that beset this vale of sorrow
Yet this life, the Lord God with His divine Love blends,
In his Divine Love's sweet presence, the life-cycle ends.

282

இறைவன் பால் சிந்தையைச் செலுத்துக

அன்புறு சிந்தையின் மேலெழும் அவ்வொளி
இன்புறு கண்ணியொ டேற்க இசைந்தன
துன்புறு கண்ணியைந் தாடுந் துடக்கற்று
நண்புறு சிந்தையை நாடுமின் நீரே.

Anburu śindaiyin mēl elum avvoḷi
Inburu kaṇṇiyoḍu ēṛka iśaindana
Tunburu kaṇṇi aindāḍum tuḍakku aṭru
Naṇburu śindaiyai nāḍumin nīrē.

DIVINE LIGHT IN GOD-LOVE

From mind fixt in God's Love, the Divine Light is born;
The tangled skein of the tormenting senses five,
Drag us headlong to sweet ardours of woman's passionate eyes,
That bond sunder; may your thoughts e'er at God's Feet arrive!

283

அன்பின் உணர்ச்சியுள் ஒடுங்குக

புணர்ச்சியுள் ஆயிழை மேல் அன்பு போல
உணர்ச்சியுள் ஆங்கே ஒடுங்கவல் லாருக்கு
உணர்ச்சியில் லாது குலாவி உலாவி
அணைத்தலும் இன்பம் அதுவிது வாமே.

Puṇarcciyuḷ āyiḻai mēl aṉbu pōla
Uṇarcciyuḷ āṅgē oḍuṅga vallārukku
Uṇarcci illādu kulāvi ulāvi
Aṇaittalum iṉbam adu idu āmē.

SURRENDER IN LOVE

Like the sweet love in sex-act experienced,
So, in the Great Love, let yourself to Him succumb;
Thus in Love sublimed, all your senses stilled,
Bounding in Bliss Supreme, That this becomes.

284

பத்தி முத்தி அளிக்கும்

உற்றுநின் றாரொடு மத்தகு சோதியைச்
சித்தர்கள் என்றுந் தெரிந்தறி வார்இல்லை
பத்திமை யாலே பணிந்தடி யார்தொழ
முத்தி கொடுத்தவர் முன்புநின் றானே.

Utru ni<u>n</u>ṟāroḍum attagu śōdiyai
Siddhargal e<u>n</u>ṟum terindu aṟivār illai
Pattimaiyālē paṇindu aḍiyār toḻa
Mutti koḍuttu avar mu<u>n</u>bu ni<u>n</u>ṟā<u>n</u>ē.

FAITH LEADS TO LIBERATION

Even the Siddhas, standing close in banded group,
Knew not the Light Supreme in splendorous glow;
But He gave Salvation's bliss and the Vision splendid,
To them whose hearts did in intense faith overflow.

285

அன்பினில் திருவடி காண்டல்

கண்டேன் கமழ்தரு கொன்னறையி னுன்அடி
கண்டேன் கரியுரி யான்றன் கழலிணை
கண்டேன் கமல மலர்உறை வானடி
கண்டேன் கழலதென் அன்பினுள் யானே.

Kaṇdēn kamaḻtaru koṉraiyiṉāṉ aḍi
Kaṇdēṉ kari uriyān taṉ kaḻaliṇai
Kaṇdēṉ kamala malar uṛaivāṉ aḍi
Kaṇdēṉ kaḻaladu eṉ aṉbiṉuḷ yāṉē.

HIS FEET VISIONED IN LOVE

I saw the Feet of the Lord, deckt in odorous Konrai blooms,
I saw the Feet of the Lord, dark-dressed in elephant-skin,
I saw the Feet of the Lord, on lotus-blossom enthroned,
I saw the Feet of the Lord, my heart-core's love within.

286

இறை அன்பு அறிதற்கரியது

நம்பனை நானு விதப்பொரு ளாகுமென்
றும்பரில் வானவர் ஓதுந் தலைவனை
இன்பனை இன்பத் திடைநின் றிரதிக்கும்
அன்பனை யாரும் அறியகி லாரே.

Nambaṉai nānavidap poruḷ āgum eṉru
Umbaril vāṉavar ōdum talaivaṉai
Inbaṉai iṉbattiḍai niṉru iradikkum
Anbaṉai yārum aṟiyagilārē.

HIS LOVE IS INSCRUTABLE

My Lord God whom the heavenly beings praise
As one into myriad forms and things outspread,
The Great Lover who inside love savours love's tributes;
Sad indeed that few seek Him, or to Him are led.

287

அன்பினுல் அறியலாகும்

முன்பு பிறப்பும் இறப்பும் அறியாதார்
அன்பில் இறைவனை யாம்அறி வோம்என்பர்
இன்பப் பிறப்பும் இறப்பும் இலான்நந்தி
அன்பி லவனை அறியகி லாரே.

Mu̱nbu piṛappum iṛappum aṛiyādār
A̱nbil iṟaivaṉai 'yām aṛivōm' eṉbār
Iṉbap piṛappum iṛappum ilāṉ Nandi
A̱nbu il avaṉai aṛiyagilārē.

SEEK HIM IN LOVE

They who claim that thro' Love they'll find the Lord,
From Birth and Death are they sure free;
Yet in Love they neither seek him nor find,
Nandi, who from Birth and Death is free.

288

அன்புசெய்ய அவனே வருவான்

ஈசன் அறியும் இராப்பக லுந்தன்னைப்
பாசத்துள் வைத்துப் பரிவுசெய் வார்களைத்
தேசுற் றறிந்து செயலற் றிருந்திடில்
ஈசன்வந் தெம்மிடை ஈட்டிநின் றானே.

Īśan̲ aṛiyum irāppagalum tan̲n̲aip
Pāśattuḷ vaittup parivu śeyvargalait
Tēśu utru aṛindu śeyal aṭru irundiḍil
Īśan̲ vandu emmiḍai īṭṭi nin̲ṛān̲ē.

SEEK HIM, HE SEEKS YOU

The Lord God knows them who, by night and day,
Seat Him in heart's core, and in love exalted adore;
To them wise with inner light, actionless in trance,
He comes, and, in close proximity, stands before.

289

சிக்கென விடாது பத்திமை கொள்க

விட்டுப் பிடிப்பதென் மேதகு சோதியைத்
தொட்டுத் தொடர்வன் தொலையாப் பெருமையை
எட்டுமென் னாருயி ராய்நின்ற ஈசனை
மட்டுக் கலப்பது மஞ்சன மாமே.

Viṭṭup piḍippadu en̲ medagu śodiyait
Toṭṭut todarvan̲ tolaiyāp perumaiyai
Eṭṭum en̲ āruyiray nin̲ṟa Īśan̲ai
Maṭṭuk kalappadu manjan̲am āmē.

BE STEADFAST IN DEVOTION

It little profits if, intermittent, you pursue the Divine Light;
Unceasing, I will seek the Greatness that no end hath,
My Lord, my heart's precious Life and treasured Delight;
In Him to merge is life's supreme baptismal bath.

290

20. கல்வி

உண்மைக் கல்வி பிறப்பறுக்கும்

குறிப்பறிந் தேனுடல் உயிரது கூடிச்
செறிப்பறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானை
மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான்
கறிப்பறி யாமிகுங் கல்விகற் றேனே.

20. KALVI

Kuṛippu aṛindeṉ uḍal uyiradu kūṉic
Ceṛippu aṛindēṉ migu dēvar pirāṉai
Maṛippu aṛiyādu vandu uḷḷam pugundāṉ
Kaṛippu aṛiyā migum kalvi kaṭṛēnē.

20. LEARNING

TRUE LEARNING LEADS TO LIBERATION

The meaning I knew of life and body in union knit;
In the depth of my being I knew of the Lord of Devas untold;
Denying naught, He stept straight into my yearning heart;
Thus I gained the Learning Great, freeing us from fleshly fold.

291

அகக்கண் பெற்றோரே கற்றவர்

கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்துக்
கற்றறி வாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண்டு
கற்றறி வாளர் கருதி உரைசெய்யும்
கற்றறி காட்டக் கயலுள வாக்குமே.

Kaṭraṟivāḷar karudiya kālattuk
Kaṭraṟivālar karuttil ōr kaṇ uṇḍu
Kaṭraṟivālar karudi urai śeyyuṁ
Kaṭraṟi kāṭṭak kayaluḷa ākkumē.

ILLUMINED SOULS GET THE INNER EYE

When the Learned-wise in deep meditation sat,
In their deep, illumined souls was an Inner Eye;
What in contemplation they saw and spoke,
In turn opened others' eyes leading to Wisdom high

292

கல்வி பாவங்களை அறுக்க வல்லது

நிற்கின்ற போதே நிலையுடை யான்கழல்
கற்கின்ற செய்மின் கழிந்தறும் பாவங்கள்
சொற்குன்றல் இன்றித் தொழுமின் தொழுதபின்
மற்ருென் றிலாத மணிவிளக் காமே.

Niṛkiṉṛa pōde nilai yuḍaiyāṉ kaḷal
Kaṛkiṉṛa śeymiṉ kaḷindu aṛum pāvangaḷ
Śol kuṉṛal iṉṛit toḷumiṉ toḷuda piṉ
Maṭru oṉṛu ilāda maṇi viḷakkāmē.

LEARNING PURIFIES

While yet life subsists, the Lord of existence adore;
In action prove what you learn, all sins to clear;
In accents unfaltering worship the Lord, and thus wise,
A jewelled lamp It'll be, beyond compare.

293

கல்வி மன உறுதி தருவது

கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகின்ருர்
பல்லி யுடையார் பாம்பரிந் துண்கின்ருர்
எல்லியுங் காலேயும் ஏத்தும் இறைவனே
வல்லியுள் வாதித்த காயமு மாமே.

Kalvi uḍaiyār kaḻindu ōḍip pōgiṉṟār
Palli uḍaiyār pāmbu arindu uṇgiṉṟār
Elliyum kālaiyum ēttum Iṟaivaṉai
Valliyuḷ vādiṭṭa kāyamum āmē.

LEARNING LEADS TO RENUNCIATION

Men of Learning abandon the fettering, worldy ways;
The firm of mind flourish high on coiling snake-like Kuṇḍaliṉi
Night and day, unremitting, praise the Lord,
And so thy body, as on herbs alchemised,
with glow of youth will be[6].

294

தூய கல்வி அருந்துணை யாகும்

துணையது வாய்வருந் தூயநற் சோதி
துணையது வாய்வருந் தூயநற் சொல்லாம்
துணையது வாய்வருந் தூயநற் கந்தம்
துணையது வாய்வருந் தூயநற் கல்வியே.

Tuṇaiyaduvāy varum tūya nal śōdi
Tuṇaiyaduvāy varum tūya nal śollām
Tuṇaiyaduvāy varum tūya nal gandam
Tuṇaiyaduvāy varum tūya nal kalviyē.

PURE KNOWLEDGE IS GUARDIAN ANGEL

As our Guardian Angel comes the pure Light from high,
As our Guardian Angel, the Pure word in beauty drest,
As our Guardian Angel comes the Pure Fragrance rich,
As our Guardian Angel comes the Pure Knowledge best.

295

நல்ல நூல்கள் ஞானநுனிக்கு ஏணி

நூலொன்று பற்றி நுனியேற மாட்டாதார்
பாலொன்று பற்றினாற் பண்பின் பயன்கெடும்
கோலொன்று பற்றினாற் கூடா பறவைகள்
மாலொன்று பற்றி மயங்குகின் றார்களே.

Nūl oṉṛu paṭri nuṉi ēṛa māṭṭādār
Pāl oṉṛu paṭriṉāl paṇbiṉ payaṉ keḍum
Kōl oṉṛu paṭriṉāl kūḍā paṛavaigaḷ
Māl oṉṛu paṭri mayaṅguginṛārgaḷē.

HOLY BOOKS HELP SCALE SPIRITUAL HEIGHTS

Those who fail to scale the heights with holy books to guide,
If to outer things of life they yield, fruitless is all their lore;
On rod of Vairagya lean, and away fly the Birds of Desire;
And yet, men to Ignorance clinging, in stupor ever lie.

296

ஆய்ந்து கொள்வார்க்கு அரன் வெளிப்படும்

ஆய்ந்துகொள் வார்க்கரன் அங்கே வெளிப்படும்
தோய்ந்த நெருப்பது தூய்மணி சிந்திடும்
ஏய்ந்த இளமதி எட்டவல் லார்கட்கு
வாய்ந்த மனமல்கு நூலேணி யாமே.

Āyndu koḷvārkku Araṉ aṅgē veḷippaḍum
Tōynda neruppadu tūy maṇi śindiḍum
Ēynda iḷamadi eṭṭa vallārgaṭku
Vāynda maṉa malgu nūl ēṇi āmē.

HARA STANDS REVEALED TO TRULY LEARNED

To them that search the Holy Books, Hara stands revealed;
Out of the sublimed Fire, sparks of pure knowledge fly;
Those who, thus, the Samādhi's Moon can reach,
To them it'll be a ladder leading to Wisdom high.

297

கல்லாதவர்க்கு இறைவன் துணை நில்லார்

வழித்துணை யாய்மருந் தாயிருந் தார்முன்
கழித்துணை யாங்கற் றிலாதவர் சிந்தை
ஒழித்துணை யாம்உம் பராய்உல கேழும்
வழித்துணை யாம்பெருந் தன்மைவல் லானே.

Vaḻit tuṇaiyāy marundāy irundār muṉ
Kaḻit tuṇaiyām kaṭrilādavar śindai
Oḻit tuṇaiyām umbarāy ulagu ēḻum
Vaḻit tuṇaiyām peruntaṉmai vallāṉē.

LORD IS NO SUPPORT TO THE IGNORANT

In life's journey a Support and Elixir rare was He,
An unfailing Guide;—but to the ignorant of mind,
No support He;—in all the seven Heavenly globes,
Sure prop was He, the Mighty being, Great and Kind.

298

கற்றவர் பேரின்பம் பெற்றவர்

பற்றது பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின்
முற்றது எல்லா முதல்வன் அருள்பெறில்
கிற்ற விரகிற் கிளரொளி வானவர்
கற்றவர் பேரின்பம் உற்றுநின் றாரே.

Paṭradu paṭril paramanaip paṭrumin̲
Muṭradu ellā mudalvan̲ aruḷ peṟil
Kiṭra viragil kiḷar oḷi vān̲avar
Kaṭravar pērin̲bam uṭru nin̲ṟārē.

THE TRULY LEARNED ATTAIN BLISS

If desire you must, the Lord in desire seize,
If the Lord's Grace you get, all things are obtained;
Like the deep-skilled Devas of flaming Light;
The truly learned Heavenly Bliss attained.

299

இறைவன் கற்றவர் நெஞ்சத்தில் இடங்கொண்டவன்

கடலுடை யான்மலை யானைந்து பூதத்
துடலுடை யான்பல ஊழிதொ றூழி
அடல்விடை யேறும் அமரர்கள் நாதன்
இடமுடை யார்நெஞ்சத் தில்லிருந் தானே.

Kaḍal uḍaiyāṉ malaiyāṉ aindu būdattu
Uḍal uḍaiyāṉ pala ūḻitoru ūḻi
Aḍal viḍai ēṟum amarargaḷ nādaṉ
Iḍam uḍaiyār neñjattil irundāṉē.

HE RESIDES IN LEARNED DEVOTEES' HEARTS

The seas He owns and the mountains high;
His Body shaped of the elements five;
The Lord of Immortals who, through endless ages,
Mounts the fierce Bull, at devotees' heart to arrive.

300

21. கேள்வி கேட்டமைதல்

ஈசன் திறம் கேட்க

அறங்கேட்டும் அந்தணர் வாய்மொழி கேட்டும்
மறங்கேட்டும் வானவர் மந்திரங் கேட்டும்
புறங்கேட்டும் பொன்னுரை மேனியெம் ஈசன்
திறங்கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே.

21. KĒḶVI KĒṬṬU AMAIDAL

Aṛam kēṭṭum andaṇar vāy moḻi kēṭṭum
Maṛam kēṭṭum vāṉavar mandiram kēṭṭum
Puṛam kēṭṭum poṉ urai mēṉi em Īśaṉ
Tiṛam kēṭṭum peṭra Śivagati tāṉē.

21. LISTENING AND THUS CONTAINING

LISTEN TO WORDS OF ŚIVA'S GLORY

Listening to Dharma and to the words of the Holy,
Listening to God's valorous acts and the Devas' mantras many,
Listening to loud reports and the deeds peerless of the Lord,
The Lord, gleaming bright as gold—thus attain the Śiva State.

301

ஓதி உணர்ந்தவர் ஓங்கி நின்ருர்

தேவர் பிரான்தனைத் திவ்விய மூர்த்தியை
யாவர் ஒருவர் அறிவார் அறிந்தபின்
ஓதுமின் கேண்மின் உணர்மின் உணர்ந்தபின்
ஓதி உணர்ந்தவர் ஓங்கிநின் ருரே.

Dēvar pirāṉ taṉai divviya mūrttiyai
Yāvar oruvar aṛivār aṛiṉdapiṉ
Ōdumiṉ kēṇmiṉ uṇarmiṉ uṇarnda piṉ
Ōdi uṇarndavar ōṅgi niṉṛārē.

LISTENING TO HOLY WORDS LEADS TO REALISATION

The Lord of Devas, the Supreme Being Divine,
Who is there who knows Him? If any such be,
Chant His praise; listen to the holy words and Him realise!
Who chant His praise and Him realise, stand aloft and free.

302

சிவன் பணிகேட்டு தேவராகுக

மயன்பணி கேட்பது மாநந்தி வேண்டின்
அயன்பணி கேட்பது அரன்பணி யாலே
சிவன்பணி கேட்பவர் தேவரு மாவர்
பயன்பணி கேட்பது பற்றது வாமே.

Mayaṉ paṇi kēṭpadu mā Nandi vēṇḍiṉ
Ayaṉ paṇi kēṭpadu Araṉ paṇiyālē
Śivaṉ paṇi kēṭpavar dēvarum āvar
Payaṉ paṇi kēṭpadu paṭradu āmē.

OBEY ŚIVA AND BECOME DEVA

At Nandi's bidding, Maya obeys and builds;
At Hara's bidding, Aya obeys and creates;
Who Śiva's bidding obey, Devas they become;
If fruits of action you crave, then to attachments you're chained.

303

சிவனை வணங்கியவர் தேவராவார்

பெருமான் இவனென்று பேசி யிருக்குந்
திருமா னிடர்பின்னைத் தேவரு மாவர்
வருமா தவர்க்கு மகிழ்ந்தருள் செய்யும்
அருமா தவத்தெங்கள் ஆதிப் பிரானே.

Perumāṉ ivaṉ eṉṟu pēśi irukkum
Tiru māṇiḍar piṉṉait dēvarum āvar
Varu mādavarkku magiḻndu aruḷ śeyyum
Aru mādavattu eṅgaḷ Ādip pirānē.

ADORE ŚIVA AND BE IMMORTAL

The pious mortals who praise the Supreme Lord,
In time to come, to the Immortals' status rise;
Who fail not in penance, His smiling Grace receive;
Thus the Lord of penances rare awards the Supreme prize.

304

ஈசனை ப்பேசி அருள் பெறுக

ஈசன் அருளும் இறப்பும் பிறப்பையும்
பேசி யிருந்து பிதற்றி மகிழ்வெய்தி
நேசமு மாகும் நிகழொளி யாய் நின்று
வாச மலர்க்கந்த மன்னிநின் றானே.

Īśan̲ aruḷum iṛappum piṛappaiyum
Pēśi irundu pidaṭri magiḻvu eydi
Nēśamum āgum nigaḻ oḷiyāy nin̲ṟu
Vāśa malark kandam man̲n̲i nin̲ṟān̲ē.

PRAYER BRINGS GRACE

The Lord who gave us Birth and Death,
Of Him e'er talk, His name adore, prattle in praise;
Then the abiding Light of His dear presence,
Like fragrance in flower, comes to you in Grace.

305

ஞானக்கேள்வி உடையாரை இறைவன் கைவிடான்

விழுப்பமுங் கேள்வியும் மெய்நின்ற ஞானத்
தொழுக்கமும் சிந்தை உணர்கின்ற போது
வழுக்கி விடாவிடில் வானவர் கோனும்
இழுக்கின்றி எண்ணிலி காலம தாமே.

Viḷuppamum kēḷviyum mey niṉṟa ñaṉattu
Oḷukkamum śindai uṇarginṟa pōdu
Vaḷukki viḍāviḍil vāṉavar kōṉum
Iḷukkiṉṟi eṇṇili kālamadu āmē.

HE FORSAKES NOT HIS DEVOTEES

To seek Excellence and to Excellent things listen,
And follow Wisdom's true mandate—if to these the mind awake,
And if, then, you slip not nor stray, the Heavenly Lord,
Unhesitant, will be thine for ever,—and never forsake.

306

பத்திச்செறிவுடையோர் சிவபோகம் பெறுவர்

சிறியார் மணற்சோற்றில் தேக்கிடு மாபோல்
செறிவால் அனுபோக சித்திக்கும் என்னில்
குறியாத தொன்றைக் குறியாதார் தம்மை
அறியா திருந்தார் அவராவர் அன்றே.

Śiṛiyār maṇaṛ cōṭril tekkiḍu māpōl
Śeṛivāl aṉubhōgam śiddhikkum eṉṉil
Kuṛiyādadu oṉṛaik kuṛiyādār tammai
Aṛiyādu irundār avar āvar aṉṛē.

FAITH INTENSE GIVES BLISS ETERNAL

They of intense faith Heavenly Bliss secure,
But the aimless and drifting with mind unfixed on clear goal,
Neither their own self know nor the Bliss attain,
Like children at play content with the mimic rice of sand.

307

சிவஞானக்கேள்வி பிறப்பறுக்கும்

உறுதுணை யாவ துயிரும் உடம்பும்
உறுதுணை யாவ துலகுறு கேள்வி
செறிதுணை யாவது சிவனடிச் சிந்தை
பெறுதுணை கேட்கிற் பிறப்பில்லை தானே.

Uṛu tuṇaiyāvadu uyirum uḍambum
Uṛu tuṇaiyāvadu ulagu uṛu kēḷvi
Seṛi tuṇaiyāvadu Śivan̲ adic cindai
Peṛu tuṇai kētkil piṛappillai tānē.

LISTENING TO HOLY THINGS IS A SURE PROP

Life and body sure support for the soul provide,
Listening to holy things a sure prop and resting place,
Thoughts of Śiva's Holy Feet, the one Refuge to seek,
And with that support Supreme to aid, rebirth you wholly efface.

308

உணராதவர் பயன்பெறார்

புகழநின் றார்க்கும் புராணன்எம் ஈசன்
இகழநின் றார்க்கும் இடும்பைக் கிடமா
மகிழநின் றாதியை ஓதி உணராக்
கழியநின் றார்க்கொரு கற்பசு வாமே.

Pugaḷa niṉṟu ārkkum purāṇaṉ em Īśaṉ
Igaḷa niṉṟu ārkkum iḍumbaikku iḍamā
Magiḷa niṉṟu Ādiyai ōdi uṇarāk
Kaḷiya niṉṟārkku oru kaṟpaśuvāmē.

A STONE-COW TO SCORNERS

To them that exalt His name, the first of Beings He;
To them that scorn His Grace, unending sufferings sear;
In rapture lost, if you chant not His Glory great,
He stands, a veritable stone-cow, in silence complete.

309

வாக்கும் மனமும் ஒக்க உணர்க

வைத்துணர்ந் தான்மனத் தோடும்வாய் பேசி
ஒத்துணர்ந் தான்உரு ஒன்றொடொன் றொவ்வாது
அச்சுழன் றாணி கலங்கினும் ஆதியை
நச்சுணர்ந் தார்க்கே நணுகலு மாமே.

Vaittu uṇarndāṉ maṉattōḍum vāy pēśi
Ottu uṇarndāṉ uru oṉṟoḍu oṉṟu ovvātu
Accu uḻaṉṟu āṇi kalaṅgiṉum Ādiyai
Naccuṇarndārkkē naṇugalum āmē.

UNITE IN HEART AND THOUGHT TOWARDS LORD

Heart and tongue in unison met, the Lord cognise,
Though in diverse shapes He be, Him in unity find;
Then, e'en though shaken in life like axle from pin,
Seek the Primal Lord in love and Him to yourself bind.

310

22. கல்லாமை

உண்மை பற்றுது நிற்பவரே கல்லாதார்

கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை
வல்லா ரெனில்அருட் கண்ணுன் மதித்துளோர்
கல்லாதார் உண்மைபற் ருநிற்பர் கற்ருேருங்
கல்லாதார் இன்பங் காணுகி லாரே.

22. KALLĀMAI

Kallādavarum karuttu aṛi kāṭciyai
Vallār eṉil aruṭ kaṇṇāṉ madittuḷōr
Kallādār uṇmai paṭrāniṟpar kaṭrōrum
Kallādār iṉbam kāṇugilārē.

22. NON-LEARNING

THE UNLEARNED ARE THEY WHO HOLD NOT TO TRUTH

Even the unlearned, if blessed with the vision of Truth Supreme,
Them the Lord approves with His benign Eye of Grace;
But if the learned seeming fail to hold the truth,
Unlearned are they indeed, blind to True Love's divine rays.

311

இறைவன் கலந்து நிற்பதை அறியாதார் கல்லாதார்

வல்லார்கள் என்றும் வழியொன்றி வாழ்கின்றார்
அல்லா தவர்கள் அறிவு பலஎன்பார்
எல்லா இடத்தும் உளன்எங்கள் தம்இறை
கல்லா தவர்கள் கலப்பறி யாரே.

Vallārgaḷ eṉṟum vaḻi oṉṟi vāḻgiṉṟar
Allādavargaḷ aṟivu pala eṉbār
Ellā iḍattum uḷaṉ eṅgaḷ tam Iṟai
Kallādavargaḷ kalappu aṟiyārē.

UNLEARNED REALISE NOT GOD'S PERVASIVENESS

The truly learned live pursuing the one and only path,
But others say, "Many the paths of knowledge are",
The God Supreme is in all places present;
They the unlearned are, of God's pervasiveness unaware.

312

கல்லாதார் நெஞ்சில் இறையொளி காணமுடியாது

நில்லா நிலையை நிலையாக நெஞ்சத்து
நில்லாக் குரம்பை நிலையென் றுணர்வீர்காள்
எல்லா வுயிர்க்கும் இறைவனே யாயினுங்
கல்லாதார் நெஞ்சத்துக் காணவொண் ணாதே.

Nillā nilaiyai nilaiyāga neñjattu
Nillāk kurambai nilai eṉṟu uṇarvīrgāḷ
Ellā uyirkkum iṟaivaṉē āyiṉum
Kallādār neñjattuk kāṇa oṇṇāde.

GOD ABIDES NOT IN THE HEARTS OF UNLEARNED

Things transitory you fix in heart as abiding joys,
This mortal body frail you deem as enduring stuff;
Though the Lord God all life pervades,
Absent is He and His Light from the hearts of the unlearned.

313

அரனெறி கல்லார் உய்யார்

கில்லேன் வினைத்துய ராக்கு மயலானேன்
கல்லேன் அரனெறி அறியாத் தகைமையின்
வல்லேன் வழங்கும் பொருளே மனத்தினுள்
கல்லேன் கழியநின் றாடவல் லேனே.

Killēn vinaittuyar ākkum mayal ānēn
Kallēn Aran neri ariyāt tagaimaiyin
Vallēn valangum porulē manattinul
Kallēn kaliya ninru āda vallēnē.

UNLEARNED DESCEND TO HELL

Of all power bereft, I fell into Karma's griefs,
Learning not Hara's ways, into dark abysmal depths I fell;
I learnt not to stamp the Great Benefactor in my heart,
I learnt only to dance down the primrose path to hell.

314

கல்லார் பொல்லா வினை செய்வார்

நில்லாது சீவன் நிலையன் றெனவெண்ணி
வல்லார் அறத்துந் தவத்துளும் ஆயினர்
கல்லா மனித்தர் கயவர் உலகினில்
பொல்லா வினைத்துயர் போகஞ்செய் வாரே.

Nillādu jīvan̲ nilaiyan̲ru en̲a eṇṇi
Vallār aṟattum tavattuḷum āyin̲ar
Kallā manittar kayavar ulagin̲il
Pollā vin̲aittuyar bōgam śeyvārē.

UNLEARNED SPORT IN CARNAL PLEASURES

Knowing full well that life is a fleeting, vaporous mist,
The truly learned seek the path of Dharma and penance strict,
But the not-learned, in truth, this world's sordid knaves,
Sport in carnal joys, with Karmic misery mixt.

315

இறைவன் விண் பழுத்த விளங்கனி

விண்ணினின் உள்ளே விளைந்த விளங்கனி
கண்ணினின் உள்ளே கலந்தங் கிருந்தது
மண்ணினின் உள்ளே மதித்து மதித்துநின்
றெண்ணி எழுதி இளைத்துவிட்டாரே.

Viṇṇiṉiṉ uḷḷē viḷainda viḷangaṉi
Kaṇṇiṉiṉ uḷḷē kalandu aṅgu irundadu
Maṇṇiṉiṉ uḷḷē madittu madittu niṉṟu
Eṇṇi eḻudi iḷaittu viṭṭārē.

LORD IS THE FRUIT OF HEAVENLY LOVE

The Lord gave us the Heaven-born gift of the Fruit of Love;
His Light mingled with the eyes where it remained;
But inside the earth men sought it in folly vain;
And brooding and writing, they grew thin and pined.

316

அன்பின் கணக்கறியார் அவனைக்காணார்

கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண் ணாது
கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் கைகூடா காட்சி
கணக்கறிந் துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்கும்
கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே.

Kaṇakku aṛindārkku aṉṛik kāṇa oṇṇādu
Kaṇakku aṛindārkku aṉṛik kai kūḍa kāṭci
Kaṇakku aṛindu uṇmaiyaik kaṇḍu aṇḍa ṅiṛkum
Kaṇakku aṛindār kalvi katru aṛindārē.

UNLEARNED IN SACRED LOVE DO NOT SEE HIM

Unless they plumb the depths of sacred lore, they see Him not in heart;
Unless by Yogic calculus they measure, they see not the Vision true;
Only those who reckon thus, this universe-mystery solve,
They alone are the learned who the divine truths correctly construe.

317

கல்லாரைக் காண்பதுவும் தீது

கல்லாத மூடரைக் காணவும் ஆகாது
கல்லாதமூடர்சொல் கேட்கக் கடன்அன்று
கல்லாதமூடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லராம்
கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே.

Kallāda mūḍaraik kāṇavum āgādu
Kallāda mūḍar śol kēṭkak kaḍan̲ an̲ṟu
Kallāda mūḍarkkuk kallādār nallarām
Kallāda mūḍar karuttu aṟiyārē.

AVOID THE UNLEARNED

The fools, of learning devoid, unfit for us even to see,
The fools, of learning devoid, their words unfit to hear,
The fools, of learning devoid, in fools find their friends,
The fools, of learning devoid, to Wisdom come not near.

318

சிவஞானம் பெற்றோரே உண்மையில் கற்றவர்

கற்றும் சிவஞானம் இல்லாக் கலதிகள்
சுற்றமும் வீடார் துரிசறார் மூடர்கள்
மற்றும் பலதிசை காணார் மதியிலோர்
கற்றன்பில் நிற்போர் கணக்கறிந் தார்களே.

Kaṭrum Śiva ñāṉam illāk kaladigaḷ
Śuṭramum vīḍār turiśu aṟār mūḍargaḷ
Maṭrum pala diśai kāṇār madi ilōr
Kaṭru aṉbil niṟpōr kaṇakku aṟindārgaḷē.

THE TRULY LEARNED HAVE VISION OF ŚIVA ÑĀṈA

Though learned, fools are they if Śiva-ñāṉ they're not acquainted,
If kith and kin they give not up nor strike at root of sin
Unwise to truth, as their eyes turn not to quarters all,
They alone truly reckon who, wise in love, the Goal-post win.

319

ஓதி உணர்தற்கு அரிய உள்நின்ற சோதி

ஆதிப் பிரான்அம ரர்க்கும் பரஞ்சுடர்
சோதி அடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வம்
ஓதி உணரவல் லோம்என்பர் உள்நின்ற
சோதி நடத்துந் தொடர்வறி யாரே.

Ādippirāṉ amararkkum parañjuḍar
Śōdi aḍiyār toḍarum perum deyvam
Ōdi uṇara vallōm eṉbar uḷ niṉṟa
Śōdi naḍattum toḍarvu aṟiyārē.

TRUE LEARNING BRINGS LIGHT DIVINE

The Being first, even to the immortals the Light Divine,
The Light that devotees seek, the great God Supreme,
Some proudly claim that learning well, they know Him truly well
Yet they catch not of His Light the faintest gleam.

320

23. நடுவு நிலைமை

நடுவு நிற்றலே ஞானம்

நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமும் இல்லை
நடுவுநின் றார்க்கு நரகமும் இல்லை
நடுவுநின் றார்நல்ல தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்வழி நானும்நின் றேனே.

23. NADUVU NILAIMAI

Naḍuvu ninṟārkku anṟi ñāṉamum illai
Naḍuvu ninṟārkku narakamum illai
Naḍuvu ninṟār nalla dēvarum āvar
Naḍuvu ninṟār vaḻi nāṉum ninṟēnē.

23. TO BE JUST

TO BE JUST IS WISDOM

Unless you in Justice stand, Wisdom You've not,
To those who in Justice stand, Hell opens not its gate;
Those that in Justice stand, Heavenly beings are they;
In the noble fellowship of the Just, I too walkt their ways.

321

மூவரும் முனிவரும் நடுவுநின்ரோர்

நடுவுநின் றான்நல்ல கார்முகில் வண்ணன்
நடுவுநின் றான்நல்ல நான்மறை யோதி
நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவோர்
நடுவுநின் றார்நல்ல நம்பனு மாமே.

Naḍuvu ni̱ṟā̱ nalla kār mugil vaṇṇan
Naḍuvu ni̱ṟā̱ nalla nā̱ maṟai ōdi
Naḍuvu ni̱ṟār śilar ñā̱nigaḷ āvōr
Naḍuvu ni̱ṟār nalla nambanum āmē.

GODS AND SAINTS STAND IN JUSTICE

The blue-dark, cloud-hued Being in Justice stood,
The goodly chanter of the Vedas Four in Justice stood,
The rare, saintly souls also in Justice stood;
He, Our Lord supreme,—He, in Justice stood.

322

நடுவு நின்றாரொடு நிற்க

நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவர்
நடுவுநின் றார்சிலர் தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்சிலர் நம்பனு மாவர்
நடுவுநின் றாரொடு நானும்நின் றேனே.

Naḍuvu niṉṟār śilar nānigaḷ āvar
Naḍuvu niṉṟāṟ śilar dēvarum āvar
Naḍuvu niṉṟār śilar nambaṉum āvar
Naḍuvu niṉṟāroḍu nāṉum niṉṟēṉē.

WALK WITH THE JUST

Some saintly became, because they in Justice stood,
Some to heavenly beings turned, because they in Justice stood,
Some to Śiva-state attained, because they in Justice stood,
And so in the goodly company of the Just, I, too,
unfaltering, stood.

323

நடுநின்ருர் முதல்வன் நாமம் ஓதி நின்ருர்

தோன்றிய எல்லாந் துடைப்பன் அவனன்றி
ஏன்றுநின் ருரென்றும் ஈசன் இணையடி
மூன்றுநின் ருர்முதல் வன்திரு நாமத்தை
நான்றுநின் ருர்நடு வாகிநின் ருரே.

Tōṉṟiya ellām tuḍaippan avaṉ aṉṟi
Eṉṟu niṉṟār eṉṟum Iśan iṇaiyaḍi
Muṉṟu niṉṟār mudalvaṉ tiru nāmattai
Nāṉṟu niṉṟār naḍuvāgi niṉṟārē.

THE JUST ADORE HIS FEET

What He creates, none but He destroys;
On their devout heads, the Just bore aloft His Holy Feet,;
Who chant the pure name of the First of Three
And cling thereof, in the Society of the Just they meet.

324

24. கள்ளுண்ணாமை

கள்ளுண்போர் முறைமை அகன்றோர்

கழுநீர்ப் பசுப்பெறிற் கயந்தொறுந் தேரா
கழுநீர் விடாய்த்துத்தங் காயமு சுருக்கும்
முழுநீர்க் கள்ளுண்போர் முறைமை அகன்றோர்
செழுநீர்ச் சீவன்றன் சிவானந்தத் தேறலே.

24. KAḶḶUṆṆĀMAI

Kaḻunīrp paśuppeṟil kayandorum tērā
Kaḻunīr viḍāyt tuyttum kāyam śurukkum
Muḻu nīrk kaḷ uṇbōr muṟaimai agaṉṟōr
Seḻu nīrc Civaṉ taṉ Śivāṉandat tēṟalē.

24. ABSTAINING FROM DRINK

DRUNKARDS LOSE SENSE OF RIGHT AND WRONG

The cow fed on broth of rice wanders not from tank to tank,
The cow denied its drink of broth grows weak and lank;
Who swill the toddy neat, from Righteousness go astray;
Truest drink is Śivāṉanda, the Bliss Supreme, far and away.

325

சிவானந்தத் தேறலின் சிறப்பு

சித்தம் உருக்கிச் சிவமாம் சமாதியில்
ஒத்த சிவானந்தத் தோவாத தேறலைச்
சுத்த மதுவுண்ணச் சுவானந்தம் விட்டிடா
நித்தல் இருத்தல் கிடத்தல்கீழ்க் காலே.

Śittam urukkic civamām samādiyil
Otta Śivāṉandattu ōvāda tēṟalaic
Śuddha maduvuṇṇac cuvāṉandam viṭṭiḍā
Nittal iruttal kiḍattal kīḻkkālē.

ŚIVĀṈANDA TODDY BRINGS ETERNAL SELF-FORGETFULNESS

In sweet rapture lost, soul-hydroptic for the Śiva-Samādhi state,
The ever-sweet nectar of Śivāṉanda,—in that Bliss, overflow,;
On such nectar fed, you lose not the self-bliss pure;
For ever thus you sit and lie the Holy Feet below.

326

வாம சமயத்தில் கள்ளுண்போர் கலதிகள்

காமமுங் கள்ளுங் கலதிகட் கேயாகும்
மாமல மாம்சம யத்துள் மயலுறும்
போமதி யாகும் புனிதன் இணையடி
யோமய ஆனந்தத் தேறல் உணர்வுண்டே.

Kāmamum kaḷḷum kaladigaṭke āgum
Mā malamām śamayattuḷ mayaḷ uṛum
Pōmadiyāgum puṉidaṉ iṇaiyaḍi
Ōmaya āṉandat tēṟal uṇarvu uṇḍē.

THE WICKED DRINK IN VĀMA TANTRA

Lust and drink, fit for the wicked are they;
In ritual unholy they drink and lose the senses
Our Rock of Refuge, the Holy Feet of the Pure One,
If His nectar we drink, the Om-Bliss supreme we reach.

327

வாம தந்திரத்தார் காமக்கள்ளுண்டு மாள்வார்

வாமத்தோர் தாமும் மதுவுண்டு மாள்பவர்
காமத்தோர் காமக்கள் ளுண்டே கலங்குவர்
ஓமத்தோர் உள்ளொளிக் குள்ளே உணர்வர்கள்
நாமத்தோர் அன்றே நணுகுவர் தாமே.

Vamattōr tāmum madu uṇḍu māḷbavar
Kāmattōr kāmak kaḷ uṅḍē kalaṇguvar
Ōmattōr uḷ oḷikku uḷḷē uṇarvargaḷ
Nāmattōr aṇṛē naṇuguvar tāmē.

DRINKING IN VĀMA TANTRA WORSHIP LEADS TO PERDITION

They drink and perish, who to the Vāma sect belong,
The lustful ones in sensual delights are wholly lost;
But the pure souls find the Om's Light in their inner flame;
They, who His true Name chant, approach Him fast.

328

கள்ளுண்போர் கருத்தறியாதவர்

உள்ளுண்மை ஓரார் உணரார் பசுபாசம்
வள்ளன்மை நாதன் அருளினின் வாழ்வுறார்
தெள்ளுண்மை ஞானச் சிவயோகஞ் சேர்வுறார்
கள்ளுண்ணும் மாந்தர் கருத்தறி யாரே.

Uḷ uṇmai ōrār uṇarār paśu pāśam
Vaḷḷaṉmai nādaṉ aruḷiṉiṉ vāḻvu uṟār
Teḷ uṇmai ñāṉac Śiva yōgam servu uṟār
Kaḷ uṉṉum māndar karuttu aṟiyārē.

TRUTH ELUDES DRUNKARDS

They see not the Inner Truth, know not the Paśu-pāśa,
They dwell not in the bounteous Lord's Divine Grace;
In the clear light of Wisdom, Śivayoga they seek not,
They, who soak in liquors, Truth ne'er can appraise.

329

கள்ளுண்ணும் வாமசமயத்தினர்
இறைவனைத்தேடார் காணார்

மயக்கும் சமய மலமன்னு மூடர்
மயக்கு மதுவுண்ணு மாமூடர் தேரார்
மயக்குறு மாமாயை மாயையின் வீடு
மயக்கில் தெளியின் மயக்குறும் அன்றே.

Mayakkum śamaya mala maṉṉum mūḍar
Mayakku madu uṇṇum mā mūḍar tērār
Mayakkuṟu mā māyai māyaiyiṉ vīḍu
Mayakkil teḷiyiṉ mayakkurum aṉṟē.

DRUNKARDS IN VĀMA TANTRA NEITHER SEEK NOR SEE HIM

The fools who swear by the faith that our senses numbs,
Who yield to the heady joys of drink-—they neither seek nor see
Māmāya's Home, for to Māya's fetters are they bound;
But recovered from Māya's hold, they merge in the Lord and are free.

330

கள் தியக்கும்; வாய்மையை அழிக்கும்

மயங்குந் தியங்குங் கள்வாய்மை அழிக்கும்
இயங்கும் மடவார்தம் இன்பமே எய்தி
முயங்கும் நயங்கொண்ட ஞானத்து முந்தார்
இயங்கும் இடையறு ஆனந்தம் எய்துமே.

Mayaṅgum tiyaṅgum kaḷ vāymai aḻikkum
Iyaṅgum maḍavār tam iṉbame eydi
Muyaṅgum nayam koṉda ñāṉattu mundār
Iyaṅgum iḍaiyaṛā āṉandam eydumē.

WINE STUPEFIES SENSES AND DESTROYS TRUTH

The fumes of wine stupor bring and destroy the Truth,
And make us seek the false, delusive joys of lust;
Such advance not to Wisdom true, of sweet reason compact
Will such e'er attain the eternal Bliss truest?

331

சிவானந்தத் தேறலின் இன்பச்சிறப்பு

இராப்பகல் அற்ற இடத்தே இருந்து
பராக்கற ஆனந்தத் தேறல் பருகார்
இராப்பகல் அற்ற இறையடி இன்பத்து
இராப்பகல் மாயை இரண்டிடத் தேனே.

Irāppagal aṭra iḍattē irundu
Parākku aṛa āṉandat tēṛal parugār
Irāppagal aṭra iṛaiyaḍi iṉbattu
Irāppagal māyai iraṇdu iḍattēṉē.*

JOYS OF ŚIVĀṈANDA NECTAR

In meditation lost, rid of the cycle of Night and Day,
Dead to outward things, they drink not the bliss-nectar,—
The Bliss of the Lord's Feet that neither night nor day knoweth,
I, caught in Māya causing Night and Day, struggle to reach.

*Same as *infra* Man 1856, Tan VII

332

சத்தியை வேண்டுவோர் சிவானந்தத்தேறலை நாடுவர்

சத்தியை வேண்டிச் சமயத்தோர் கள்ளுண்பர்
சத்தி அழிந்தது தம்மை மறத்தலால்
சத்தி சிவஞானந் தன்னில் தலைப்பட்டுச்
சத்திய ஞானஆ னந்தத்திற் சார்தலே.

Śattiyai vēndic camayattōr kaḷ uṇbar
Śatti aḻindadu tammai maṟattalāl
Śatti Śiva ñāṉam taṉṉil talaippaṭṭu
Śattiya ñāṉa āṉandattil śārdalē.

TRUE ŚAKTI WORSHIP SEEKS DIVINE NECTAR

Śakti seeking, some religious sects ritual drinks consume,
But Śakti dies when the o'er powered senses swoon;
True Śakti, indeed, in Śivañaṉam finds its birth,
To merge in Truth-Wisdom-Bliss,—and to other things immune[7].

333

சத்தியும் சிவமும் ஒன்றே

சத்தன் அருள்தரிற் சத்தி அருளுண்டாம்
சத்தி அருள்தரிற் சத்தன் அருளுண்டாம்
சத்தி சிவமாம் இரண்டுந்தன் னுள்வைக்கச்
சத்தியம் எண்சித்தித் தன்மையு மாமே.

Śattan̲ aruḷ taril Śatti aruḷ uṇḍām
Śatti aruḷ taril Śattan̲ aruḷ uṇḍām
Śatti Śivamām irandum tan̲n̲ul vaikka
Śattiyam eṇ siddhit tan̲maiyum āmē.

ŚAKTI AND ŚIVA ARE ONE

If Śaktan His Grace imparts, Śakti's Grace we have,
If Śakti Her Grace imparts, Śaktan's Grace we gain,
Śakti and Śiva, if both in heart we hold,
Then in us, truly, the Siddhis eight do shine.

334

சிவானந்தத்தேறல் சித்திகளைத்தரும்

தத்துவம் நீக்கி மருள்நீக்கித் தானாகிப்
பொய்த்தவம் நீக்கிமெய்ப் போகத்துட்போகியே
மெய்த்த சகமுண்டு விட்டுப் பரானந்தச்
சித்திய தாக்குஞ் சிவானந்தத் தேறலே.

Tattuvam nīkki maruḷ nīkkit tāṉ āgip
Poyttavam nīkki meyp pōgattuḷ pōgiyē
Meytta śagam uṇdu viṭṭup parāṉandac
Cittiyadu ākkum Śivāṉandat tēṟalē.

DIVINE NECTAR LEADS TO SIDDHIES

All Tattvas and egoity past, Truth of self realised,
In truest joy immersed, of false penances void,
Rid of worldly lure, drunk full of Heavenly Bliss,
This indeed is Siddhi true and Śivāṉanda unalloyed.

335

யோகிகள் சகஸ்ரதளத்து மதிமண்டலத்
தேறலைப் பருகுவர்

யோகிகள் கால்கட்டி ஒண்மதி ஆனந்தப்
போத அமுதைப் பொசித்தவர் எண்சித்தி
மோகியர் கள்ளுண்டு மூடராய் மோகமுற்று
ஆகும் மதத்தால் அறிவழிந் தாரே.

Yōgigaḷ kāl kaṭṭi oṇ madi āṉandap
Pōda amudaip pośittavar eṇśiddhi
Mōgiyar kaḷ uṇdu mūḍarāy mōgam uṭru
Āgum madattāl aṟivu aḷindārē.

YOGIS SEEK AMBROSIA OF THE CRANIAL MOON

The yogis who, breath in control held, yearn for
The nectared delights of Contemplation's Moon,
The eight Siddhis they seek; but witless fools are they
Who to toddy yield and in its heady joys let their senses swoon.

336

சமாதி அமுதம் பருகல்

உண்ணீர் அமுத முறுமூ றலைத்திறந்
தெண்ணீர் குரவன் இணையடித் தாமரை
நண்ணீர் சமாதியி னாடிநீ ரானலங்
கண்ணாற் றொடேசென்று கால்வழி காணுமே.

Uṇṇīr amudam ūṛum uṛalait tiṛandu
Eṇṇīr kuravaṉ iṇaiadittāmarai
Naṇṇīr samādiyiṉ nādi nīrāṉalaṅ
Kaṇṇāṭrōḍē śeṉṛu kālvaḷi kāṇumē.

DRINK DIVINE NECTAR IN SAMĀDHI

Open and drink deep the nectar that gushes from the spring;
Unfold the petals of the Holy Master's Lotus Feet;
Lead thou the Yōga-breath through the spiring channel up
And thus in Samādhi ascending,
Reach the Divine Good in holy meet.

NOTES

1 *Man.* 125:

Tattvas are the fundamental principles of existence. Śaiva Siddhānta School of Philosophy reckons them as thirty-six: the five Śiva Tattvas, the seven Vidya Tattvas, and the twenty-four Pṛakṛiti Tattvas, also known as Ātma Tattvas. The Śiva Tattvas arise in the Pure Māya Sphere, the Vidya Tattvas in the Pure-Impure Māya sphere and the Pṛakṛiti Tattvas in the Impure Māya sphere. These three spheres may be approximated to Pure Immaterial, Material-Immaterial, and Gross Material concepts. For further account of the Tattvas and their evolution, see Tantra II.

2 *Man.* 154:

The 96 Tattvas consist of the 36 internal Tattvas referred to in Man 125 above, and the 60 external Tattvas consisting of the 25 manifestations of the five elements Earth, Water, Fire, Wind and Space; the ten Nādis; the ten Vāyus (airs); the three Desires; the five modes of Speech; the three Guṇas; the four Sound Forms (25+10+10+3+5+3+4=60). The specific names of the 96 Tattvas are given below:

96 *Tattvas*

I. Manifestations of the Five Elements in the body—25

1. *Earth*, Skin, Bone, Tendon, Flesh, Hair.	5
2. *Water*, Water, Blood, Fat, Brain, Semen.	5
3. *Fire*, Food, Sleep, Fear, Coition, Sloth.	5
4. *Wind*, Running. Walking, Standing, Sitting, Lying.	5
5. *Space*, Anger, Miserliness, Avarice, Obstinacy, Malice.	5

II. Nādis in the body—10

Iḍakala, Piñgala, Suṣumna, Gāndhāri, Hasti, Singhavi
Ālambutai, Puruṣaṉ, Gugu, Sañgini. 10

III. Vāyus (Airs) in the body—10

Prāṇa, Apāṉa, Udāṉa, Vyāṉa, Samāṉa, Nāga, Kūrma, Girihara, Dēvadatta, Daṉañjaya. 10

IV. Desires—3

Wealth, Children, World. 3

V. Speech—5

Talking, Memorising, Singing, Weeping, Exulting. 5

VI. Guṇās—3

Sādhvik, Rajas, Tamas. 3

VII. Sounds—4

Sūkṣhma (Subtle), Pāśanti (incoherent speech), Madhyama (emanating from throat), Vaikhāri (articulate). 4

Tattvas External	60
Tattvas Internal	36
Grand Total	96

3 *Man.* 159:

Line 1. Also interpreted as the five senses, and the six Adhāras. The numericals in this mantra are severally interpreted.

4 *Man.* 160:

Seeds of green are symbolic of unending Karmas. The particular green (*arai keerai*) referred to grows the more it is pruned.

The body is metaphorically described as a fig-fruit, as the word *atti* (Tamil form of Sanskrit word *hasti*) means bone, as also fig.

5 *Man.* 185:

Kala—A part, also a digit of the moon. The 16 Kalas are: 1 kṛpa (mercy) 2 mṛduta (gentleness) 3 dhaviya (patience, composure) 4 vairāgya (dispassion) 5 dhṛti (constancy) 6 sampat (prosperity i.e. spiritual) 7 trasya (cheerfulness) 8 rōmānca (rapture) 9 viṉaya (sense of propriety, humility) 10 dhyāna (meditation) 11 susthirāta (quietitude, restfulness) 12 gāmbhirya (gravity of demeanour) 13 udyama (enṭerprise

efforts) 14 aksōba (emotion-less-ness) 15 audārya (magnanimity) and 16 ekāgrata (concentration).

These Kalās are in Sahasra Padma.

Vide *Introduction to Tantra Śāstra* by Sir John Woodroffe p. 57

6 *Man.* 226: *Gāyatṛi Mantra*

Gāyatṛi is the most sacred of all *Vaidik* mantras. The Vedas lie embodied in it as in its seed. It runs:

Ōm bhūr—bhuvah—svah: tat Savitur vareṇyam bhargo devasya dhīmahi dhiyo yo nah pracodayāt.

Meaning:

"Om. Let us contemplate the wondrous spirit of the Divine Creator (Savitri) of the earthly, atmospheric, and celestial spheres. May He direct our minds, that is towards the attainment of dharma, artha, kama and mokṣha, Ōm".

The above is *Vaidik Gāyatṛi* exclusive to Brahmins and others twice-born. The Tantra has its *Gāyatṛi* which may be chanted by all. It is called *Brahma Gāyatṛi* which is given as follows in *Mahaṉirvāṇa Tantra* (Chapter III, Verses 109-11).

*"Parameśvarāya vidmahe; paratattvāya dhīmahi;
tanno brahma pracodayāt"*

Meaning:

"May we know the Supreme Lord; Let us contemplate the Supreme Essence; And may that *Brahman* direct us."

Vide *Introduction to Tantra Śāstra* by Sir J. Woodroffe p. 92-93.

Tirumūlar's reference here is to the *Vaidik Gāyatṛi*, as he mentions it in the context of the duties of Brahmins.

7 *Man.* 293:

The firm of mind are symbolically compared to the big lizard *Varamus bengalenisis.* In Tamil *uḍumbu,*—a symbol of Vairāgya or firmness of hold.

Snake is symbolism for Kuṇḍaliṉi Energy in Mūlādhāra.

8 *Man.* 332:

Some Tantras enjoin the Cakra Worship with offering of Panca Tattva or Pancamakāra, the five "Ms"—Madya (wine), Māmśa (meat), Matśya (fish), Mudra (parched grain) and Maithuna (coition). However, esoteric meaning is given to this form of worship, and some Tantras have attempted to restrict their practice and have substitutions for the five "Ms". Tirumūlar totally condemns the Tantric practices then indulged in by the Vāma Tantra sect of Śakti worshippers.

